

2015

Vandentvarkos sektoriaus finansinių priemonių ex-ante vertinimas

PROJEKTAS

Centrinė projektų valdymo agentūra

Viešųjų investicijų plėtros agentūra

23/11/2015

TURINYS

<u>TURINYS</u>	<u>1</u>
<u>PAVEIKSLŲ SARAŠAS</u>	<u>3</u>
<u>LENTELIŲ SARAŠAS</u>	<u>4</u>
<u>SAVOKOS</u>	<u>6</u>
<u>SANTRAUKA</u>	<u>7</u>
<u>IŠVADOS</u>	<u>8</u>
<u>IŽANGA</u>	<u>11</u>
<u>RINKOS NEPAKANKAMUMO IR NEOPTIMALIŲ INVESTAVIMO SITUACIJŲ ANALIZĖ VANDENTVARKOS SEKTORIJE</u>	<u>17</u>
<u>1 Sektoriaus strateginio konteksto apžvalga</u>	<u>18</u>
1.1. Lietuvos ilgalaikių strateginių dokumentų nuostatos ir tikslai.....	18
1.2. Vidutinės trukmės nacionalinių strateginių dokumentų ir programų tikslai	19
<u>2 Sektoriaus infrastruktūros, naudojamos viešųjų paslaugų teikimui apžvalga</u>	<u>21</u>
<u>3 Investicijų pasiūlos – paklausos įvertinimas</u>	<u>25</u>
3.1. Investicijų paklausos analizė	25
3.2. Investicijų pasiūlos analizė	32
3.3. Investicijų trūkumo, rinkos nepakankamumo ir neoptimalaus investavimo priešasčių įvertinimas.....	37
<u>4 Finansinių priemonių patirtis kitose šalyse</u>	<u>43</u>
4.1. Įgyta patirtis bei atvejų studijos.....	43
4.2. Atvejų studijų analizės apibendrinimas	50
<u>5 Kiekybinė ir kokybinė analizė</u>	<u>51</u>
5.1. Planuojamos remti vandentvarkos sektoriaus kryptys.....	51
5.2. Jautrumo analizė.....	53
5.2.1. Projektų tipų parinkimas.....	53
5.2.2. Jautrumo analizė.....	54
5.3. Kokybinis finansinės priemonės pagrindimas – SSGG analizė	63
5.4. Finansinės priemonės suderinamumas su kitomis viešųjų intervencijų formomis	64
5.5. Finansinio produkto alternatyvų palyginimas.....	65
5.6. Jautrumo, kiekybinės ir kokybinės analizės apibendrinimas ir išvados	75
<u>6 Privačių lėšų pritraukimas</u>	<u>78</u>
6.1. Potencialių privačių lėšų šaltinių identifikavimas	78
6.2. Lygio ir būdo privačių lėšų pritraukimui nustatymas.....	79
6.3. Skatinamųjų elementų įvertinimas	79
<u>7 Valstybės pagalba</u>	<u>82</u>

7.1.	Valstybės pagalbos teikimo požymių apibūdinimas	83
7.2.	Priemonės priskyrimas viešajam sektoriui.....	83
7.3.	Ekonominio pranašumo suteikimas.....	84
7.4.	Priemonės selektyvumas	85
7.5.	Priemonės poveikis konkurencijai ir (ar) prekybai.....	85
7.6.	Numatomų vykdyti finansinių priemonių apribojimai, susiję su valstybės pagalbos taisyklių reikalavimais	86
7.7.	Vandentvarkos sektoriaus finansinių priemonių vertinimas	87
7.8.	Priemonės įgyvendinimo mechanizmo klasifikavimas.....	87
7.9.	Priemonės įgyvendinimo vertinimo išvada	92
8	<u>Investavimo strategija</u>	<u>93</u>
8.1.	Finansinės priemonės apimtis ir galutinai naudos gavėjai	93
8.2.	Finansinio produkto aprašymas. Derinimas su parama.....	93
8.3.	Finansinės priemonės įgyvendinimo struktūra ir valdymo modelis	94
8.4.	Tikėtinų rezultatų nustatymas ir skaičiavimas	101
8.5.	Rezultatų prisidėjimas prie strateginių tikslų.....	101
8.6.	Stebėsenos sistema.....	102
9	<u>Ataskaitos pabaiga.....</u>	<u>103</u>
9.1.	Nuostatos ex ante vertinimo peržiūrėjimui	103

PAVEIKSLŲ SĄRAŠAS

Paveikslas 1. Ex-ante vertinimo eigą iliustruojanti schema.....	15
Paveikslas 2. Vandens tiekimo įmonių veiklos rezultatas, mln. Lt 2009-2013 metai. Šaltinis: VKEKK.....	22
Paveikslas 3. Vandens tiekimo kaina ir savikaina įmonių grupėse, Lt/m ³ , 2013 metai.	22
Paveikslas 5. Nacionalinio fondo finansavimo paskirstymas pagal finansavimo šaltinius, mln. eurų	45
Paveikslas 6. Fondo skirto finansavimo pasiskirstymas pagal sektorius, mln. eurų.....	47
Paveikslas 6. Iš Europos Sąjungos lėšų įgyvendinamų projektų administravimo schema Estijoje	49
Paveikslas 7. Lengvatinės paskolos finansinis produktas.	67
Paveikslas 8. Garantijų finansinis produktas.	69
Paveikslas 9. Subordinuotos paskolos finansinis produktas.....	71
Paveikslas 7. Finansinės priemonės lygiai, kuriuose galimas papildomų lėšų pritraukimas. 79	
Paveikslas 7. Finansinių priemonių įgyvendinimo 2014-2020 m. periodu alternatyvos.	95
Paveikslas 8. Finansinių priemonių valdymo ir įgyvendinimo alternatyvos.	97
Paveikslas 13. Siūloma vandentvarkos fondo įgyvendinimo struktūra.	100
Paveikslas 14. Pagrindiniai stebėsenos sistemos elementai.	102

LENTELIŲ SĄRAŠAS

Lentelė 1. Investicijų gyvybingumo ir finansavimo trūkumo vertinimo suvestinė mln. €.....	9
Lentelė 2. Programos prioritetų ir tikslų įgyvendinimui, programos 2 priede vandentvarkos sektoriui numatyti sekantys vertinimo kriterijai	20
Lentelė 3. Vandentvarkos sektoriaus investicijų paklausos duomenys	27
Lentelė 4. Vandentvarkos sektoriaus investicijų pasiūlos duomenys	32
Lentelė 5. Komerčių bankų paskolų pasiūlos prognozė 2014 – 2020 m., mln. Eur	33
Lentelė 6. Pasirašytų sutarčių vertė energetikos ir aplinkos sektoriuje ir dalis nuo visų pasirašytų sutarčių.....	34
Lentelė 7. ES struktūrinės paramos pasiskirstymas 2014-2020 m. laikotarpiu.....	35
Lentelė 8. Vandentvarkos bendro investicijų trūkumo įvertinimo duomenys.....	40
Lentelė 9. Vandentvarkos sektoriaus neoptimalių investavimo situacijų analizė.....	40
Lentelė 10. Vandens tiekimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizei naudotos prielaidos.....	54
Lentelė 11. Bazinis jautrumo analizės modelis vandens tiekimo tinklų modernizavimui bei jo rezultatai.....	55
Lentelė 12. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)	56
Lentelė 13. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis).....	57
Lentelė 14. Atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis).....	57
Lentelė 15. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis)	57
Lentelė 16. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis).....	58
Lentelė 17. Atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis).....	58
Lentelė 18. Nuotekų surinkimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizės prielaidos.....	58
Lentelė 19. Bazinis jautrumo analizės modelis bei jo rezultatai.....	59
Lentelė 20. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)	60
Lentelė 21. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis).....	61
Lentelė 22. Projekto atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)	61
Lentelė 23. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis).....	61
Lentelė 24. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis)	62
Lentelė 25. Projekto atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis).....	62
Lentelė 26. Lengvatinės paskolos finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.....	67
Lentelė 27. Garantijų finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.....	69

Lentelė 28. Subordinuotos paskolos finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.	71
Lentelė 29. Subsidijų priemonės prielaidos.....	72
Lentelė 30. Finansinių produktų alternatyvų palyginimas.	73
Lentelė 31. Finansinių produktų alternatyvų palyginimas kokybine prasme.....	74
Lentelė 32. Galimi finansiniai produktai.....	77
Lentelė 33. Galimi finansiniai produktai.....	94
Lentelė 34. Fondų fondo ir finansinės priemonės privalumų ir trūkumų palyginimas.	99
Lentelė 35. Vandentvarkos fondo tikėtinų rezultatų nustatymas.....	101

PROJEKTAS

SAVOKOS

AAR	Aplinkos apsaugos rėmimo programa
ATL	Apyvartiniai taršos leidimai
BPD	Bendrasis programavimo dokumentas
BVP	Bendrasis vidaus produktas
CEB	Europos Tarybos vystymo bankas
CPVA	Viešoji įstaiga Centrinė projektų valdymo agentūra
EB	Europos Bendrijos
EIB	Europos investicijų bankas
ERPB	Europos plėtros ir rekonstrukcijos bankas
ERPF	Europos regioninės plėtros fondas
ES	Europos Sąjunga
ESF	Europos Socialinis Fondas
ESI fondai	Europos struktūriniai ir investiciniai fondai
<i>ex-ante</i>	Išankstinis
FP	Finansinė priemonė
ITI	Integruotos teritorinės investicijos
LAAIF	Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondas
LR	Lietuvos Respublika
NIB	Šiaurės investicijų bankas (angl. Nordic Investment Bank)
NPP	Nacionalinė pažangos programa
VIPA	UAB Viešųjų investicijų plėtros agentūra
VKEKK	Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija
VP, veiksmų programa	Veiksmų programa
VPSP	Viešojo ir privataus sektorių partnerystė

SANTRAUKA

Lietuvos Respublikos finansų ministerija (toliau – Finansų ministerija) siekdama užtikrinti sėkmingą 2014-2020 metų ES struktūrinių fondų investicijų įgyvendinimą, 2014 metų balandžio 10 dienos raštu Nr. (24.39)-6K-1403042 inicijavo Viešosios infrastruktūros vertinimą. Šis viešosios infrastruktūros projektų finansavimo vertinimas, bus pagrindas tolimesniam *ex-ante* vertinimui, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 37 straipsnio 2 punkte, atlikti.

Racionalaus investavimo klausimas tampa vis aktualesnis, atsižvelgiant į augančius investicijų poreikius nudėvimai ir neefektyviai veikiančiai viešajai infrastruktūrai, kurios būklė netenkina šiuolaikinių viešųjų paslaugų teikimo standartų ir yra naudojama pereikvojant energetinius ir kitus išteklius, dėl ko vartotojams tenka mokėti didelę kainą, o mokesčių mokėtojams yra didinami mokesčiai.

Siekiant pagerinti viešųjų paslaugų kokybę, būklę, prieinamumą, poveikį aplinkai bei užtikrinti ekonomiškai pagrįstą ir įperkama kainą vartotojui ar mokesčių mokėtojui, reikalinga išnagrinėti platesnes valstybės išteklių investavimo ir papildomų privačių investicijų pritraukimo galimybes viešajai infrastruktūrai finansuoti. Tuo tikslu yra atliekamas viešosios infrastruktūros finansinių priemonių *ex-ante* vertinimams.

Šio vertimo tikslas nustatyti **vandentvarkos sektoriaus** infrastruktūros investicijų pasiūlą bei paklausą, įvertinti rinkos ir investicijų nepakankamumo (skirtumas tarp pasiūlos ir paklausos) priežastis, pateikti rekomendacijas dėl tolimesnio sektoriaus finansavimo būdo, įvertinti finansinių priemonių kūrimo galimybes, išanalizuoti siūlomo finansinio produkto ir finansavimo struktūros atitiktį valstybės pagalbos taisyklėms bei pasiūlyti galutinę finansinės priemonės investavimo strategiją.

Aplinkos ministerija numato, kad vandentvarkos fondas (finansinė priemonė) būtų steigiamas 2017-2018 metais, todėl tam tikrų finansinių produktų sąlygų netikslinga nustatyti šiuo metu (pvz. paskolų palūkanų normų). Atsižvelgiant į tai, 2017 metais *ex ante* vertinimas turėtų būti peržiūrėtas ir papildytas ta informacija, kurios šiuo metu nėra įtraukta.

I-oji ataskaitos dalis buvo patvirtinta 2015 rugsėjo 7 d.

II-oji ataskaitos dalis Finansų ministerijos įsteigtam tarpinstituciniam priežiūros komitetui pateikta 2015 m. lapkričio mėnesį.

IŠVADOS

Atlikus viešosios infrastruktūros paklausos analizę nustatyta, kad:

- Investicijų poreikis įvertintas ne visuose strateginiuose dokumentuose arba nepakankamai įvertintas kadangi trūksta detalesnio poreikio pagrindimo, bei sąsajos su teikiamų viešųjų paslaugų gerinimu įtaka savikainai, paslaugų teikimo ilgalaikiu tvarumu, sektoriaus tolygia plėtra. Taip pat, nustatant siekiamus tikslus. Dažnai apsiribojama tik tam tikrų sektorių ar tematinų tikslų pasiekimo atskirų rodiklių įvardijimu – nėra visapusiško investicijų poreikio ir pasekmių vertinimo. Šių rodiklių pasiekimas priklauso ne tik nuo investicijų į infrastruktūrą dydžio, bet ir nuo sektoriaus valdymo modelio, jo reglamentavimo, reguliavimo taip pat nuo paramos gavėjo finansinio ir vadybinio pajėgumo. Investicijų ir jų numatomų šaltinių sąsaja su tematiniais tikslais ir investiciniais prioritetais atvaizduojama tik veiksmų programose, tuo tarpu visi kiti strateginiai dokumentai tarpusavio sąsajos neturi – nėra tarpsektorinio koordinavimo ir planavimo. Investicijų paklausą nulemia potencialios galimybės gauti ES paramą, kuri Veiksmų programoje yra paskirstyta tarp priemonių ir asignavimų valdytojų. Todėl reali paklausa gali būti apie 1,5-2 kartus mažesnė nei, kad nurodoma ataskaitoje. Kai kurie projektų vykdytojai akcentuoja, jeigu parama nebūtų suteikiama, jie atsisakytų inicijuojamų projektų įgyvendinimo. Pagrindinis apribojimas, su kuriuo susidurta – buvo galima remtis tik viešai prieinamais duomenimis. Ateityje labai svarbu sistemingai rinkti duomenis apie sektoriaus infrastruktūros būklę ir investavimo veiklą.
- Viešosios infrastruktūros tinkamai būklei palaikyti ir jos nusidėvėjimui atstatyti reikalingos nuolatinės lėšos. Tai ypač aktualu elektros, šilumos, nuotekų, vandentvarkos infrastruktūroms, kurių būklė artėja prie naudingo jų tarnavimo laiko pabaigos, tuo pat paslaugų kokybės pagerinimui, aplinkosauginių reikalavimų įgyvendinimui bei efektyvumo padidinimui reikalingos didžiulės papildomos lėšos. Tačiau įmonės yra nepajėgios savarankiškai finansuoti šios infrastruktūros modernizavimo bei plėtros. Taip pat įžvelgta, jog iš paramos įgytam turtui nėra kaupiamas nusidėvėjimas – jis neįskaičiuojamas į tarifus, tai prieštarauja finansinio tvarumo principams ir ateityje pareikalaus dar ženklusių investicijų į turto atstatymą.
- Nustatytas investicijų trūkumas (pasiūlos-paklausos skirtumas) vandentvarkos sektoriuje siekia 0,81 mlrd. eurų. Vandentvarkos sektorius turi sąlyginai didelį potencialą finansiškai gyvybingų projektų įgyvendinimui, kadangi šiame sektoriuje yra pastovi paslaugų paklausa. Sektoriuje didžioji pajamų dalis gaunama iš tiesioginių vartotojų.
- Bendra rinka vandentvarkos sektoriuje yra susiformavusi, ilgalaikė ir turi potencialą plėstis. Tačiau ši rinka yra nelygiomis dalimis išskaidyta – Vilniaus, Kauno ir Klaipėdos miestai sudaro 49 proc. visos rinkos, kita dalis padalinta iš esmės į 70 rinkų, kurios yra akivaizdžiai per mažos įmonėms dirbti pelningai. Tai reiškia, kad vandentvarkos sektoriuje finansiškai gyvybingi projektai gali būti tik didžiuosiuose miestuose, tuo tarpu didžiausias investicijų poreikis yra mažose aglomeracijose. Todėl, norint pasiekti didžiausią šio sektoriaus veiklos efektyvumą, užtikrinti vienodą rinkų patrauklumą investicijų pritraukimui visoje šalyje ir užtikrinti tolygią paslaugų plėtrą, remiantis užsienio patirtimi bei atliktomis studijomis, sektorių būtina sustambinti, optimaliausiai iki 3 -5 rinkų – tai leistų ženkliai sumažinti sektoriaus sąnaudas ir

sudarytų prielaidas vandentvarkos sektoriui tapti gyvybingesniu. Investicijas vandentvarkos sektoriui skirti tik regioniniams viešiesiems tiekėjams, turintiems veiklos licencijas, tai yra tik įgyvendinus ūkio valdymo reformas.

- Finansinės priemonės gali būti naudojamos ir kartu su kitomis valstybės intervencijos formomis, kadangi jos leistų sukurti kredito istoriją, o valstybė dalyvaudama tokių sektorių veikloje galėtų išgryninti problemas ir pasiūlyti jų sprendimus, tokiu būdu ateityje sukuriat galimybes tam tikrus sektorius finansuoti tik privačiais ištekliais.

Investicijų nepakankamumo ir bendro investicijų gyvybingumą vertinimas

Žemiau pateiktas apibendrintas investicijų gyvybingumo ir nepakankamumo pagal atskirus investicijų tipus ir duomenis vertinimas.

Lentelė 1. Investicijų gyvybingumo ir finansavimo trūkumo vertinimo suvestinė mln. eurų.

Investicijų tipas	Pajamų šaltinis	Galimybės pritraukti privačius finansavimo šaltinius	Projektų skaičius ir replikavimo galimybės	Bendras investicijų gyvybingumo potencialas	Paklausa mln. €	Pasiūla mln. €	Bendras investicijų trūkumas ¹ mln. €	Investicijų trūkumas, kurį galėtų padengti FP mln. €
Vandens	Tarifai, sutaupymai	vidutinės	didelės	Vidutinis	521	175	346	
Nuotekų	Tarifai, sutaupymai	mažos	vidutinės	Mažas	608	207	401	
Paviršinio vandens	nėra	mažos	vidutinės	Mažas	145	81	64	
Vandentvarkos VISO					1274	463	811	30-100

- Apklausos metu bankai išskyrė tris pagrindines priežastis, dėl kurių dažniausiai yra nesuteikiama paskola viešiesiems subjektams: 1) įmonė turi per didelius įsipareigojimus (dirba nuostolingai, pastoviai didėja jų įsipareigojimai, jos negeneruoja pakankamo pinigų srauto įsipareigojimams aptarnauti); 2) įmonė turėjo mokumo problemų (pradelsti atsiskaitymai, bloga kreditavimo istorija, nepagrįstas planuojamas projekto atsipirkimas); 3) įmonė nepagrindžia prašomo finansavimo poreikio (be to, prognozuojamas pinigų srautas paskolai aptarnauti yra nepakankamas); 4) neaiškūs projektų pajamų (sutaupymų) ir paskolų aptarnavimo šaltiniai; 5) projektai ir sritis nėra pažįstami, todėl rizika vertinama kaip ypač aukšta arba per ilgą projektų atsipirkimo laikotarpis.
- Tarp priežasčių, kurias bankai nurodė kaip svarbiausias paskolai suteikti savivaldybėms ar valstybės ir savivaldybių valdomoms įstaigoms/įmonėms, yra šios: 1) pareiškėjo finansinė padėtis (turto, įsipareigojimų dydis, turto kokybė; jo piniginiai srautai ir gebėjimas aptarnauti paskolą); 2) pareiškėjo patikimumas bei jo mokumo istorija; 3) pareiškėjo pateikiama informacija apie ketinamą įgyvendinti projektą, finansavimo poreikį, jo panaudojimo tikslingumą, finansinius srautus, atsipirkimo rodiklius; 4) sektoriaus teisinių pokyčių stabilumas; 5) aiškūs paskolų aptarnavimo šaltiniai. Savivaldybių skolinimo apimtys turi atitikti įstatymo patvirtintus skolinimosi limitus. Bankas, suteikdamas paskolas savivaldybėms, vykdo savivaldybių

¹ Bendras investicijų trūkumas yra skirtumas tarp pasiūlos ir paklausos reikšmių.

reitingavimą. Reitingavimo sistema apima savivaldybių demografinę situaciją, makroekonominės tendencijas, biudžetų surinkimo rodiklius, pradelstų skolų teikėjams dydžius, skolų santykius su biudžetu bei šių rodiklių tendencijas ir kt. Pažymėtina, kad sektorių investicijų projektų gyvybingumas (grynųjų pajamų generavimo potencialas) ir privačių finansavimo šaltinių pritraukimo potencialas vertinami status quo situacijoje, kuri aprašyta ataskaitoje: neefektyvus turimo turto išnaudojimas, perteklinių pajėgumų kūrimas, nepakankama motyvacija generuoti daugiau pajamų ir nepakankamas privačių paslaugų teikėjų atsiradimo skatinimas, neefektyvi tarifų už paslaugas nustatymo sistema, konkurencijos nebuvimas ir kt.. T.y. situacijoje, kai investavimo į turto sąlygos suponuoja turto išlaikymo iš biudžeto poreikį ateityje. Pasikeitus situacijai, ir atlikus paslaugų teikimo ir investicijų finansavimo sąlygų ir šaltinių peržiūrą, visų sektorių investicijų gyvybingumas galėtų didėti, kartu galėtų didėti privačių lėšų pritraukimo ir finansinių priemonių taikymo potencialas.

- Ataskaitoje sektoriaus vertinimo skyriaus pabaigoje pateikiami kiti galimi valstybės intervencijų būdai² rinkos nepakankamumo ir neoptimalių investavimo situacijų sprendimui, kurie pagerintų FP taikymo galimybes, bei prisidėtų prie gyvybingų projektų didinimo.

Kiekybinės ir kokybinės ir kiekybinės analizės rezultatai, siūloma investavimo strategija

Žemiau pateiktos apibendrintos išvados dėl siūlomų finansinių produktų vandentvarkos sektoriui ir dėl siūlomos investavimo strategijos.

- Atlikus dviejų projektų tipų, t.y. vandens tiekimo tinklų modernizavimo ir nuotekų surinkimo tinklų modernizavimo, jautrumo analizę nustatyta, kad teikiant finansavimą modernizuoti didžiausią finansinį nuostolį generuojančius tinklus, subsidija projektų finansavimui nėra būtina. Pažymėtina, kad reikalinga papildoma duomenų analizė ir įmonių apklausa dėl to, koks susidarys tokių projektų srautas.
- Prielaidų jautrumo analizė parodė, jog tinklų nuostolių ir infiltracijos nuostolių kaina bei šių nuostolių apimtis pasikeitimas yra esminės prielaidos nulemiančios įgyvendinamų projektų gyvybingumą ir atsipirkimą.
- Atlikus kiekybinę analizę buvo nustatyta, jog šiam sektoriui keliamus rodiklius galima pasiekti pasitelkiant lengvatinių paskolų, garantijų arba subordinuotų paskolų finansines priemones. Kokybinė analizė parodė, jog vertinant pagal tam tikrus kokybinius kriterijus, lengvatinės paskolos vertinamos kaip tinkamiausias finansinis produktas.
- Investavimo strategijoje buvo identifikuoti vandentvarkos fondo galutiniai naudos gavėjai - vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, t.y. savivaldybių paskirti viešieji ir (ar) regioniniai vandens tiekėjai, turintys vandens tiekėjo licencijas.
- Investavimo strategijoje siūloma taikyti du finansinius produktus – lengvatines paskolas ir garantijas. Įmanomas šių dviejų finansavimo formų diferencijavimas pagal

² Taip pat pateikiami ir valstybės intervenciją mažinantys būdai pvz. pasiūlymai skatinantys didesnę konkurenciją, kurie priskiriami prie siūlomų valstybės intervencijų, kurių tikslas mažinti viešojo sektoriaus paslaugų apimtį ten kur jas galėtų teikti privatus sektorius ir būtų užtikrinama didesnė konkurencija.

konkrečius projektus, tačiau tam būtina nutatyti aiškius, nediskriminuojančius kriterijus.

- Investavimo strategijoje buvo apžvelgtos visos įmanomos Bendrųjų nuostatų reglamente nustatytos finansinių priemonių įgyvendinimo alternatyvos ir pasiūlytas vandentvarkos fondo valdymo modelis – fondų fondas. Fondų fondo valdytojui rekomenduojama finansinius tarpininkus atrinkti tik tuo atveju, jeigu finansiniai tarpininkai prisideda nuosavomis lėšomis bei atlieka kitas funkcijas, tokias kaip viešųjų pirkimų tikrinimas, techninės pagalbos pareiškėjams teikimas ir kt.
- Dviejų finansinių produktų įgyvendinimas prisidėtų prie nacionalinių strateginių tikslų pasiekimo, visų pirma Veiksmų programos nustatytų rodiklių pasiekimo.
- Kiekybinės analizės apibendrinimo dalyje (5.6. skyrius) pateikti papildomi pasiūlymai dėl sektoriaus efektyvinimo.

IŽANGA

Vadovaujantis 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondui, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondui, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondui bendros nuostatos (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1303/2013), 37 straipsnio 1 dalimi, ES struktūriniai fondai gali būti naudojami finansinėms priemonėms [...] remti tam, kad būtų prisidėta siekiant konkrečių prioriteto tikslų, įskaitant atvejus, kai finansinės priemonės įgyvendinamos per fondų fondus. Finansinės priemonės įgyvendinamos tam, kad būtų remiamos investicijos, kurios, kaip tikimasi, turėtų būti finansiškai gyvybingos ir kurioms neteikiamas pakankamas finansavimas iš rinkos šaltinių [...].

Europos Komisijos tarnybų pozicijoje dėl 2014–2020 m. Lietuvos partnerystės sutarties ir veiksmų programos rengimo (skelbiama http://ec.europa.eu/regional_policy/what/future/pdf/partnership/lt_position_paper_lt.pdf) pažymėta, jog siekiant efektyvinti viešosios politikos finansavimą bei padėti valstybėms narėms kovoti su ilgalaikiais išbandymais ir didinti ilgalaikį politikos poveikį, ES struktūrinių fondų investicijoms tikslinga taikyti finansines priemones, kadangi jos sudaro lankstesnio ir tvaresnio finansavimo galimybes pritraukiant privataus sektoriaus investuotojus, darančius didelį svėrto poveikį valstybės ištekliams, bei sudarant geresnes finansavimo galimybes galutiniams paramos gavėjams. Valstybės narės raginamos plačiau naudoti finansines priemones tuose sektoriuose, kuriuose jos labiausiai tinka ir kuriuose atlikus išankstinį (angl. k. ex-ante) vertinimą nustatytas rinkos nepakankamumas arba nepakankamai optimali investavimo situacija. Be šių priemonių naudojimo investicijoms į mažas ir vidutines įmones remti, finansines priemones rekomenduojama plačiau naudoti investicijoms į projektus, kuriuose nustatytas visų arba dalies investuotų išteklių grąžinimo potencialas, įskaitant investicijas, skirtas remti integruotas miestų vystymo veiklas ir skatinti energijos vartojimo efektyvumą. Lietuvos atveju siūloma, kad finansinės priemonės būtų naudojamos mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir inovacijų srities paramai, energijos vartojimo efektyvumui, atsinaujinantiems energijos ištekliams ir integruotai miestų plėtrai.

Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. gruodžio 2 d. pasitarimo protokolo Nr. 71 (7 klausimas „Dėl finansinių priemonių įgyvendinimo 2014–2020 metais Europos Sąjungos (toliau – ES) fondų lėšomis“) (toliau – LRV protokolas) 1 punktu, siekiant kuo racionaliau ir

veiksmingiau panaudoti Lietuvai skiriamas 2014–2020 m. ES fondų lėšas, pritarta nuostatai, kad nacionaliniuose strateginiuose dokumentuose ir ES paramos panaudojimą reglamentuojančiuose teisės aktuose turi būti numatytas prioritetas finansinių priemonių įgyvendinimui. LRV protokolo 2.1.1 punktu Aplinkos, Energetikos, Kultūros, Socialinės apsaugos ir darbo, Susisiekimo, Sveikatos apsaugos, Švietimo ir mokslo, Ūkio, Vidaus reikalų ministerijoms pavesta rengiant savo sektoriaus nacionalinius strateginius dokumentus ir ES paramos panaudojimą reglamentuojančius teisės aktus numatyti prioritetą finansinių priemonių įgyvendinimui.

Vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1303/2013 37 straipsnio 2 dalimi, finansinių priemonių parama grindžiama *ex-ante* vertinimu, kurį atliekant turi būti nustatyti rinkos trūkumai arba beveik optimalios investavimo situacijos, apskaičiuotas viešųjų investicijų poreikių mastas ir apimtis, įvertintas poreikis finansuoti reikiamas investicijas taikant subsidijas bei galimybes finansuoti jas turimomis rinkos finansinėmis priemonėmis. Nustačius poreikį steigti papildomas finansines priemones, turi būti pasiūlyti finansuotinių finansinių priemonių tipai, jų valdymo struktūra, investavimo strategija. *Ex-ante* vertinimas turi būti baigtas iki vadovaujančiajai institucijai priimant sprendimą dėl įnašų pagal programą skyrimo finansinei priemonei.

Atsižvelgdama į aukščiau išdėstytą teisinį pagrindą ir vykdydama ES struktūrinių fondų vadovaujančiosios institucijos funkcijas bei siekdama užtikrinti efektyvų ES ir nacionalinių lėšų panaudojimą, Finansų ministerija 2014 metų balandžio 10 dienos raštu Nr. (24.39)-6K-1403042 inicijavo Viešosios infrastruktūros vertinimą. Viešosios infrastruktūros vertinimo metu numatoma detaliai išnagrinėti finansinių priemonių taikymo galimybes viešosios infrastruktūros projektų finansavimui, atsižvelgiant į ministerijų Veiksmų programos projekte identifikuotas potencialias finansinių priemonių taikymo sritis bei ministerijų vykdančią LRV protokolo 2.1 punktą Finansų ministerijai nurodytas investicijų sritis, kuriose tikslinga detaliau analizuoti finansinių priemonių taikymą.

Viešosios infrastruktūros vertinimui atlikti Finansų ministerija pasitelkė VŠĮ Centrinę projektų valdymo agentūrą (toliau – CPVA) ir UAB Viešųjų investicijų plėtros agentūrą (toliau – VIPA). VIPA atliko finansų rinkos trūkumo analizę, apklausiant finansų įstaigas ir nustatant finansavimo pasiūlą. CPVA atlikto duomenų apie numatomas investicijas 2014–2020 m. rinkimą ir analizę naudojant jau turimas studijas ir vertinimus bei papildomai apklausiant ministerijų atstovus. Iš CPVA surinktos investicijų paklausos ir VIPA surinktos investicijų pasiūlos duomenų buvo apskaičiuotas investicijų trūkumas kiekvienam viešosios infrastruktūros sektoriui ir infrastruktūros tipui. Nustačius investicijų trūkumą buvo nagrinėjamos rinkos nepakankamumo ir neoptimalių investavimų situacijų priežastys, kurių pagrindu buvo formuojamos rekomendacijos, kuriems sektoriams yra tikslinga toliau vertinti finansinių priemonių kūrimo galimybes, bei kuriems sektoriams tai daryti nebūtų tikslinga.

Paklausos analizės metu buvo nagrinėjamas sektoriaus strateginis kontekstas apžvelgiant Lietuvos ir ES ilgalaikių ir vidutinės trukmės strateginių dokumentų nuostatas, atlikta sektoriaus infrastruktūros objektų ir jų valdytojų apžvalga, nagrinėta viešųjų paslaugų rinka. Apskaičiuota investicijų paklausos reikšmė sektoriaus skirtingiems infrastruktūros tipams, orientuojantis į siektinas strateginių tikslų rodiklių reikšmes. Investicijų paklausos duomenys buvo renkami iš įvairių šaltinių: apklausiant ministerijas, renkama informacija iš atliktų studijų ir ataskaitų, vertinama praeities investicijų istoriniai duomenys, bei

apskaičiuojami pagal reikiamos sukurti infrastruktūros matavimo vienetus. Atkreiptinas dėmesys, kad patikimų duomenų apie infrastruktūros būklę, planuojamas investicijas ir jų vykdytojus nepakanka arba jie nėra sistemaiškai kaupiami ir prieinami. Todėl paklausos duomenys buvo surinkti iš įvairių šaltinių bei patikslinti skaičiais, kad įvertinti kiek preliminariai reiktų kiekvienam sektoriui lėšų ilgalaikiams strateginiams tikslams, numatytiems NPP ir VP pasiekti iki 2022 m.

Pasiūlos, t.y. finansavimo šaltinių analizė, buvo atlikta taikant įvairius finansavimo šaltinių analizės būdus: renkama informacija iš ataskaitų ir prieinamų duomenų, atliekamos apklausos bei susitikimai (interviu). Finansavimo šaltinių analizė susideda iš kelių dalių: komercinių bankų finansavimo, tarptautinių finansų institucijų finansavimo, ESI fondų finansavimo, bei kitų lėšų, kurios apima įvairias Europos Sąjungos, nacionalines paramos programas, taip pat valstybės biudžeto lėšas. Vertinant komercinių bankų teiktiną finansavimą buvo nagrinėjamos tik valstybės ir savivaldybių valdomos įstaigos (bankų portfelyje grupuojama kaip viešasis sektorius). Tarptautinių finansų institucijų finansavimas buvo analizuojamas per praeities duomenų prizmę, taip pat atkreiptas dėmesys į šių institucijų patvirtintas skolinimo gaires bei strategijas, kadangi kiekviena iš šių institucijų turi savo specifinę nišą rinkoje. Vertinant ESI fondų finansavimą buvo vadovaujama ministerijų planais paskirstyti asignavimus pagal sritis ir veiklas, kadangi šiame etape dar nėra patvirtinta teisinė bazė, įtvirtinanti lėšų paskirstymą. Analizėje taip pat aptartos įvairios Europos Sąjungos ir nacionalinio lygmens programos.

Iš atliktos paklausos ir pasiūlos analizės gautų rezultatų buvo apskaičiuotas investicijų pasiūlos-paklausos skirtumas – bendras investicijų trūkumas. Nustačius bendrą investicijų trūkumą buvo nagrinėjamos to trūkumo susidarymo priežastys kylančios iš rinkos nepakankamo. **Rinkos nepakankamumas** pasireiškia rinkos nefunkcionavimo aspektais, kurie lemia neefektyvų išteklių paskirstymą ir tam tikrų prekių ar paslaugų perprodukciją arba trūkumą. **Remiantis rinkos nepakankamumą analize nustatoma ar yra pagrindas valstybės intervencijai siekiant ekonominio efektyvumo.** Valstybės intervencija nustatoma kaip reikalinga, jeigu pasireiškia bent viena neefektyviai veikiančios rinkos problema:

- Netobula konkurencija, kai pavieniai rinkos dalyviai gali daryti įtaką kainoms ir turi nevienodą rinkos galią, monopolinę galią, nustatyti kainas, turinčių tiekėjų atsiradimas rinkoje;
- Nepilna rinka, kuri neteikia tokių paslaugų už kurias vartotojai pasiruošę sumokėti visą jų gamybos kainą;
- Su viešosiomis gėrybėmis siejamas poveikis, kuris pasireiškia tuo, kad viešąsias gėrybes sukūrus jas gali vartoti visi, neįmanoma šios teisės riboti ar atsisakyti ir todėl laisvos rinkos sąlygomis jų visuomenei trūks arba nebus visai kuriama;
- Ekonominiai išoriniai veiksniai, kurių rinkos dalyviai negali išspręsti vidinėmis priemonėmis dėl nepakankamų nuosavybės teisių pvz. šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas, užterštos teritorijos miesto centre.
- Netobula informacija (asimetriška) vartotojams apie paslaugų ir prekių kokybę ir kainas, taip pat netobula informacija tiekėjams apie pagrindines vartotojo savybes (mokumą ir kt.). Netobula informacija apima ir ateities tendencijų žinojimą, galimybes apsidrausti priimant sprendimus neapibrėžtumo sąlygomis.

Jeigu yra nustatytas bendras investicijų trūkumas (teigiamas pasiūlos-paklausos skirtumas) bei pasireiškia bent viena neefektyviai veikiančios rinkos problema, daroma prielaida, kad rinkoje gali pasireiškia neoptimalios investavimo situacijos³ t.y. toje rinkoje vykdoma investicinė veikla yra nepakankama. Neoptimalios investavimo situacijos yra tam tikras specifinis rinkos problemos tipas, kuriai spęsti labiausiai tinka FP. **Neoptimalių investavimo situacijų vien tik rinkos pajėgumais pašalinti nėra įmanoma** dėl šių priežasčių:

- Bankų politika nefinansuoja tokių sektorių;
- Trūksta kredito istorijos;
- Trūksta užstato;
- Riboti finansinių tarpininkų rizikos valdymo pajėgumai;
- Nėra patirties regioninėse rinkose ar FP veikloje ir pan.
- Ir kitos priežastys (pvz. per ilgą atsipirkimo laikotarpį, per mažas pelningumas ir pan.).

Išnagrinėti rinkos nepakankamumai ir pasireiškiančios neoptimalios investavimo situacijos yra prielaidos nustatyti poreikį rėmimui (valstybės intervencijai). Kaip minėta aukščiau neoptimalios investavimo situacijoms spęsti labiausiai tinka FP.

Pasireiškusio rinkos nepakankamumo ir neoptimalios investavimo situacijos kiekybiniu įvertinimu nustatomas investicijų trūkumo ribos nuo iki (toliau – **Investicijų trūkumas, kuris gali būti padengtas taikant FP**). Tai atliekama nagrinėjant:

1. Gyvybingumo trūkumą – tuo atveju kai projekto (grupės projektų) verslo planas demonstruoja gražą, kuri yra žemesnė nei rinkos lygmuo. Projektas ar projektų portfelis yra mažiau pelningas kuomet jis suvokiamas kaip pernelyg rizikingas ar negeneruojantis pakankamą gražą (pvz. jo vieta yra nepakankamai išvystytoje teritorijoje). Graža yra lyginama su teisingai apskaičiuota finansine gražos norma (FRR) ir neturėtų būti lyginama dėl prastai struktūrizuotų pagrindinių investicijų. Faktiškai gyvybingumo trūkumas gali pasireikšti tuose sektoriuose, kur projektinis finansavimas yra labiausiai paplitusi finansinė struktūra (pvz. energijos, transporto, urbanistinės plėtros) bet taip pat ir vyrauja kapitalo investicijos (pvz. investicijos į MVĮ ir naujai steigiamas įmonės).
2. Finansavimo trūkumą – tuo atveju, kai tam tikrame sektoriuje ar bendrai ekonomikoje yra įrodymų dėl nepatenkinto finansavimo poreikio. Finansavimo trūkumas pasireiškia ypač MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonių finansavime bei krizinėse situacijose. Artimiau pažvelgus į finansavimo trūkumą jis gali būti tam tikro finansinio produkto trūkumas, kaip nuosavo kapitalo trūkumas rizikos finansavimui arba kaip bendras galimybių gauti finansavimą trūkumas.
3. Abu aukčiau nurodytus trūkumus kartu.

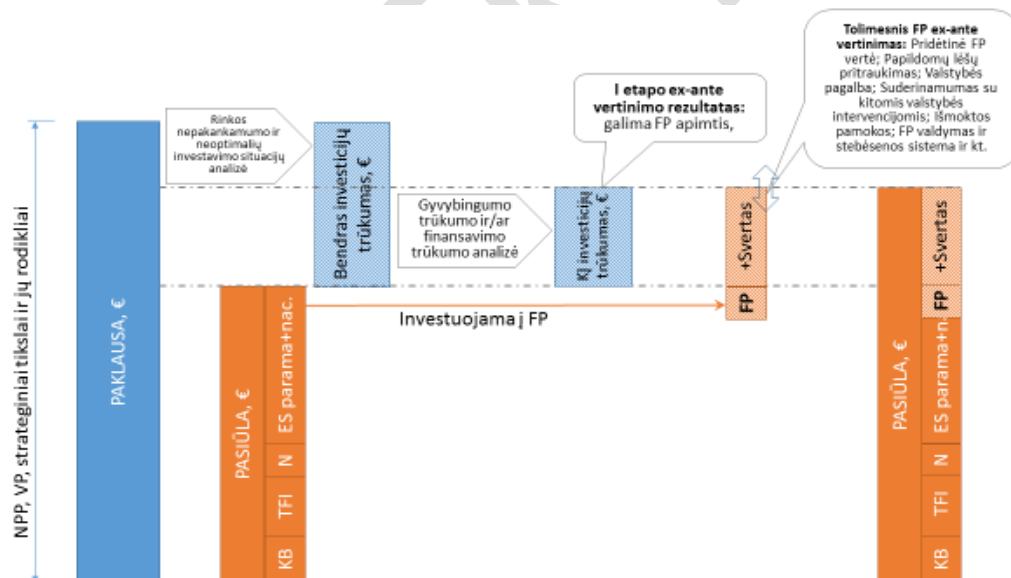
Tokiu būdu, kiekvieno nagrinėjamo sektoriaus skyriaus pabaigoje esančioje lentelėje, nurodomas visam sektoriui įvertintas Investicijų trūkumas, kuris gali būti padengtas taikant FP, t.y:

³ Neoptimalios investavimo situacijos yra taip pat viena iš rinkos nepakankumo problemų, kuri šioje analizėje nagrinėjama atskirai, kadangi jai pasireiškus viena iš labiausiai tinkamų valstybės intervencijos formų būtų finansinės priemonės kūrimas.

Jeigu analizės metu pateikiama pagrįstų įrodymų, jog rinkos neoptimalią investavimo situaciją riboja finansavimo trūkumas ir gyvybingumo trūkumas, tuomet daroma išvada, jog FP galėtų būtų tinkamas valstybės intervencijos būdas tam sektoriui ar infrastruktūros tipui, nurodant Investicijų trūkumo dydį (ribas), kuris galėtų būti padengtas taikant FP. Sektoriaus vertinimo pabaigoje esančiame analizės išvadų lentelėje pateikiamos išvados (aiškūs teiginiai) dėl FP taikymo galimybių, kurios toliau bus vertinamos kituose ex-ante ataskaitos dalyse, bei paskutiniame stulpelyje **nurodomas Investicijų trūkumo dydis (ribos), kuris galėtų būti padengtas taikant FP**. Šis dydis kitose ataskaitos dalyse bus tikslinamas skaičiuojant investicijų pridėtinę vertę, nagrinėjant valstybės pagalbą, suderinamumą su kitomis valstybės intervencijomis ir galimybes pritraukti privačius finansinius išteklius.

Jeigu analizės metu paaiškėja, kad nepakanka įrodymų, jog neoptimalios investavimo situacijos pasireiškia dėl gyvybingumo trūkumo ar finansavimo trūkumo priešasčių arba dėl tvaraus verslo modelio nebuvimo rinkoje arba dėl to, kad nėra efektyvių įmonių, kurios galėtų būti kaip galutiniai finansinio produkto gavėjai, tuomet nėra laikoma, jog pasireiškia toks rinkos trūkumas, kuriam FP būtų tinkama valstybės intervencijos priemonė. Šios priešastys nagrinėjamos sektoriaus skyriaus pabaigoje analizės išvadų lentelėje. **To pasekoje, nustatytas Investicijų trūkumo dydis, kuris galėtų būti padengtas taikant FP gaunasi mažas (nuo 1 iki keleto mln. Eur) arba šis dydis visai nenustatomas, jei trūksta pagrįstų įrodymų, kad galėtų būti nors ir pavienių gyvybingų projektų toje srityje.**

Aukščiau aprašyta vertinimo eiga iliustruota žemiau pateiktame paveiksle

Paveikslas 1. Ex-ante vertinimo eigą iliustruojanti schema

Siekdama išspręsti rinkos nepakankamumo problemas, valstybė gali numatyti ir kitas valstybės intervencijos formas, kurios būtų nukreiptos į efektyvesnį rinkos veikimą ir tuo pačiu sudarytų didesnes galimybes taikyti FP. Vertinamo sektoriaus skyriaus pabaigoje yra pateikiamos ir kitos galimos valstybės intervencijos. FP ex-ante vertinimo metodika nereikalauja atlikti kitų galimų valstybės intervencijų formų apžvalgos. Tai įtraukta papildomai, atžvelgiant į Finansų ministerijos prašymą, kad ataskaita pateiktų apžvalgą atskiruose sektoriuose dėl kitų galimų valstybės intervencijų, kurios prisidėtų prie FP taikymo aplinkos gerinimo, kuri šiuo metu nėra pakankama FP įgyvendinimui. Tokiu būdu ataskaitoje yra pateikiamos ir kitos galimos valstybės intervencijos, kurios yra nukreiptos į efektyvesnį

rinkos funkcionavimą ir tuo pačiu sudarančias didesnes galimybes FP taikymui. Siekdama ekonominio efektyvumo ir socialinio teisingumo valstybė gali naudoti keturis pagrindinius intervencijos į laisvą rinką tipus:

- Reguliavimą – taisyklių nustatymą, kuris paprastai nustato paslaugų teikimo ar vartojimo kiekybinius ar kokybinius reikalavimus.
- Finansavimą – subsidijas (ar mokesčius) taikomas prekių ar paslaugų kainoms, didinančias ar mažinančias asmens pajamas ir prekių ar paslaugų vartojimo ar ekonominės veiklos galimybes.
- Gamybą, kai valstybė pati imasi veiklos užtikrinti trūkstamą paslaugų ar prekių pasiūlą.
- Pajamų palaikymą, kuris skirtas užtikrinti asmeniui pragyvenimo šaltinį arba suteikti galimybę vartoti tam tikras paslaugas.

Galimų valstybės intervencijų apžvalga, kuri gerintų rinkos veikimą ir tuo pačiu didintų FP taikymo galimybes, pateikiama atsižvelgiant į aukščiau išvardintus keturis pagrindinius intervencijų tipus, tačiau jų įgyvendinimo galimybės šioje ataskaitoje nevertinamos, taip pat nevertinama ir šių intervencijų atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms ar galimos įtakos mastas FP veikimui. Kaip minėta aukščiau, tai nėra šio vertinimo paskirtis ir objektas. Pateikta apžvalga yra informacinio pobūdžio suteikti galimybę apsvarstyti tokių priemonių taikymo būtinumą ir naudą, kurios galėtų prisidėti prie rinkos efektyvesnio funkcionavimo, didesnio projektų gyvybingumo ir tuo pačiu platesnių galimybių taikyti FP, kurie padėtų pašalinti finansavimo trūkumą. Todėl, ateityje būtų tikslinga atlikti gilesnį tyrimą šioje srityje, kuris galėtų įvertinti valstybės intervencijų poveikį FP ir finansinių produktų taikymui atskiruose sektoriuose (rinkose).

Ten kur nenustatomas rinkos nepakankamumas, pasireiškiantis dėl neoptimalių investavimo situacijų, išvados dėl valstybės intervencijos pateikiamos atsižvelgiant į aukščiau išvardintus keturis pagrindinius tipus, tačiau jų įgyvendinimas šioje ataskaitoje nevertinamas, taip pat nevertinama ir šių intervencijų atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms.

Šio vertinimo metu buvo vadovaujama EK užsakymu parengta ex-ante vertinimo metodika, kurią parengė PwC (skelbiama http://ec.europa.eu/regional_policy/thefunds/fin_inst/index_en.cfm).

**RINKOS NEPAKANKAMUMO IR NEOPTIMALIŲ
INVESTAVIMO SITUACIJŲ ANALIZĖ
VANDENTVARKOS SEKTORIJE**

PROJEKTAS

1 SEKTORIAUS STRATEGINIO KONTEKSTO APŽVALGA

Pagrindinis vandentvarkos sektoriaus siekis - užtikrinti kiekvieno asmens teisę gauti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugas, kurios turi būti įperkamos, kokybiškos, teikiamos nuolat ir nepertraukiamai, ir kartu užtikrinti racionalų vandens išteklių naudojimą bei vandens ekosistemų apsaugą.

1.1. Lietuvos ilgalaikių strateginių dokumentų nuostatos ir tikslai

LIETUVOS PAŽANGOS STRATEGIJA „LIETUVA 2030“

Strategijoje su vandentvarkos sektoriumi susiję tai, kad numatyta, jog siekiant pokyčių, strategijoje išskirtose pagrindinėse pažangos srityse, mums turi būti svarbu išsaugoti aplinką, išmintingai naudoti išteklius.

Kuriant SUMANIĄ VISUOMENĘ numatyta esminė pokyčių iniciatyva:

Besimokanti visuomenė: Ugdyti visuomenės ekologinę savimonę, skatinti darnų vartojimą ir atsakingą požiūrį į ūkio plėtrą.

Kuriant SUMANIĄ EKONOMIKĄ, strategijoje akcentuojama, kad: „Negalime pamiršti ir mus supančios aplinkos, kuri yra pridėtinės vertės, stabilumo ir ilgalaikės pažangos pagrindas. Turime plėtoti technologijas, kurios darytų kuo mažesnę neigiamą poveikį aplinkai ir užtikrintų darnų išteklių tausojantį augimą.“

NACIONALINĖ APLINKOS APSAUGOS STRATEGIJA (Patvirtinta LR Seimo nutarimu, 2015 balandžio 16 d. Nr. XII-1626)

Strategijoje vandens sektoriuje numatoma, kad įgyvendinant **Aplinkos kokybės gerinimo** prioritetą: „**2020-2030 metų laikotarpiu** bus siekiama, kad Lietuvos aplinkos būklė atitiktų nustatytas aplinkos kokybės normas visoje šalies teritorijoje. Didelis dėmesys bus skiriamas vidaus paviršinių vandens telkinių, Kuršių marių, Baltijos jūros ekologinės ir cheminės būklės gerinimui, aplinkos oro taršos mažinimui ir kokybės gerinimui, triukšmo lygio mažinimui, darniam urbanizuotų teritorijų vystymuisi“.

Aplinkos sektoriaus ilgalaikė vizija: aplinka Lietuvoje **2050 metais** – švari, sveika ir saugi.

Strategijoje numatoma, kad turi būti: „Pasiekta ir išlaikoma aplinkos būklė, atitinkanti aplinkos kokybės normas ir tarptautinius bei ES įsipareigojimus, aplinkos tarša nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir aplinkai visoje šalies teritorijoje. Išlaikoma gera Lietuvos geologinė aplinkos kokybė. Požeminio vandens, vidaus paviršinių vandens telkinių, Kuršių marių ir Baltijos jūros būklė yra gera, pasklidoji ir sutelktoji tarša minimizuota. Lietuvos gyventojai aprūpinami geros kokybės geriamuoju vandeniu ir yra užtikrinamas tinkamas nuotekų surinkimas ir tvarkymas“.

Esminės politikos įgyvendinimo kryptys ir iniciatyvos vandens sektoriuje:

- Aplinkos teršimo paviršinėmis (lietaus) nuotekomis mažinimas. Apsaugoti urbanizuotas teritorijas nuo perteklinio vandens keliamos rizikos ir užkirsti kelią teršalų patekimui į paviršinius vandens telkinius.
- Aplinkos apsauga nuo išleidžiamų nuotekų žalingo poveikio. Ugdyti visuomenės sąmoningumą apie nuotekų poveikį vandens aplinkai, užtikrinti, kad visos

generuojamos nuotekos būtų surenkamos ir sutvarkomos iki nustatytų reikalavimų, užtikrinti nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtrą ir modernizavimą, efektyviai panaudojant ES finansines priemones.

- Požeminių vandenų apsauga nuo taršos. Užtikrinti, kad ateities kartos naudotų saugų geriamąjį vandenį. Siekti, kad požeminio vandens išteklių būtų ištirti, apčiuoti, jų apsaugai numatytos ūkinę veiklą ribojančios apsaugos juostos. Didinti visuomenės sąmoningumą apie galimą neigiamą žmonių veiklos poveikį požeminio vandens būklei.
- Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės gerinimas ir prieinamumo didinimas. Siekti, kad vartotojai ir abonentai optimaliomis sąlygomis ir kainomis gautų viešai tiekiamą geriamąjį vandenį ir nuotekų tvarkymo paslaugas arba turėtų galimybę individualiai apsirūpinti geriamuoju vandeniu ir nuotekų tvarkymo paslaugomis, gerinti šių paslaugų kokybę ir didinti jų prieinamumą.

Strateginis tikslas – pasiekti, kad aplinka Lietuvoje būtų sveika, švari ir saugi, darniai tenkinanti visuomenės, aplinkosaugos ir ekonomikos poreikius. Šio tikslo įgyvendinimo stebėsenai atlikti nustatytas vertinimo kriterijus – **aplinkosaugos veiksmingumo indeksas***, kompleksiskai integruojantis atskirų aplinkosaugos sričių politikos veiksmingumo vertinimą. (2014 m. aplinkos veiksmingumo indeksas – 49 vieta iš 178 valstybių, 61 balas iš 100; **2030 m. – 80 balų iš 100**).

*Aplinkosaugos veiksmingumo indeksas (angl. – Environmental Performance Index) – tai pasaulinis aplinkos vertinimas, pristatomas kasmet vykstančiame Pasaulio ekonomikos forumo. Šis indeksas reitingo principu parodo, kaip gerai šalis vykdo aplinkosaugos politiką dviejose plačiose srityse: žmonių sveikatos apsaugoje nuo žalingo aplinkos poveikio ir ekosistemų apsaugos.

1.2. Vidutinės trukmės nacionalinių strateginių dokumentų ir programų tikslai

2014 -2020 metų nacionalinės pažangos programa

Programoje su vandentvarkos sektoriumi susiję:

3 PRIORITETAS „Ekonominiam augimui palanki aplinka“

Siekiant užtikrinti tvarų ir neigiamo poveikio aplinkai nedarantį ekonominį augimą, būtina suderinti aplinkosaugos, ekonominės ir socialinės plėtros interesus. Darnus energetikos, gyvosios ir negyvosios gamtos išteklių naudojimas, aplinkos sektoriaus komunalinių paslaugų kokybės užtikrinimas, kraštovaizdžio ir biologinės įvairovės išsaugojimas prisideda prie gyvenimo kokybės gerinimo ir verslo konkurencingumo didinimo.

3.3 tikslas. Skatinti darnų išteklių naudojimą, užtikrinti ekosistemų stabilumą

Siekiant sukurti sumanią ekonomiką, svarbi infrastruktūros plėtros ir darnaus vystymosi dėmė, užtikrinanti, kad ekonomikos plėtra ir modernizavimas neturėtų neigiamo poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai. Siekiant racionaliai naudoti gamtos išteklius, numatyta tobulinti vandentvarkos, atliekų ir oro kokybės valdymo sistemas.

3.3.3 uždavinys. Tobulinti vandentvarkos, atliekų ir oro kokybės valdymo sistemas

Įgyvendinant šį uždavinį, siekiama užtikrinti, kad visos generuojamos nuotekos būtų surenkamos ir sutvarkomos taip, kad atitiktų nustatytus reikalavimus, mažinti aplinkos taršą paviršinėmis (lietaus) nuotekomis, taip apsaugoti urbanizuotas teritorijas nuo perteklinio vandens keliamos rizikos ir užkirsti kelią teršalų patekimui į paviršinius vandens telkinius, mažinti miestų oro taršą. Numatoma imtis priemonių, užtikrinančių, kad visi šalies gyventojai

optimaliomis sąlygomis ir kainomis gautų saugos ir kokybės reikalavimus atitinkantį viešai tiekiamą geriamąjį vandenį ir nuotekų tvarkymo paslaugas arba galėtų patys apsirūpinti geriamuoju vandeniu ir nuotekų tvarkymo paslaugomis, gerinti šių paslaugų kokybę ir didinti jų prieinamumą.

Numatomos šios svarbiausios 3.3.3 uždavinio įgyvendinimo kryptys:

- geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra ir renovacija;
- paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymo ir gatvių valymo sistemų plėtra ir renovacija;
- vandentvarkos, atliekų ir aplinkos oro kokybės valdymo tobulinimas.

Lentelė 2. Programos prioritetų ir tikslų įgyvendinimui, programos 2 priede vandentvarkos sektoriui numatyti sekantys vertinimo kriterijai

Programos uždaviniai	Už vertinimo kriterijų pasiekimą atsakingos institucijos	Vertinimo kriterijaus pavadinimas	Matavimo vienetai	Pradinė situacijos reikšmė	Galutinis 2020 metų tikslas	Duomenų šaltinis
3.3.3. Tobulinti vandentvarkos, atliekų ir oro kokybės valdymo sistemas	Aplinkos ministerija, Ūkio ministerija	Būstų, prijungtų prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemos, dalis	procentai	81/79	83/81	Lietuvos statistikos departamentas (būstų surašymo duomenys)
		Geriamojo vandens nuostoliai tinkluose	procentai	30 (2011)	25	Valstybinė kainų ir energetikos kontrolės komisija

GERIAMOJO VANDENS TIEKIMO IR NUOTEKŲ TVARKYMO 2008–2015 metų PLĖTROS STRATEGIJA

Vandentvarkos sektoriaus tikslų įgyvendinimui patvirtinta Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo 2008–2015 m. plėtros strategija (toliau – Strategija). Strategijoje įvardyti tikslai aiškiai nubrėžia sektoriaus raidos kryptis ir uždavinius:

- sudaryti palankias sąlygas didinti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumą bei gerinti jų kokybę;
- siekti apsaugoti aplinką nuo žalingo išleidžiamų nuotekų poveikio.

Šių tikslų įgyvendinimui Strategijoje nustatytos šios rodiklių reikšmės:

- geriamojo vandens ir nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumas – ne mažiau kaip 95 proc. Lietuvos gyventojų;
- 100 proc. geriamojo vandens kokybės atitiktis saugos ir kokybės reikalavimams;
- 100 proc. surenkamų nuotekų išvalymas iki nustatytų normų.

Atsižvelgiant į tai, kad eina į pabaigą Strategijos įgyvendinimo laikotarpis, šiuo metu Aplinkos ministerija rengia atnaujintą strategiją sekančiam periodui, todėl atliekant šį vertinimą daroma prielaida, kad pagrindiniai sektoriaus tikslai išliks nepakitę, nes jie dar nėra pilnai įvykdyti.

2 SEKTORIAUS INFRASTRUKTŪROS, NAUDOJAMOS VIEŠŪJŲ PASLAUGŲ TEIKIMUI APŽVALGA

Iki 1991 m. Lietuvoje veiklą vykdė 14 valstybinių regioninių vandens tiekimo įmonių, kurios buvo atsakingos už vandens ir nuotekų paslaugų tiekimą. Vėliau sistema buvo decentralizuota, vandens ūkio paslaugų teikimo funkcija patikėta savivaldybėms, kurioms perduota ir atitinkamo turto nuosavybė.

Lietuvoje 2000 m. veikė 500 skirtingų organizacijų, teikiančių geriamojo vandens paslaugas. Šiuo metu Lietuvoje vandens tiekimą vykdo savivaldybių kontroliuojamos bendrovės, valstybės įmonės, viešosios įstaigos, akcinės bendrovės, individualios įmonės, žemės ūkio bendrovės, pajininkai, fizinių asmenų grupės, fiziniai asmenys ir kt. Pamažu geriamojo vandens tiekimo įmonių skaičius mažėjo. Šiuo metu didesnių įmonių, teikiančių vandenį 50 ir daugiau vartotojų, yra 373. Pagrindinė rinkos dalis tenka 73 tiekėjams, tiekiantiems 98 proc. viso centralizuotai tiekiamo vandens. Vandenį vartotojams jie teikia su VKEKK suderintomis kainomis. Kiti 2 proc. yra smulkūs tiekėjai – viešosios įstaigos, individualios įmonės, žemės ūkio bendrovės, fizinių asmenų grupės ir fiziniai asmenys, iki šiol nederinantys kainų su VKEKK.

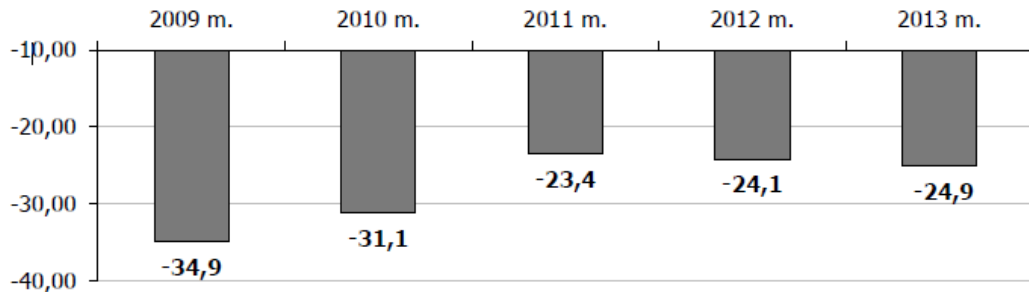
Savivaldybėse vandens tiekėjų skaičius svyruoja nuo 1 iki 29 tiekėjų. Įmonės, teikiančios geriamąjį vandenį, paprastai teikia ir nuotekų tvarkymo paslaugas. Ūkio subjektų, turinčių TIPK leidimus ir nurodančių vandens sunaudojimą ūkio bei buities reikmėms, yra apie 365. Tarp jų – 95 didžiausios įmonės (kartu su filialais), kurioms tenka 96 proc. rinkos.

Remiantis 2014 m. pradžioje VKEKK paskelbtoje apžvalgoje pateikiamais 48 Lietuvos vandens tiekimo įmonių duomenimis, vandens tiekimo įmonės nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 2013 m. sausio 1 d. į vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą investavo 3,08 mlrd. Lt. Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšos sudaro – 2,76 mlrd. Lt, o tai sudaro 39,8 proc. vandens tiekimo įmonių ilgalaikio turto įsigijimo savikainos. Iš viso vandentvarkos įmonės investiciniams projektams įgyvendinti skyrė 0,314 mlrd. Lt lėšų, iš kurių 0,185 mlrd. Lt yra pasiskolinta iš bankų.

Bendra rinka vandentvarkos sektoriuje yra susiformavusi, ilgalaikė ir turi potencialą plėstis. Tačiau ši rinka yra nelygiomis dalimis išskaidyta – Vilniaus, Kauno ir Klaipėdos miestai sudaro 49 proc. visos rinkos, kita dalis padalinta iš esmės į 70 rinkų, kurios yra akivaizdžiai per mažos įmonėms dirbti pelningai. Tai reiškia, kad vandentvarkos sektoriuje finansiškai gyvybingi projektai gali būti tik didžiuosiuose miestuose, tuo tarpu didžiausias investicijų poreikis yra mažose aglomeracijose. Todėl, norint pasiekti didžiausią šio sektoriaus veiklos efektyvumą, užtikrinti vienodą rinkų patrauklumą investicijų pritraukimui visoje šalyje ir užtikrinti tolygią paslaugų plėtrą, remiantis užsienio patirtimi bei atliktomis studijomis⁴, sektorių būtina sustambinti, optimaliausiai iki 3 – 5 rinkų – tai leistų ženkliai sumažinti sektoriaus sąnaudas ir sudarytų prielaidas vandentvarkos sektoriui tapti gyvybingu. 1996 – 2013 m. į vandentvarkos sektorių, taikant maksimalų paramos intensyvumą, į paslaugų

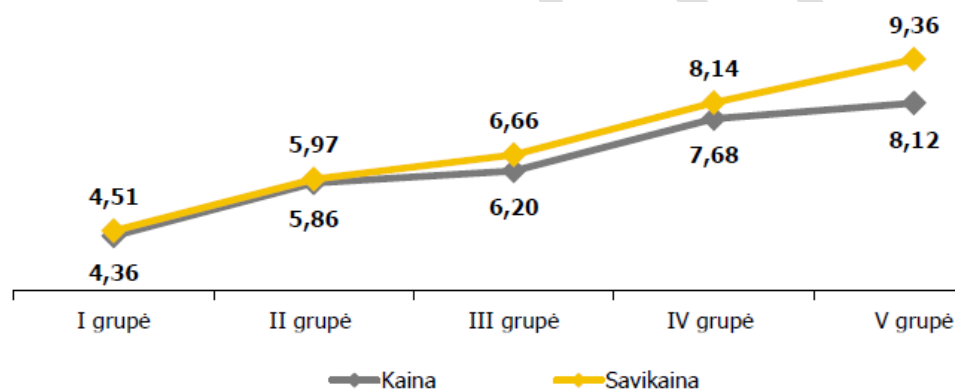
⁴ Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra, 2012, AM; Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos reformos bei privataus sektoriaus dalyvavimo būdai Lietuvoje, Pasaulio Bankas ir AM, 2005; Vandentvarkos sektoriaus valdymo tobulinimas, įgyvendinant ES reikalavimus aplinkosaugos srityje, AM, 2002

kokybės gerinimą investuota apie 3,08 mlrd. litų, tačiau sektoriaus finansinis gyvybingumas nepasikeitė – sektorius metai iš metų dirba nuostolingai (žr. Paveiksle žemiau), turto panaudojimas nuolat mažėja ir šiuo metu tesiekia – 32 proc. (geriamojo vandens gavyba) ir 51 proc. (nuotekų valymas)⁵

Paveikslas 2. Vandens tiekimo įmonių veiklos rezultatas, mln. Lt 2009-2013 metai. Šaltinis: VKEKK

Tai reiškia, kad per minėtą laikotarpį liko neįvykdytas pagrindinis paslaugų tvarumo reikalavimas (sąnaudų susigrąžinimo principas), plėtra buvo vykdoma netolygiai – padidėjo atotrūkis tarp didelių ir mažų įmonių veiklos efektyvumo – paslaugų savikainos skirtumas išaugo iki 2 kartų mažų įmonių nenaudai (paveiksle žemiau).

Paveikslas 3. Vandens tiekimo kaina ir savikaina įmonių grupėse, Lt/m³, 2013 metai. Šaltinis: VKEKK

Todėl galima konstatuoti, kad ir po esminių investicijų (dotacijų) vandens sektorius šiuo metu savarankiškai ne tik negali vykdyti plėtros, bet negali ir tinkamai išlaikyti už paramos lėšas sukurto turto. Būtina atkreipti dėmesį į tai, kad vandentvarkos turto dalis, sukurta už dotacijas, šiuo metu sudaro 49,2 proc. viso turto. Tai reiškia, kad šiai turto daliai nusidėvėjimas neskaiciuojamas ir turto atstatymas neplanuojamas. Todėl galima konstatuoti, kad paramos suteikimas vandens sektoriui taikant maksimalų intensyvumą neskatino paramos gavėjų ieškoti sprendimų veiklos efektyvumui didinti – strateginės nuostatos dėl vandens įmonių stambinimo, kurių įgyvendinimas leistų iš esmės padidinti sektoriaus efektyvumą, ženkliai sumažinti sąnaudas ir sudarytų prielaidas įmonėms pelningai vykdyti veiklą bei užtikrinti tolygią plėtrą visoje šalyje liko neįgyvendintos. Todėl galima teigti, kad taikant ankstesnį paramos teikimo modelį, vandentvarkos sektoriui ir ateityje bus reikalingos nuolatinės dotacijos arba reikės ženkliai didinti kainas.

⁵ 2013 Metų Energetikos sektoriaus plėtros apžvalga, VKEKK

Geriamojo vandens tiekimas

Kaip nurodoma VKEKK apžvalgoje, į šią vandentvarkos sritį investuotos lėšos sudaro:

- geriamojo vandens tiekimo (23,9 proc. visų investicijų),
- geriamojo vandens kokybės gerinimo priemonių diegimas (3,6 proc. visų investicijų).

Atliktos investicijos įgalino: prijungtų prie centralizuotų geriamojo vandens tiekimo tinklų vartotojų skaičių visoje Lietuvoje padidinti nuo 76,3 proc. iki 84,0 proc.; pasiekti 88,7 proc. geriamojo vandens atitiktį Higienos reikalavimuose nustatytoms normoms.

Pagal VKEKK pateikiamus duomenis apžvalgoje:

- Vykdamas vandens tiekimo tinklų plėtrą ir renovaciją, nutiesta 1376 km naujų ir renovuota 187 km vandentiekio tinklų, pastatytos 66 naujos vandens pakėlimo stotys. Vandens tiekimo turto (tinklų ir pakėlimo stočių) nudėvėjimas sumažėjo 7,9 procentiniais punktais (investicijų pradžioje vandens tiekimo turtas buvo nudėvėtas 42,7 proc., 2013 m. sausio 1 d. – 34,8 proc.), avarijų skaičius vandentiekio tinkluose sumažėjo 20 proc., vandens nuostoliai sumažėjo 2,0 procentiniais punktais, vandens pakėlimo stočių pajėgumų naudojimas sumažėjo 1,1 procentinio punkto.
- Pastatyti 88 vandens gerinimo įrenginiai. Geriamojo vandens kiekis, atitinkantis Lietuvos higienos normos HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ reikalavimus, išaugo nuo 67,9 proc. investicijų pradžioje iki 88,7 proc. (20,7 procentinio punkto).

Nuotekų tvarkymas

Kaip nurodoma VKEKK apžvalgoje, į šią vandentvarkos sritį investuotos lėšos sudaro:

- nuotekų tvarkymo tinklų plėtra ir renovacija (37,0 proc. visų investicijų),
- nuotekų valymo įrenginių renovavimas ir plėtra (23,7 proc. visų investicijų),
- dumblo tvarkymo įrenginių plėtra (11,8 proc. visų investicijų).

VKEKK apžvalgoje pateikiamu vertinimu 48 vandentvarkos įmonių atliktos investicijos įgalino: prijungtų prie centralizuotų nuotekų surinkimo tinklų vartotojų skaičių visoje Lietuvoje padidinti nuo 68,6 proc. iki 79,0 proc.; pasiekti 98,6 proc. valomų nuotekų atitiktį Nuotekų reglamente nustatytiems reikalavimams; išspręsti dumblo kiekio, kvapų problemas.

Pagal VKEKK pateikiamus duomenis apžvalgoje:

- Vykdamas nuotekų surinkimo tinklų plėtrą ir renovaciją, nutiesta 1671 km naujų ir renovuota 106 km nuotekų surinkimo tinklų, pastatytos 646 naujos nuotekų perpumpavimo siurblinės ir renovuotos 92 nuotekų siurblinės. Įgyvendinus šiuos projektus avarijų skaičius nuotekų surinkimo tinkluose sumažėjo 39 proc., nuotekų surinkimo turto (tinklų ir perpumpavimo siurblinių) nudėvėjimas sumažėjo 8 procentiniais punktais (investicijų pradžioje nuotekų surinkimo turtas buvo nudėvėtas 45,7 proc., 2013 m. sausio 1 d. – 37,7 proc.), nuotekų perpumpavimo stočių pajėgumų naudojimas sumažėjo 3,6 procentinio punkto (nors naujai statomos ir renovuojamos siurblinės, siekiant mažinti neišnaudojamus pajėgumus, tačiau vandens (nuotekų) vartojimo mažėjimas sąlygoja įrenginių pajėgumų naudojimo mažėjimą), infiltracija tinkluose nepakito.
- Pastatytas 41 naujas nuotekų valymo įrenginys ir renovuotas 41 nuotekų valymo įrenginys, nuotekų valymo turto nudėvėjimas sumažėjo 5,9 procentiniais punktais (investicijų pradžioje nuotekų valymo turtas buvo nudėvėtas 39,3 proc., 2013 m.

sausio 1 d. – 33,4 proc.), naujai statomi ir renovuojami nuotekų valymo įrenginiai pajėgumų panaudojimo procentą padidino 17,0 procentinių punktų (nuo 36,1 proc. iki 53,1 proc.).

Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas

Remiantis ekspertų 2009 m. parengtos „Lietaus nuotekų tvarkymo sistemų parinktose probleminėse gyvenvietėse įrengimo galimybių studijų atlikimas bei rekomendacijų šių sistemų įrengimui atskirais tipiniais atvejais parengimas“ galutinės ataskaitos duomenimis, nustatyta, kad iš viso yra apie 3,2 tūkst. km paviršinių nuotekų tinklų. Savivaldybių pateikti nuotekų tinklų ilgių duomenys yra tik apytikriai dėl nesančios tikslios tinklų apskaitos ir inventorizacijos.

Bendras teritorijų, nuo kurių surenkamos paviršinės nuotekos, plotas yra apie 29 tūkst. ha. Vidutiniškai paviršinės nuotekos surenkamos apytikriai nuo 18 proc. miestų ir kitų gyvenviečių, kuriose yra paviršinių nuotekų tinklai, teritorijų. Dideliuose miestuose tokiuose kaip Šiauliai, Kaunas, Panevėžys paviršinės nuotekos surenkamos apytiksliai nuo trečdalis teritorijos. Vilniuje šis dėsniumas netinka (tik 3,8 proc.) dėl didelių gyvenviečių, neturinčių paviršinių nuotekų tinklų, teritorijų prijungtų prie miesto. Vidutinio dydžio miestų (2000-10000 gyventojų) paviršinių nuotekų surinkimo teritorijos dalis yra mažesnė ir svyruoja į abi puses apie vidurkį. Ataskaitoje pateikiami duomenys apie išleistuvus parodo, kad paviršinių nuotekų tinklai yra visuose didžiuosiuose miestuose, taip pat visuose savivaldybių centruose, bei nedideliame skaičiuje gyvenviečių nuo 2000 iki 10000 gyventojų.

Ekspertai konstatuoja, kad geros techninės būklės tinklų nėra. Vidutinės būklės paviršinių nuotekų tinklai, neturintys įtakos statinio stiprumui ir normaliam funkcionavimui, sudaro 7 % nuo visų paviršinių nuotekų tinklų. Patenkinamos būklės tinklai, turintys neįymią įtaką statinio stiprumui, patikimumui ir normaliam funkcionavimui sudaro 33 % visų paviršinių nuotekų tinklų. Blogos ir labai blogos būklės nuotekų tinklai atitinkamai sudaro 23 % ir 10 % visų paviršinių nuotekų tinklų. Maždaug 27 % paviršinių nuotekų tinklų būklė yra nežinoma.

Daugumos savivaldybių teritorijose esančių mažesnių miestų, miestelių ir gyvenviečių duomenų apie paviršinių vandenų nuotakyną nėra. Mažesnių gyvenviečių esami tinklai priklausė žemės ūkio bendrovėms, jie nebuvo inventorizuoti, tinklai neeksploatuojami, nėra išlikusių dokumentų.

Miestuose, kuriuose yra daugiau nei 10 000 gyventojų, yra dalinai išvystyti paviršinių nuotekų surinkimo tinklai. Paviršinės nuotekos surenkamos nuotekų tinklais nuo 15-35 proc. miestų teritorijos dalies, apimančios centrinės komercinės ir gyvenamąsias miestų dalis pramonines, daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties išvystytas miestų teritorijas. Dauguma paviršinio vandens išleistuvų yra kontroliuojami, tačiau nepakankamai eksploatuojami.

Vidutinio dydžio miestuose (2000-10000 gyventojų) paviršinės nuotekos surenkamos vidutiniškai nuo mažesnės miesto teritorijos dalies nei dideliuose miestuose ir vidutiniškai sudaro apie 18 proc. šių gyvenamųjų vietovių teritorijos. Paviršinių nuotekų surinkimas dažniausiai apima centrinę miesto dalį, kai kurias pramonines, daugiabučių gyvenamųjų namų ir kitos paskirties išvystytas miestų teritorijas. Dažnai paviršinės nuotekos sujungtos su buitinėmis nuotekomis (mišri nuotekų sistema) arba su melioracijos sistemomis.

Gyvenvietėse iki 2000 gyventojų paviršinės nuotekos daugumoje atvejų nėra surenkamos. Paviršinių nuotekų ir valymo įrenginių infrastruktūra neišvystyta. Dažnai dalis gyvenamosios teritorijos yra sausinama ir vanduo nuvedamas laukų melioracijos sistemomis.

Paviršinių nuotekų surinkimo teritorijų ir infrastruktūros išvystymas labai svyruoja atskirose savivaldybėse, tačiau nėra nustatyta regioninių paviršinių nuotekų surinkimo išvystymo dėsningumų.

Paviršinės nuotekos sudaro apie 20 proc. visų nuotekų (be energetikos ir reikšmingų žuvininkystės nuotekų) išleidžiamų į paviršinius vandens telkinius. Tačiau paviršinių nuotekų tvarkymas yra labiau problematiškas investicijų požiūriu, negu buitinių nuotekų. Praktiškai paviršinių nuotekų surinkimo sistemos gali būti tvarkomos tik kartu su gatvių investiciniais projektais.

Tik 9,4 proc. į paviršinius vandens telkinius išleidžiamų paviršinių nuotekų yra išvalytos iki nustatytų normų. Kita dalis yra nevalomos arba nepakankamai išvalytos. Daugiausiai nuotekos valomos nuo atskirų pramoninių įmonių, degalinių, naujai įrengiamų komercinių teritorijų. Tuo tarpu nuo viešųjų miestų teritorijų surenkamos paviršinės nuotekos išleidžiamos į vandens telkinius nevalomos.

Ekspertų vertinimu, paviršinių nuotekų surinkimo sistemų būklė šalyje apibendrintai vertintina tik kaip patenkinama. Paviršinių nuotekų tinklus prižiūri savivaldybių įmonės, tačiau dėl lėšų stygiaus paviršinių nuotekų tinklų priežiūra yra minimali ir nėra užtikrinama reikiama gera techninė būklė. Dauguma paviršinių nuotekų tinklų yra susidėvėję, reikalingas remontas arba rekonstrukcija, kurie užtikrintų tolesnį tinklų funkcionalumą. Ypatingai tvarkytini paviršinių nuotekų išleistuvai.

Paviršinių nuotekų valymo infrastruktūra pagal išvystymą vertintina kaip nepatenkinama. Paviršinės nuotekos beveik iš visų viešųjų teritorijų išleistuvų yra išleidžiamos nevalytos. Esami senesnės statybos paviršinių nuotekų valymo įrenginiai yra fiziškai pasenę ir nebeatlieka valymo funkcijų, tarša kaupiasi valymo įrenginiuose, o susikaupę paviršinių nuotekų teršalai liūčių metu su didele koncentracija išplaunami į vandens telkinius. Naujai įrengiami taršiųjų teritorijų valymo įrenginiai veikia gerai ir paviršines nuotekas išvalo iki reikalaujamų normų.

Informacija savivaldybėse apie paviršinių nuotekų surinkimo ir valymo infrastruktūros būklę nėra išsami, todėl kad daugelyje savivaldybių yra nesutvarkyta šios infrastruktūros apskaita ir informacija nerenkama arba renkama nesistemiškai.

3 INVESTICIJŲ PASIŪLOS – PAKLAUSOS ĮVERTINIMAS

3.1. Investicijų paklausos analizė

Pagrindinis informacijos šaltinis vertinant 2014-2020 periodo investicijų paklausą geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sritims, turėtų būti patvirtinti savivaldybių geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo specialieji planai.

Rengiant specialiuosius planus, atsižvelgiama į geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo 2008–2015 m. plėtros strategijos nuostatas ir nustatomi planavimo tikslai: nustatyti viešojo vandens tiekimo teritorijas; nustatyti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros kryptis, kad būtų užtikrintas geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų

tvarkymo nenutrūkstamas funkcionavimas; užtikrinti, kad 95 procentai savivaldybės gyventojų būtų aprūpinami įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytais sveikatos apsaugos, aplinkos apsaugos ir paslaugų kokybės reikalavimus atitinkančiu geriamuoju vandeniu ir teikiamomis nuotekų tvarkymo paslaugomis.

Dalis šių planų buvo parengta, pagrįstai neįvertinus 2007-2013 m. periodo projektams taikomų reikalavimų. Daugelis vandentvarkos įmonių specialistų ir ekspertų pripažįsta, kad šiuose planuose numatytos investicijų apimtys nėra realios, nes atskirų savivaldybių suplanuoti darbų įkainiai nepagrįstai skiriasi, planavimo etape trūko patikimų duomenų apie infrastruktūrą (dalis jos bešeimininkė), neobjektyviai įvertintos galimybės dėl gyventojų prijungimo prie centralizuotų vandentiekio ir nuotekų tvarkymo sistemų.

Atsižvelgiant į tai, kad po šių planų parengimo, atskirose savivaldybėse tęsėsi 2000-2006 m. projektų užbaigimo procesas bei intensyviai vyko 2007-2013 m. projektų įgyvendinimas, vandentvarkos sektoriaus situacija yra pakitusi.

Siekiant pagrįstai suplanuoti 2014-2020 m. periodo investicijų paklausą yra būtina iš esmės atnaujinti savivaldybių geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo specialiuosius planus. Planus peržiūrėti verčia ir Lietuvoje sparčiai vykstantys demografiniai pokyčiai, kuriuos labiausiai įtakoja emigracija. Ankstesnių projektų įgyvendinimo patirtis parodė, kad daugeliu atveju užsibrėžti tikslai nebūdavo pasiekiami, nes nepakankamai pagrįstai įvertintos būsimų naujų vartotojų apimtys.

Siekiant pagrįsto investicijų į vandentvarkos sektorių planavimo, šiuos planus būtina atnaujinti atsižvelgiant ir į 2014 m. birželio 12 d. patvirtinto Lietuvos Respublikos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymo pakeitimo 12 str. 2 dalies nuostatas, kuriose nurodoma, kad savivaldybės rengdamos geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros planus, turi siekti, kad ne mažiau kaip 95 procentai savivaldybės viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijos gyventojų gautų saugos ir kokybės reikalavimus atitinkantį geriamąjį vandenį ir nuotekų tvarkymo paslaugas arba turėtų galimybę individualiai apsirūpinti geriamuoju vandeniu ir (arba) individualiai tvarkyti nuotekas.

Pagal esamą situaciją, vertinant investicijų poreikius ir nustatant prioritetus vandentvarkos sektoriaus tolesniam finansavimui, tikslinga atsižvelgti į 2014 m. pradžioje VKEKK paskelbtą 48 geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo įmonių veiklos ir situacijos, įgyvendinus Europos Sąjungos fondų, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšomis finansuojamus investicinius projektus, apžvalgą. Šioje apžvalgoje VKEKK nurodo, kad iki šiol vykdytais investiciniais projektais pasiekti rezultatai neatitiks Strategijoje įtvirtintų sektoriaus tikslų:

- 2015 m. centralizuota vandens tiekimo paslauga šalyje naudosis 86,4 proc. vartotojų, centralizuota nuotekų tvarkymo paslauga – 82,8 proc.;
- ne visi vartotojai (95,4 proc.) gaus Higienos reikalavimus atitinkantį vandenį (trijose savivaldybėse šis rodiklis nesieks ir 50,0 proc.);
- ne visos valomos nuotekos (99,2 proc.) bus išvalomos iki Nuotekų reglamento reikalavimų;
- nuotekų infiltracija nuotekų surinkimo tinkluose išliks aukšta (vidutiniškai 40,0 proc., nuo 18,0 iki 70,0 proc.).

Apibendrinus surinktus duomenis iš VKEKK, Aplinkos ministerijos specialistų, vandens tiekėjų asociacijos, ekspertų parengtų studijų, siūlomos tolesnio vandentvarkos sektoriaus finansavimo kryptys ir investicijų paklausa pateikiama lentelėje žemiau.

Lentelė 3. Vandentvarkos sektoriaus investicijų paklausos duomenys

Infrastruktūros tipas	Investicijų paklausa, EUR ⁶	Strateginių tikslų rodikliai prie kurių pasiekimo prisidės ir yra reikalinga ši investicija	Rodiklio šaltinis (strateginis dokumentas)
Geriamojo vandens tiekimas	521.300.000	Vandens tiekimo paslaugų prieinamumas - 95 proc.	2008-2015 m. strategija, VP
		Būstų, prijungtų prie geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemos, dalis 83 proc.	NPP
		Vandens tiekimo paslaugų prieinamumas - 90 proc.	VP
		Rekonstruoti vandens tiekimo tinklai – 680 km	VP
		Viešai tiekiamo geriamojo vandens atitiktis saugos ir kokybės reikalavimams – 100 proc.	2008-2015 m. strategija
Nuotekų tvarkymas	608.200.000	Nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumas – 95 proc.	NPP, 2008-2015 m. strategija, VP
		Būstų, prijungtų prie nuotekų tvarkymo sistemos, dalis 81 proc.	NPP
		Nuotekų tiekimo paslaugų prieinamumas - 90 proc.	VP
		Rekonstruoti nuotekų surinkimo tinklai – 680 km	VP
		Surenkamų nuotekų išvalymas iki nustatytųjų normų – 100 proc.	2008-2015 m. strategija
Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas	144.800.000	Lietaus nuotėkio plotas, iš kurio surenkama paviršiniam (lietaus) vandeniui tvarkyti, įrengta ir (ar) rekonstruota infrastruktūra – 80.591 ha	VP
Vandentvarkos įmonių modernizacija ir įmonių veiklos tobulinimas	144	Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, kuriose atlikta turto inventorizacija – 60-ies savivaldybių įmonės	VP

Geriamojo vandens tiekimas

Vadovaujantis VKEKK apžvalgos duomenimis ir pateiktais Aplinkos ministerijos vandenų departamento preliminariais paslaugos prieinamumo duomenis, prognozuojama, kad Lietuvoje 2015 m. sausio 1 d. centralizuotą geriamojo vandens tiekimo paslaugą gausiančių vartotojų dalis sudarys 86,4 proc.

Kadangi vandentvarkos įmonės turi atsiskaityti už pasiektus rezultatus pagal įgyvendintus projektus, tai daroma prielaida, kad gyventojai palaipsniui jungsis prie jau nutiestų vandens tiekimo tinklų pagal 2000–2006 m. ir 2007-2013 m. periodo projektus. Ši aplinkybė turės įtakos, kad padidės šiuo metu atskirose savivaldybėse pakankamai žemai vertinamas paslaugos prieinamumo pasiekimo lygis. Taip pat vertinama, kad dalis vartotojų (apie 5 proc.) nelauks, kol bus sudarytos galimybės prisijungti prie centralizuotos vandentiekio sistemos ir apsirūpins vandens tiekimo paslaugomis naudojant individualias sistemas.

⁶ Priemonės "Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra" einamasis vertinimas, Galutinė vertinimo ir sutarties vykdymo ataskaita, 2012 gruodžio mėn.

Įvertinus tai, kad prognozuojamas paslaugos prieinamumo lygis yra labai nevienodas pagal atskiras savivaldybes, daroma prielaida, kad iki 95 proc. ribos negaunančių geriamojo vandens paslaugų vartotojų dalis sudaro - 8,6 proc..

Siekiant nustatyti investicijų paklausą geriamojo vandens tiekimo paslaugos prieinamumo padidinimui, vadovaujamosi statistikos departamento oficialiai skelbiamais duomenys apie 2014 m. sausio 1 d. esantį gyvenamųjų būstų ir gyventojų skaičių savivaldybėse. Iš šių statistinių duomenų santykio nustatomas kiekvienos savivaldybės vidutinis gyventojų skaičius gyvenantis būste. Vadovaujantis statistiniais duomenimis, apskaičiuota, kad vidutiniškai Lietuvoje būste gyvena po 2,26 gyventojų. Atsižvelgiant į tai, kad gyventojų skaičius yra kintamas dėl natūralios kaitos, emigracijos ir kt. veiksnių, investicijų poreikis nustatomas pagal savivaldybėje esantį būstų skaičių 2014 m. pradžioje.

Pagal statistinius duomenis, apskaičiuojama, kad pasiekti 95 proc. paslaugos prieinamumo ribą, papildomai reikia suteikti centralizuotą vandens tiekimo sistemos paslaugą – 111.207 būstams.

Įvertinus, kad vidutinis būsto prijungimo prie centralizuotos geriamojo vandens tiekimo sistemos įkainis sudaro 2900 Eur, gaunamas orientacinis investicijų poreikis vandens paslaugų prieinamumo padidinimui **322.500 tūkst. Eur.**

Vadovaujantis VKEKK pateiktais duomenimis apie vandentvarkos įmonių eksploatuojamų geriamojo vandens tiekimo tinklų apimtį bei Aplinkos ministerijos ESPAD pateiktais duomenimis apie eksploatuojamų tinklų nusidėvėjimą, nustatyta, kad 2012 m. buvo eksploatuojama apie 14600 km vandentiekio tinklų.

Įvertinus pateiktus duomenis apie eksploatuojamų tinklų nusidėvėjimą galima daryti prielaidą, kad nusidėvėjimo lygis yra panašus ir tose savivaldybėse, kurių duomenų nebuvo gauta. Nustatyta, kad vidutiniškai 52,9 proc. vandentiekio tinklų yra nusidėvėję daugiau kaip 60 proc.

Savivaldybėse eksploatuojamų ir nusidėvėjusių tinklų apimtys skiriasi ženkliai, nes ir aptarnaujamų teritorijų apimtys yra skirtingos. Apibendrinus visų savivaldybių duomenis, nustatyta, kad nusidėvėjusių (daugiau kaip 60 proc.) vandentiekio tinklų, kuriuos reikia renovuoti yra apie 7733 km.

Siekiant, kad vandentvarkos įmonės užtikrintų tinkamą paslaugos teikimą optimaliomis sąlygomis, esamus tinklus reikia renovuoti, nes:

- reikia didinti efektyvumą ir mažinti eksploatacines sąnaudas, įvertinus kiek jos sumažės;
- reikia mažinti avarijų skaičių, įvertinus avarijų mastą ir efektą, pagal VKEKK 2013 metų ataskaitą avarijų skaičius mažėja;
- reikia gerinti tiekiamo vandens kokybę, blogėjančią tinkluose, įvertinus kokius vandens parametrai turi būti pagerinti dėl tinklo būklės ;
- reikia atstatyti nusidėvėjusių infrastruktūrą;
- reikia užtikrinti geriamojo vandens tiekimo paslaugos patikimumą, nustačius rodiklius ir įvertinus jų efektą

Įvertinus, kad vidutinis vandentiekio tinklų renovacijos įkainis sudaro 144 Eur/m, gaunamas orientacinis investicijų poreikis vandentiekio tinklų renovacijai - **1.119.815 tūkst. Eur**

Atsižvelgiant į tai, kad nėra vieningos duomenų sistemos už visas savivaldybes dėl esamo eksploatuojamų ir nusidėvėjusių tinklų apimtys, šis investicijų poreikis gali būti vertinamas tik kaip orientacinis. Siekiant nustatyti realų investicijų poreikį, reikėtų parengti atnaujintus savivaldybių vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo specialiuosius planus, nes esamuose planuose informacija yra pasenusi. Atsižvelgiant į tai, kad daugiau nei pusė eksploatuojamų tinklų reikėtų renovuoti, nes jų nusidėvėjimas didesnis kaip 60 proc., būtų tikslinga pirmiausia skirti investicijas renovacijai tiems tinklams, kurie daro didžiausią įtaką vandentiekio tinkluose vandens nuostoliams.

Tinklų renovacija apima ne tik paties tinklo renovaciją, bet ir kitų statinių, kurie susiję su tinklais rekonstrukciją t.y. vandens siurblių renovaciją, siurblių keitimas. Taigi planuojant detalų investicijų poreikį būtina įvertinti ir šias išlaidas.

Vadovaujantis VKEKK apžvalgos duomenimis dalyje savivaldybių tiekiamo vandens kokybė kai kur neatitinka dalies higienos reikalavimų. Maisto ir veterinarijos tarnybos duomenimis, pagrindinė viešai tiekiamo geriamojo vandens saugos ir kokybės problema yra padidėjęs fluoridų kiekis, taip pat indikatorinių geriamojo vandens rodiklių, pavyzdžiui, geležies, amonio, mangano, sulfatų, padidėjęs kiekis viešai tiekiamame vandenyje.

Investicijų poreikis vandens kokybės pagerinimui iki 100 proc. paskaičiuotas tik pagal dalies savivaldybių (48 iš 60 savivaldybių) duomenis, kurie yra įtraukti į VKEKK paskelbtą apžvalgą.

Daroma prielaida, kad investicijų poreikis geriamo vandens kokybės pagerinimui bus panašus, kaip ir ankstesniame finansavimo periode (vidutiniškai buvo skirta vandens kokybės gerinimo priemonėms 167.980 Eur, kad pagerinti kokybę 1 procentiniu punktu). Atliekant investicijų poreikio vertinimą, taip pat atsižvelgta į jau Aplinkos ministerijos patvirtintame valstybės projektų sąrašė numatytas skirti investicijas vandens gerinimo įrenginių rekonstrukcijai.

Orientacinis investicijų poreikis geriamo vandens kokybės gerinimui - 94.387 tūkst. Eur.

Nuotekų tvarkymas

Vadovaujantis VKEKK apžvalgos duomenimis ir pateiktais Aplinkos ministerijos vandens departamento preliminariais paslaugos prieinamumo duomenis, prognozuojama, kad Lietuvoje 2015 m. sausio 1 d. centralizuotą nuotekų tvarkymo paslaugą gausiančių vartotojų dalis sudarys 82,8 proc.

Kadangi vandentvarkos įmonės turi atsiskaityti už pasiektus rezultatus pagal įgyvendintus projektus, tai daroma prielaida, kad gyventojai palaipsniui jungsis prie jau nutiestų nuotekų surinkimo tinklų pagal 2000–2006 m. ir 2007-2013 m. periodo projektus. Ši aplinkybė turės įtakos, kad padidės šiuo metu atskirose savivaldybėse pakankamai žemai vertinamas paslaugos prieinamumo pasiekimo lygis. Taip pat vertinama, kad dalis vartotojų (apie 5 proc.) nelauks kol bus sudarytos galimybės prisijungti prie centralizuotos nuotekų surinkimo sistemos ir apsirūpins nuotekų tvarkymo paslaugomis naudojant individualias sistemas, todėl nustatoma, kad paslaugos prieinamumą reikia padidinti iki 95 proc. ribos.

Įvertinus tai, kad prognozuojamas paslaugos prieinamumo lygis yra labai nevienodas pagal atskiras savivaldybes, daroma prielaida, kad iki 95 proc. ribos negaunančių nuotekų tvarkymo paslaugų vartotojų dalis sudaro –12,2 proc..

Siekiant nustatyti investicijų paklausą nuotekų tvarkymo paslaugos prieinamumo padidinimui, vadovaujamosi statistikos departamento oficialiai skelbiamais duomenys apie 2014 m. sausio 1 d. esantį gyvenamųjų būstų ir gyventojų skaičių savivaldybėse. Iš šių statistinių duomenų santykio nustatomas kiekvienos savivaldybės vidutinis gyventojų skaičius gyvenantis būste. Vadovaujantis statistiniais duomenimis, apskaičiuota, kad vidutiniškai Lietuvoje būste gyvena po 2,26 gyventojų. Atsižvelgiant į tai, kad gyventojų skaičius yra kintamas dėl natūralios kaitos, emigracijos ir kt. veiksmų, investicijų poreikis nustatomas pagal savivaldybėje esantį būstų skaičių 2014 m. pradžioje.

Pagal statistinius duomenis, apskaičiuojama, kad pasiekti 95 proc. paslaugos prieinamumo ribą, papildomai reikia suteikti centralizuotą nuotekų tvarkymo sistemos paslaugą – 158.488 būstams.

Įvertinus, kad vidutinis būsto prijungimo prie centralizuotos nuotekų tvarkymo sistemos įkainis sudaro 347,5 Eur, gaunamas orientacinis investicijų poreikis nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumo padidinimui **550.815 tūkst. Eur.**

Vadovaujantis VKEKK pateiktais duomenimis apie vandentvarkos įmonių eksploatuojamų nuotekų surinkimo tinklų apimtį bei Aplinkos ministerijos ESPAD pateiktais duomenimis apie eksploatuojamų tinklų nusidėvėjimą, nustatyta, kad 2012 m. buvo eksploatuojama apie 10100 km nuotekų surinkimo tinklų.

Įvertinus pateiktus duomenis apie eksploatuojamų tinklų nusidėvėjimą galima daryti prielaidą, kad nusidėvėjimo lygis yra panašus ir tose savivaldybėse, kurių duomenų nebuvo gauta. Nustatyta, kad vidutiniškai 54 proc. nuotekų surinkimo tinklų yra nusidėvėję daugiau kaip 60 proc.

Savivaldybėse eksploatuojamų ir nusidėvėjusių tinklų apimtys skiriasi ženkliai, nes ir aptarnaujamų teritorijų apimtys yra skirtingos. Apibendrinus visų savivaldybių duomenis, nustatyta, kad nusidėvėjusių (daugiau kaip 60 proc.) nuotekų surinkimo tinklų, kuriuos reikia renovuoti yra apie 5470 km.

Siekiant, kad vandentvarkos įmonės užtikrintų tinkamą paslaugos teikimą optimaliomis sąlygomis, esamus tinklus reikia renovuoti, nes:

- būtina didinti efektyvumą ir mažinti eksploatacines sąnaudas;
- reikia mažinti avarijų skaičių;
- būtina mažinti infiltraciją / eksfiltraciją;
- būtina atstatyti nusidėvėjusių infrastruktūrą;
- būtina užtikrinti nuotekų tvarkymo paslaugos patikimumą.

Darant prielaidą, kad vidutinis nuotekų surinkimo tinklų renovacijos įkainis sudaro 318,6 Eur/m, gaunamas orientacinis investicijų poreikis nuotekų tinklų renovacijai - **1.742.627 tūkst. Eur.**

Atsižvelgiant į tai, kad nėra vieningos duomenų sistemos už visas savivaldybes dėl esamo eksploatuojamų ir nusidėvėjusių tinklų apimtys, šis investicijų poreikis gali būti vertinamas tik kaip orientacinis. Siekiant nustatyti realų investicijų poreikį, reikėtų parengti atnaujintus savivaldybių vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo specialiuosius planus, nes esamuose planuose informacija yra pasenusi. Atsižvelgiant į tai, kad daugiau nei pusė eksploatuojamų tinklų reikėtų renovuoti, nes jų nusidėvėjimas didesnis kaip 60 proc., būtų tikslinga pirmiausia skirti investicijas renovacijai tiems tinklams, kurie daro didžiausią įtaką

papildomo vandens infiltracijai į nuotekų tinklus. Planuojant projektus būtų tikslinga vadovautis ekspertų siūlomais renovacijos pasirinkimo prioritetais:

- diukeriai;
- plieniniai ir ketiniai vamzdžiai;
- renovuoti linijas nestabiliuose gruntuose;
- vamzdžių kokybė;
- tinklų amžius;
- prisijungusių prie renovuojamo vamzdžio gyventojų skaičius;
- kiti atvejai priklausomai nuo vietos situacijos.

Tinklų renovacija apima ne tik paties tinklo renovaciją, bet ir kitų statinių, kurie susiję su tinklais rekonstrukciją t.y. nuotekų siurblių renovaciją, siurblių keitimas. Taigi planuojant detalų investicijų poreikį būtina įvertinti ir šias išlaidas.

Vadovaujantis VKEKK apžvalgos duomenimis nuotekų tvarkymo kokybė atskirose savivaldybėse dalinai netenkina nuotekų tvarkymo reglamento reikalavimų. Daroma prielaida, kad orientacinis investicijų poreikis nuotekų valymo įrenginių statybai ir rekonstrukcijai sudarys apie **115.227 tūkst. Eur**, kaip buvo nustatyta 2012 m. gruodžio mėn. patvirtintoje priemonės „Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra“ einamojo vertinimo galutinėje ataskaitoje.

Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas

Vadovaujantis 2009 m. lapkričio mėn. patvirtintos „Lietaus nuotekų tvarkymo sistemų parinktose probleminėse gyvenvietėse įrengimo galimybių studijų atlikimas bei rekomendacijų šių sistemų įrengimui atskirais tipiniais atvejais parengimas“ galutinės ataskaitos duomenimis, Lietuvoje iš viso yra:

- 898 vnt. išleistuvų,
- 3213 km paviršinių nuotekų tinklų,
- gyvenviečių, kuriose yra paviršinių nuotekų tinklai, plotas sudaro 165423 ha,
- paviršinės nuotekos surenkamos nuo 17,6 proc. gyvenviečių, kuriose yra paviršinių nuotekų tinklai, teritorijos.

Pažymėtina, kad ankstesniame finansavimo periode nebuvo skirtas finansavimas lietaus nuotekų infrastruktūros modernizavimui ir plėtrai.

Daroma prielaida, kad būtina modernizuoti esamą infrastruktūrą ir padidinti teritorijų plotą miestuose bei gyvenvietėse, kuriose įrengta lietaus surinkimo infrastruktūra iki 20 proc. šių miestų bei gyvenviečių ploto. Tuo pagrindu nustatyta, kad bendras miestų ir gyvenviečių teritorijų plotas, kurioms turi būti atliekamas paviršinių (lietaus) nuotekų sistemų modernizavimas ir plėtra sudaro 32.356 ha. Darant prielaidą, kad investicijų poreikis miesto ploto vienetai sudaro 7240 Eur/ha, nustatytas orientacinis investicijų poreikis - **234.273 tūkst. Eur**.

Atsižvelgiant į tai, kad nėra vieningos duomenų sistemos apie paviršinių nuotekų (lietaus) infrastruktūrą, šis investicijų poreikis gali būti tik orientacinis. Siekiant nustatyti realų poreikį visose savivaldybėse turi būti parengti paviršinių nuotekų sistemų specialieji planai ir jų pagrindu nustatytas investicijų poreikis.

Vadovaujantis įmonių modernizacija ir įmonių veiklos tobulinimas.

Siekiant gerinti vandens tiekimo įmonių valdymą, įmonėms bus teikiama parama viešojo geriamojo vandens tiekimo teritorijose esančio turto inventorizacijai ir kitiems įmonių valdymo ir veiklos tobulinimo veiksams įgyvendinti. Veiksmų programoje finansavimas numatytas parengti 10 veiklos planų, kurie apims visas 60 savivaldybių. Taikant vienodą įkainį visoms savivaldybėms, investicijų poreikis sudaro **144 tūkst. Eur**. Tačiau, neaišku koks būtų tokio tobulinimo efektas. Veiklos tobulinimą reiktų sieti su įmonių stambinimu, siekiant mazo ekonomijos ir sąnaudų mažinimo, bei užtikrinant vienodas paslaugų kainas ir kokybę visose savivaldybėse tolygiai nedidinant jų socialinės ir ekonominės atskirties.⁷ Turi būti įvertinti įvairūs įmonių veiklos tobulinimo būdai, leidžiantys įgyvendinti sąnaudų susigrąžinimo principą.

3.2. Investicijų pasiūlos analizė

Finansiniai šaltiniai vandentvarkos sektoriaus projektams

Lentelė 4. Vandentvarkos sektoriaus investicijų pasiūlos duomenys

Infrastruktūros tipas	Investicijų pasiūla, tūkst. Eur	Galimi pasiūlos finansavimo šaltiniai	Investicijų pasiūla pagal finansavimo šaltinius tūkst. Eur
Geriamojo vandens tiekimas	175.030	<i>Komeraciniai bankai*</i>	3.368
		<i>Tarptautinės finansų institucijos*</i>	20.488
		<i>ES struktūriniai fondai</i>	151.174
Nuotekų tvarkymas	207.629	<i>Komeraciniai bankai*</i>	3.899
		<i>Tarptautinės finansų institucijos*</i>	21.858
		<i>ES struktūriniai fondai</i>	173.763
		<i>Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondas</i>	8.109
Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas	80.822	<i>Komeraciniai bankai*</i>	1.595
		<i>Tarptautinės finansų institucijos*</i>	4.822
		<i>ES struktūriniai fondai</i>	74.405

*Komerčių bankų ir tarptautinių finansų institucijų finansavimas skirstomas proporcingai pagal ES struktūrinių fondų finansavimo paskirstymą infrastruktūros tipams (Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas – 18%; Nuotekų tvarkymas - 44%; Geriamojo vandens tiekimas - 38%)

Komerčių bankų finansavimas

Ekonominės krizės metu įmonės, veikiančios vandens sektoriuje, daugiau gražino paskolų komerciniams bankams nei skolinosi, todėl jų įsipareigojimai komerciniams bankams tuo periodu mažėjo. Prognozė remiasi prielaidomis, kad, gerėjant ekonominei situacijai šalyje ir skolinimosi poreikiui normalizuojantis, paskolų pasiūla šiame sektoriuje 2014 m. sieks 1,19 mln. Eur ir kad jos augimo tempai prognozuojamu laikotarpiu sudarys 2,0 proc. per metus. Paskaičiuota pasiūla visam prognozuojamam laikotarpiui sudaro 8,86 mln. Eur. Žemiau yra pateikta preliminari komercinių bankų paskolų pasiūlos prognozė vandens sektoriuje 2014 – 2020 m. laikotarpiui.

⁷ Detali analizė apie vandens įmonių pertvarką ir galimą pasiekti mazo ekonomiją yra pateikta šiose studijose ir teisės aktuose: Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra, 2012, AM; Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymas, 2014 (nauji pakeitimai); Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo veiklos reformos bei privataus sektoriaus dalyvavimo būdai Lietuvoje, Pasaulio Bankas ir AM, 2005; Vandentvarkos sektoriaus valdymo tobulinimas, įgyvendinant ES reikalavimus aplinkosaugos srityje, AM, 2002

Lentelė 5. Komerčių bankų paskolų pasiūlos prognozė 2014 – 2020 m., mln. Eur

Metai	2012	2013	Prognozė							VISO
			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	
Paskolos	-0,17	-2,5	1,19	1,22	1,25	1,27	1,3	1,3	1,33	8,86

Prognozėje pateikti duomenys išskaičiuoti remiantis valstybės ataskaitų duomenimis, pagal tai nustatyta, koks ateinančiu 2014-2020 m. laikotarpiu galimas skolinimasis. Komerčių bankų finansavimas, prieinamas viešojo sektoriaus subjektams vandentvarkos sektoriaus projektams finansuoti, 2014-2020 metais sudaro apie **8,86 mln. Eur**.

Tarptautinių finansų institucijų finansavimas

Tarptautinių finansų institucijų bendrojo portfelio augimo prognozės taip pat gali būti įvertinamos panašiu principu kaip ir komerčių bankų portfelio augimo, tačiau atsižvelgiant į tai, kad kiekviena tarptautinė finansų institucija vadovaujasi savo investavimo gairėmis, strategijomis remiamoms sritims, be to, remiamos sritys įvairių tarptautinių finansų institucijų ganėtinai skiriasi, finansavimo pasiūla vandentvarkos sektoriui buvo apskaičiuota įvertinant kiekvienos iš analizuojamų tarptautinių finansų institucijų remiamas sritis, planuojamas finansavimo apimtis ir kitą apklausų metu pateiktą informaciją.

Visos nagrinėtos tarptautinės finansų institucijos (Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas, Europos investicijų bankas, Europos Tarybos vystymo bankas, Šiaurės investicijų bankas) remia vandentvarkos sektoriaus projektus. Kadangi Europos Tarybos vystymo bako indėlis į vandentvarkos projektus yra gan mažas lyginant su kitomis TFI, šios institucijos finansavimas nėra vertinamas pasiūloje.

Europos plėtros ir rekonstrukcijos bankas

ERPB iki šiol rėmė vandens ir nuotekų sektorių: šiame sektoriuje 2013 m. ERPB pasirašė 14 sutarčių dėl 163 mln. eurų investicijų, kurios prisidėjo prie geriamojo vandens kokybės ir panaudojimo efektyvumo didinimo, nuotekų ir nuotekų valymo paslaugų efektyvumo.

Tačiau naujo laikotarpio šalies strategijoje ERPB numato, kad vandens sektoriui finansavimas Lietuvoje nebebus skiriamas.

Europos Investicinis bankas

Europos investicijų bankas 2009-2013 m. laikotarpiu gan aktyviai teikė finansavimą įvairių sektorių projektams. Ataskaitose teigiama, kad EIB 2009-2013 m. suteikė apie 1,5 mlrd. eurų paskolų. Detalesni duomenys apie šias suteiktas paskolas nebuvo prieinami, todėl buvo nagrinėjama tik EIB suteikta paskola Finansų ministerijai (1,063 mlrd. eurų) bendrajam finansavimui užtikrinti finansuojant projektus transporto, energetikos, aplinkosaugos, inovacijų ir kitose srityse pagal 2007-2013 m. laikotarpio ESI fondų veiksmų programas. Sutartyje su EIB dėl paskolos suteikimo taip pat yra numatyta galimybė pagal banko nustatytas sąlygas dalį paskolos lėšų perskolinti pareiškėjo/galutinio paramos gavėjo indėliui, įgyvendinant ES struktūrinių fondų finansuojamus projektus, užtikrinti.⁸ Taigi dalis šios

⁸ http://www.finmin.lt/web/finmin/paskol_perf

paskolos buvo perskolinta pareiškėjams: 2009-2013 m. laikotarpiu ši suma siekė apie 135 mln. eurų.

Remiantis LR finansų ministerijos pateikta informacija, 2014-2020 m. programavimo periodu planuojama pasirašyti dar vieną paskolos sutartį su EIB, kurios suma galėtų siekti iki 1,3 mlrd. eurų. Planuojama, kad iš EIB paskolos pareiškėjams bus perskolinama apie 55 proc. sumos, kurią turi užtikrinti projektų vykdytojai kaip nuosavą indėlį, tai sudarytų apie 543,465 mln. eurų visos paskolos sumos.

Atsižvelgiant į LR finansų ministerijos preliminarinius duomenis dėl EIB paskolos perskolavimo pareiškėjams pagal skirtingus tematinis tikslus, vandentvarkos sektoriui planuojama suma siekia 43,475 mln. eurų.

Šiaurės investicijų bankas

2013 m. NIB investicijos energetikos ir aplinkos sektoriuje siekė 302 mln. eurų arba 17 proc. visų paskolų 2013 m. Taršos mažinimo srityje paskolos buvo suteiktos vandentvarkos ir atliekų įrenginių rekonstrukcijai ir atnaujinimui⁹.

Lentelėje (žr. lentelę žemiau) pateikia informacija apie NIB investicijų energetikos ir aplinkos sektoriuje apimtį.

Lentelė 6. Pasirašytų sutarčių vertė energetikos ir aplinkos sektoriuje ir dalis nuo visų pasirašytų sutarčių.

	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Pasirašyta sutarčių energetikos sektoriuje (mln. €)	416	89	383	691	525 ¹⁰	302
Pasirašyta sutarčių aplinkos sektoriuje (mln. €)	566	684	498	810		
Dalis nuo visų pasirašytų sutarčių vertės atitinkamais metais (energetika) (proc.)	15,4	6	22	26	22	17
Dalis nuo visų pasirašytų sutarčių vertės atitinkamais metais (aplinka) (proc.)	20,9	48	28	31		

Šaltiniai: NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2013, NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2012, NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2011, NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2010, NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2009, NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2008.

NIB skiriamas bendras biudžetas energetikos ir aplinkosaugos sektoriams galėtų būti apytiksliai 17 %, iš kurių 7 % bus skiriama aplinkosaugos projektams, todėl galima daryti prielaidą, kad per ateinantį 2014-2020 m. periodą, finansavimas Lietuvai sudarytų ne daugiau kaip 10,1 mln. Eur, vandentvarkai 7,2 mln. Eur ir atliekų tvarkymui 2,9 mln. Eur.

Valstybės įgyvendinamos programos ir ES remiamos sritys vandentvarkos sektoriuje

Pagrindinį investicijų poreikį vandens išteklių apsaugos srityje formuoja šie **tikslai**:

⁹ NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2013 (http://annual.nib.int/2013/filebank/630-NIB_Annual_Report_2013.pdf) NORDIC INVESTMENT BANK Annual Report 2013 (
¹⁰ Energetikos ir aplinkos sektoriai nuo 2012 m. metinėje ataskaitoje nurodomi kartu.

- pagerinti geriamojo vandens kokybę;
- sumažinti paviršinio vandens taršą buitinėmis nuotekomis;
- sumažinti požeminio vandens taršą.

Vienas iš pagrindinių nacionalinių dokumentų, kurio pagrindu Lietuvoje parengti 2014–2020 m. ES struktūrinės paramos programavimo dokumentai (Partnerystės sutartis ir Veiksmų programa) yra 2014–2020 m. nacionalinės pažangos programa (NPP), patvirtinta 2012 m. lapkričio 28 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 1482.¹¹

Naujajame finansiniame laikotarpyje ketinama finansuoti geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros, renovacijos, nuotekų valymo įrenginių statybos ir renovacijos bei vandens gerinimo įrenginių statybos ir renovacijos projektus.

Didžioji dalis 2014-2020 metų paramos bus skirta mažiems miestams, nes didieji savo vandentvarkos ūkį baigs tvarkyti pagal 2008-2015 metų strategijos planus. Tačiau iki naujojo periodo (2014-2020) spręsti vandentvarkos problemų nebaigę didesnieji, per 2000 gyventojų turintys, miesteliai dar gali pretenduoti gauti 50% projekto vertės paramą.

2014–2020 metų finansiniame laikotarpyje išskirtos dvi grupės gyvenviečių, siekiant užtikrinti, kad kuo didesnis jų skaičius turėtų galimybę gauti ES paramą vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrai statyti ir rekonstruoti.

Mažiau nei 2000 gyventojų turinčios gyvenvietės per pastarąjį finansinį laikotarpį beveik neturėjo galimybių gauti ES paramą vandentvarkos projektams finansuoti. Šiose gyvenvietėse, Aplinkos ministerijos vertinimu, nuotekų tvarkymo sistema neatitinka reikalavimų, taip gyventojams nesuteikiama kokybiška paslauga ir teršiama aplinka. Todėl pagrindinis ateinančio laikotarpio prioritetas – paslaugų plėtra gyvenvietėse, mažesnėse kaip 2000 gyventojų, finansuojant projektus 80 proc. ES paramos lėšomis¹².

Gyvenvietėms nuo 200 iki 2000 gyventojų gali būti pritaikyta ERPF parama Vandens ir nuotekų surinkimo bei valymo sistemų rekonstravimui ir plėtrai. Mažesnių gyvenviečių vandens tiekėjams 2014–2020 metais paramos intensyvumas plėtrai sieks tik 80%.

Lentelė 7. ES struktūrinės paramos pasiskirstymas 2014-2020 m. laikotarpiu

VP uždavinys	VP veiklos/ priemonės	Priemonės veiklos, projektai, jų grupės	Preliminarios ES lėšos, mln. Eur	Iš viso ES lėšos, mln. Eur
5.1.1. KONKRETUS UŽDAVINYS Sumažinti dėl klimato kaitos atsirandančius nuostolius SF Kartu su VRM	Paviršinių (lietaus) nuotekų sistemų modernizavimas ir plėtra	Savivaldybės, vandens įmonės, komunalinės įmonės Miestų didesnių kaip 20 000 gyventojų paviršinių (lietaus) nuotekų sistemų inventorizacija, sistemų renovacija ir plėtra	72,4	72,4
		Iš viso finansavimas:		72,4
5.3.2. KONKRETUS UŽDAVINYS Padidinti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo	Geriamojo vandens tiekimo ir		93,242	335

¹¹ <http://www.esparama.lt/2014-2020-laikotarpis>

¹² http://www.am.lt/VI/article.php3?article_id=13755

paslaugų prieinamumą ir sistemos efektyvumą. SF	nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra ir renovacija	
Iš viso finansavimas vandentvarka+lietus:		407,5

Šaltinis: 2014-2020 m. ES struktūrinės paramos veiksmų programos 5 prioriteto "Aplinkosauga, gamtos išteklių darnus naudojimas ir prisitaikymas prie klimato kaitos" viešasis aptarimas ir aplinkos ministerijos pateikti preliminarūs duomenys

Pagal Veiksmų programos 5.1 prioritetą numatoma paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra ir renovacija. Miestuose virš 20000 gyventojų numatoma inventorizuoti paviršinių nuotekų infrastruktūrą, rengti užtvindymo rizikos prevencijos ir valdymo planus, įrengti ir/ar rekonstruoti paviršinių nuotekų surinkimo tinklus ir kitą susijusią infrastruktūrą, taip pat paviršinių nuotekų valyklas, purvo ir naftos produktų atskirtuvus, filtrus, sedimentacijos tvenkinius ir kt.

Pagal Veiksmų programos 5.3 prioritetą numatomos investicijos į vandens sektorių, siekiant įvykdyti ES aplinkos acquis reikalavimus ir patenkinti valstybių narių nustatytus poreikius, viršijančius tuos reikalavimus.

Remiamos šios veiklos:

- Nuotekų valymo įrenginių rekonstravimas ir statyba;
- Nuotekų ir vandentiekio tinklų rekonstravimas ir plėtra;
- Vandens gerinimo įrenginių rekonstravimas ir statyba.

Atitinkami nurodytų veiklų tikslai:

- Užtikrinti išleidžiamų nuotekų atitiktį aplinkosauginiams reikalavimams;
- Padidinti centralizuotų vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumą;
- Pagerinti vartotojams tiekiamo geriamojo vandens kokybę.

Projektas turi atitikti šiuos dokumentus:

- Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo 2008–2015 metų plėtros strategiją, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. rugpjūčio 27 d. nutarimu Nr. 832¹³.
- Savivaldybės tarybos patvirtintą vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planą¹⁴.
- Priemonių, kurios būtų įgyvendintos iš dalies finansuojant Europos Sąjungos struktūrinės paramos lėšomis, planą, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2008 m. birželio 30 d. įsakymu Nr. D1-351¹⁵.

LAAIF Projektų finansavimo sąlygos

LAAIF subsidijos projektų vykdytojams teikiamos pagal Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2003 m. rugpjūčio 29 d. įsakymu Nr. 437. patvirtintas finansavimo kryptis. Maksimali

¹³ <http://www.am.lt/VI/files/0.237064001228299552.pdf>

¹⁴ <http://www.am.lt/VI/files/0.944219001358166316.pdf>

¹⁵ <https://www.e-tar.lt/portal/legalAct.html?documentId=TAR.70EF5AAAA4DB>

subsidijos suma vienam pareiškėjui yra 200 000 eurų, tačiau subsidijos dydis Projektui negali viršyti 80 (aštuoniasdešimt) procentų visų tinkamų finansuoti išlaidų. Finansavimo kryptyse gali būti nustatytas mažesnis skiriamos subsidijos dydis.

2014 m. aplinkos apsaugos investicijų fonde išskirta atskira finansavimo kryptis, skirta vandenų apsaugai, pagal kurią numatyta finansuoti projektus, susijusius su komunalinių nuotekų pajungimu prie nuotekų valymo įrenginių ir/ar nuotekų valymo pajėgumų (iki 200 GE) kūrimu bei valymo efektyvumo didinimu, gamybinių bei kitoje ūkinėje komercinėje veikloje susidariusių nuotekų (išskyrus paviršines nuotekas) valymo pajėgumų kūrimu arba valymo efektyvumo didinimu bei galimai teršiamų teritorijų paviršinių nuotekų valymo pajėgumų kūrimu (planuojamas biudžetas – 1,16 mln. Eur). galima daryti prielaidą, kad 7 metų laikotarpiu bus skirta **8,1 mln. Eur.**

3.3. Investicijų trūkumo, rinkos nepakankamumo ir neoptimalaus investavimo priežasčių įvertinimas

Rinkos nepakankamumas pasireiškia rinkos nefunkcionavimo aspektais, kurie lemia neefektyvų išteklių paskirstymą ir tam tikrų prekių ar paslaugų perprodukciją arba trūkumą. Remiantis rinkos nepakankamumą analize nustatoma ar yra pagrindas valstybės intervencijai siekiant ekonominio efektyvumo. Valstybės intervencija nustatoma kaip reikalinga, jeigu pasireiškia bent viena neefektyviai veikiančios rinkos problema:

- **Netobula konkurencija, kai pavieniai rinkos dalyviai gali daryti įtaką kainoms ir turi nevienodą rinkos galią. Monopolinę galią, nustatyti kainas, turinčių tiekėjų atsiradimas rinkoje:**
 - Bendra rinka vandentvarkos sektoriuje yra susiformavusi, ilgalaikė ir turi potencialą plėstis. Tačiau ši rinka yra nelygiomis dalimis išskaidyta – Vilniaus, Kauno ir Klaipėdos miestai sudaro 49 proc. visos rinkos, kita dalis padalinta iš esmės į 70 rinkų, kurios yra akivaizdžiai per mažos įmonėms dirbti pelningai. Tai reiškia, kad vandentvarkos sektoriuje finansiškai gyvybingi projektai gali būti tik didžiuosiuose miestuose, tuo tarpu didžiausias investicijų poreikis yra mažose aglomeracijose. Kiekvienoje rinkoje yra dominuojančią padėtį turintis paslaugos tiekėjas, kuris priklauso savivaldybei, kuri tvirtina vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainas. VKEKK suderina geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainas vadovaujantis Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų metodika. Apibendrinant galima daryti išvadą, kad vandentvarkos rinkoje pasireiškia netobula konkurencija.
- **Nepilna rinka, kuri neteikia tokių paslaugų už kurias vartotojai pasiruošę sumokėti visą jų gamybos kainą:**
 - Jeigu nėra centralizuotų vandentiekio ir nuotekų tinklų paslauga vartotojams nėra teikiama, tuomet vartotojai patys turi galimybę įsirengti vietinius vandentiekio ir nuotekų tinklus arba naudoja esamas vietines sistemas, kurių dauguma neatitinka aplinkosauginių reikalavimų. Galima teigti, kad rinka nepilna, kad visur būtų užtikrintos paslaugos, atitinkančios keliamus reikalavimus vandens kokybei ir nuotekų valymui.
- **Su viešosiomis gėrybėmis siejamas poveikis, kuris pasireiškia tuo, kad viešąsias gėrybes sukūrus jas gali vartoti visi, neįmanoma šios teisės riboti ar atsisakyti ir todėl laisvos rinkos sąlygomis jų visuomenei trūks arba nebus visai kuriama:**

- Vandentvarkos infrastruktūra yra viešoji gėrybė, tenkanti tik to regiono gyventojams, todėl ji priskiriama vietos viešųjų gėrybių blokui. Jeigu infrastruktūra sukurta ji tampa prieinama visiems tos vietos vartojams. Kadangi vanduo yra gyvybiškai būtinas, sukūrus jo tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūrą urbanizuotose teritorijos šią paslaugą galima kažkiek riboti, tačiau jos atsisakyti beveik neįmanoma, nes tokių paslaugų ypač nuotekų tvarkymo laisvos rinkos sąlygomis visuomenei trūks ir nebus visai kuriama.
- **Ekonominiai išoriniai veiksniai, kurių rinkos dalyviai negali išspręsti vidinėmis priemonėmis dėl nepakankamų nuosavybės teisių pvz. šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimas, užterštos teritorijos miesto centre:**
 - Ekonominiai išoriniai veiksniai šioje rinkoje pasireiškia dėl vandens kokybės ir nuotekų tvarkymo reikalavimų, kurių rinkos dalyviai negali išspręsti vidinėmis priemonėmis.
- **Netobula informacija (asimetriška) vartotojams apie paslaugų ir prekių kokybę ir kainas, taip pat netobula informacija tiekėjams apie pagrindines vartotojo savybes (mokumą ir kt.). Netobula informacija apima ir ateities tendencijų žinojimą, galimybes apsidrausti priimant sprendimus neapibrėžtumo sąlygomis:**
 - Informacija savivaldybėse apie paviršinių nuotekų surinkimo ir valymo infrastruktūros būklę nėra išsami, todėl kad daugelyje savivaldybių yra nesutvarkyta šios infrastruktūros apskaita ir informacija nerenkama arba renkama nesistemiškai. Siekiant nustatyti realų investicijų poreikį, reikėtų parengti atnaujintus savivaldybių vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo specialiuosius planus, nes esamuose planuose informacija yra pasenusi. Atsižvelgiant į tai, kad daugiau nei pusė eksploatuojamų tinklų reikėtų renovuoti, nes jų nusidėvėjimas didesnis kaip 60 proc., būtų tikslinga pirmiausia skirti investicijas renovacijai tiems tinklams, kurie daro didžiausią įtaką vandentiekio tinkluose vandens nuostoliams. Tačiau investicijos buvo nukreipiamos tinklų plėtrą, kas parodo informacijos asimetriškumą tarp realaus vietos poreikių ir nacionalinių investavimo prioritetų.

Neoptimalių investavimo situacijų analizė

Viena iš pagrindinių investicijų trūkumo priežasčių – dauguma vandentvarkos įmonių dirba nuostolingai. Pagrindinės vandens tiekimo įmonių nuostolingumo priežastys – ne laiku perskaičiuojamos kainos ir tvirtinami nauji tarifai. Savivaldybės dažniausiai dėl politinių motyvų nesuinteresuotos, kad būtų didinamos kainos, todėl neatsižvelgia į ekonominius aspektus ir nepagrįstai delsia taikyti perskaičiuotas kainas, mažėjant geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų pardavimams, keičiantis energetinių išteklių tarifams, teisės aktais reglamentuotiems mokesčių tarifams, remonto medžiagų kainoms ir darbų įkainiams. Įmonių veiklos nuostolingumą taip pat įtakoja ir vandentvarkos įmonių nesugebėjimas įvykdyti joms kainų derinimo metu nustatytas veiklos efektyvumo didinimo užduotis t. y. sumažinti iki nustatyto lygio vandens nuostolių procentą, sumažinti iki nustatyto kiekio nuotekų infiltraciją, sumažinti eksploatacinių sąnaudų lygį, nustatytą lyginamosios analizės metodu.

Vadovaujantis teisės aktuose įtvirtintais ilgalaikio turto vertės nustatymo principais, VKEKK suderintose kainose nėra įskaičiuotos ilgalaikio turto, sukurto iš dotacijų, nusidėvėjimo

sąnaudos. Dėl to mažėja vandentvarkos įmonių galimybės investuoti nuosavas lėšas, gauti paskolas, palaikyti didesnę organizacijos finansinę gyvybingumą.

Dalis vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sąnaudų kaupiama savivaldybių balansuose. Savivaldybės į savo balansus įtraukė dalį vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros, pastatų, žemės, tiesiogiai naudojamų vandentvarkos ūkyje. Tik dalis šio turto perleista eksploatuoti vandentvarkos įmonėms pagal panaudos sutartis. Taip pat, kai kurios savivaldybės tiesiogiai dotuoja įmones, pavyzdžiui, renovacijos ir remonto darbams atlikti, ir tiesiogiai perka su vandentvarkos ūkiu susijusias paslaugas, pavyzdžiui, projektavimo darbus. Tiek savivaldybės balanse esančio turto nusidėvėjimas, tiek savivaldybės perkamos paslaugos neįtraukiamos į įmonių finansinę atskaitomybę ir į sąnaudas.

Pagal [naujos redakcijos Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatymą](#) iki 2015 m. lapkričio 1 d. visi ūkio subjektai, vykdantys geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo veiklą, privalo gauti VKEKK išduodamas licencijas. VKEKK turimais duomenimis, geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo veiklą vykdo apie 290 juridinių asmenų, jie ne vėliau kaip iki 2015 m. liepos 1 d. turi pateikti prašymus Komisijai dėl licencijos išdavimo. Šiuo metu Komisija yra gavusi 16 prašymų, iš viso yra išduotos 8 licencijos.

Savivaldybėse daug vandens tiekimo subjektų, kurių veiklos VKEKK nekontroliuoja, o vandens paslaugų teikimas paliktas pačių vandens tiekėjų atsakomybei. Pagal šiuo metu susiklosčiusią situaciją Lietuvoje, daugelyje savivaldybių veikia viena ar kelios savivaldybės kontroliuojamos vandens tiekimo įmonės ir kiti vandens tiekimo subjektai.

Daugelyje savivaldybių išlikusi vandens tiekimo infrastruktūra, priklausanti gyventojų grupėms ar paviniams asmenims. Viešojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūra, kuri nuosavybės teise priklauso kitiems asmenims ir reikalinga viešajam vandens tiekimui, savivaldybės iniciatyva gali būti išperkama savivaldybės kontroliuojamos įmonės ar savivaldybės nuosavybėn Vyriausybės nustatyta tvarka. Savivaldybės neskiria lėšų šios infrastruktūros išpirkimui arba negali jos išpirkti, nes didžioji dalis vandentvarkos objektų dėl lėšų trūkumo neinventorizuoti ir teisiškai neįregistruoti. Dalis senos statybos vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros šiuo metu neturi šeimininko. Kai neiškus tinklų statytojas, infrastruktūros pripažinimo bešeimininke ir perėmimo procedūros yra labai ilgos ir sudėtingos. Išpirkimo galimybes apsunkina ir tai, kad vandens bokštai ir vandens tiekimo tinklai priklauso skirtingiems savininkams. Kai vandens tiekimo infrastruktūra neišperkama, o paslaugų teikimas paliktas pačių tiekėjų atsakomybei ir vartotojai apmoka už vandenį pagal susitarimą, nekaupiamos lėšos šiai infrastruktūrai atnaujinti, o iškilus problemoms pagalbos kreipiamasi į savivaldybes.

Nesukurta vieninga vandentvarkos infrastruktūros, paslaugų prieinamumo ir kitų sektoriaus rodiklių duomenų sistema. Dėl šios priežasties investicijų planavimas dažnai vykdomas pasiremiant tik vandentvarkos įmonių ir savivaldybių pateikiamomis prielaidomis, o ne faktiniais duomenimis. Ši priežastis nesudaro galimybės pagrįstai vertinti investicijų poreikių bei pasiektų rezultatų efektyvumo.

Ankstesnių ES struktūrinės paramos finansavimo periodų metu didžioji dalis investicijų buvo skiriama vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo sistemų plėtrai. Investicijų planavimo etape buvo per daug optimistiškai vertinami demografiniai duomenys ir gyventojų suinteresuotumas jungtis prie naujai nutiestų tinklų. Dideli emigracijos mastai ir sumažėjusi gyventojų perkamoji galia parodė, kada šios investicijos į tinklų plėtrą, dažnai nepateisina

projektuose numatytų finansinių skaičiavimų, nes suplanuotos gyventojų prijungimo apimtys nevykdomos. Viena iš problemų, kodėl gyventojai nesijungia yra ta, kad iš investicinių projektų nėra finansuojamas pilnas gyventojų prijungimas prie naujai nutiestų tinklų. Pagal 2000-2006 m. programą, vandentvarkos įmonės rengdamos projektus ne visada suplanuodavo įrengti ir įvadus / išvadus iki privačių sklypų ribos, o nutiesdavo tik magistralinius tinklus. Tik įgyvendinant 2007-2013 m. programos projektus buvo privaloma įrengti įvadus / išvadus iki privataus sklypo ribos. Dėl šių aplinkybių ir daugelio gyventojų sudėtingos ekonominės situacijos, kai gyventojai neturi, o vandentvarkos įmonės nesuinteresuotos ir negali skirti nuosavų lėšų gyventojų prijungimui, yra vėluojama pakankamai padidinti paslaugos prieinamumo apimtį. Tuo pačiu įmonės turi eksploatuoti naujus tinklus, tačiau patiria nuostolių, nes nesijungia pakankamai naujų vartotojų.

Ankstesniuose finansavimo perioduose nebuvo skiriama pakankamai investicijų esamos infrastruktūros renovacijai. Vykdamas naujų tinklų plėtrą, esama infrastruktūra dar labiau nusidėvėjo ir jos atstatymas yra būtinas, nes tai turi įtakos vandens nuostoliams, nuotekų infiltracijai ir bendriems įmonių veiklos rezultatams. Tinklų renovacija apima ne tik paties tinklo renovaciją, bet ir kitų statinių, kurie susiję su tinklais rekonstrukciją. Ekspertų vertinimu, terminą tinklų rekonstrukciją reikia praplėsti, nes jį reikia naudoti platesniame kontekste. Pavyzdžiui, tinklų renovacijos sąvoka turėtų leisti perkloti esamus tinklus, įtraukti vandens ir nuotekų siurblių renovaciją, įtraukti slėginių nuotekų linijų renovaciją. Dažnai siekiant sumažinti lietaus vandens patekimą į buitinių nuotakyną reikia atjungti tiesioginį šių dviejų sistemų sujungimą. Todėl į renovacijos apimtį turėtų būti įtraukti ir lietaus tinklo atjungimo darbai, kai netoli viena kitos yra abi šios komunikacijos.

Lentelė 8. Vandentvarkos bendro investicijų trūkumo įvertinimo duomenys

Infrastruktūros tipas	Investicijų paklausa, tūkst. Eur	Investicijų pasiūla, tūkst. Eur	Investicijų trūkumas (+), perteklius (-) tūkst. Eur
Geriamojo vandens tiekimas	521.316	175.030	346.286
Nuotekų tvarkymas	608.202	207.629	400.573
Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas	144.810	80.822	63.988
VISO:	1.274.328	463.481	810.847

Lentelė 9. Vandentvarkos sektoriaus neoptimalių investavimo situacijų analizė

Infrastruktūros tipas	Gyvybingumo ir finansavimo nepakankamumo priežasčių analizė	Investicijų trūkumas, kurį galėtų padengti FP mln. eurų
Geriamojo vandens tiekimas	Gyvybingumo nepakankamumo analizė:	30-100
Nuotekų tvarkymas	Neatliktas įmonių stambinimas;	
Paviršinių (lietaus) nuotekų tvarkymas	Nuostolinga veikla – pajamos nepadengia sąnaudų; Neįgyvendintas „sąnaudų susigražinimo principas“ - pagrindinis paslaugų teikimo tvarumo principas.	
Vandentvarkos įmonių modernizacija ir įmonių veiklos tobulinimas	Šiame sektoriuje turto dalis, sukurta už dotacijas, sudaro 49 proc. – t.y. nuo šios dalies neskaičiuojamas nusidėvėjimas. Nenumatytos jokios priemonės situacijai pagerinti. Neatlikta esamos infrastruktūros inventorizacija; Nesukurta vieninga duomenų sistema viso sektoriaus apimtyje; Ilgas sukurtos / rekonstruotos vandentvarkos infrastruktūros atsipirkimo laikotarpis; Vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo paslaugų prieinamumo didėjimas ir paslaugų vartojimo apimtys labai priklauso nuo	

demografinių pokyčių bei gyventojų perkamosios galios pokyčių, todėl planuojant investicijas sudėtinga pagrįstai įvertinti šių svarbių aspektų prognozes, nesant patikimų statistinių duomenų;

Sėkmingam investicijų planavimui ir jų pritraukimui neigiamos įtakos turi kompetencijų ir resursų trūkumas, ypač mažose vandentvarkos įmonėse bei politizuoti sprendimai savivaldybėse;

Planuojamos investicijos, kurios iš dalies finansuojamos ES paramos lėšomis, dažniausiai būna suskaidytos į mažus etapus ir kompleksiskai nesprenžia vandentvarkos sektoriaus tikslų.

Tokiu atveju, lėšos skiriamos pvz. tik naujų tinklų plėtrai, o neskiriama lietaus infrastruktūrai arba tinklų renovacijai, vandens gerinimo įrenginių rekonstrukcijai;

Planuojant investicijas tinklų plėtrai nėra suplanuojamos investicijos įvadų / išvadų įrengimui, kad gyventojai prisijungtų prie naujai nutiestų tinklų iš karto įgyvendinus projektą;

Planuojant vandentvarkos projektų investicijas svarbu kompleksinis projektų derinimas su gatvių rekonstrukcijos projektais, nes tai leistų sumažinti šių projektų įgyvendinimo kaštus ir leistų iš esmės išspręsti teritorijos sutvarkymo klausimus.

Finansavimo nepakankamumo analizė:

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo procesas savivaldybėse yra politizuotas, todėl tinkamai neužtikrinama įmonių veikla pagrįsta ekonominiais aspektais;

Vandentvarkos įmonių finansiniai rodikliai neatspindi jų tikrosios padėties, nes savivaldybės savo balansuose vis dar turi turto, kurį yra suteikusiai vandentvarkos įmonėms eksploatuoti;

Daugelis įmonių veikia nuostolingai ir nesukaupia lėšų infrastruktūros atnaujinimui bei negali skolintis iš komercinių bankų investicijoms;

Investicijos vykdomos tik tada, kai yra galimybė didesniąją finansavimo poreikio dalį gauti kaip dotacijas;

Pagal įgyvendinamus projektus įmonės ir savivaldybės yra prisiėmusios nemažus finansinius įsipareigojimus, nuosavo indėlio finansavimui, todėl mažose vandentvarkos įmonėse daugeliu atveju tolesnis projektų įgyvendinimas yra sudėtingas, nes nesurenkama planuotų pajamų, kurių nepakanka padengti esamas sąnaudas;

Vykdam įmonių stambinimą, reikia atlikti didelės apimties turto inventorizaciją ir daugeliu atveju šio bešeimininkio turto registraciją, kad būtų galima vykdyti tolesnes investicijas. Lėšų trūkumas inventorizacijai ir registracijai, stabdo investicijų planavimą.

Išvada:

Analizė, atskleidė, kad neoptimalios investavimo situacijos pasireiškia dėl tvaraus verslo modelio nebuvimo rinkoje bei, kad trūksta efektyviai veikiančių įmonių kurios galėtų būti galutiniai gavėjai (išskyrus keletą stambių didžiųjų miestų vandentvarkos įmonių). Todėl daroma išvada, kad FP yra dalinai tinkama valstybės intervencija šiai sričiai.

Rekomenduojama ateityje sekti rinkos pokyčius ir vertinti finansines priemones, atsižvelgiant į įmonių veiklos tobulinimo planus, kurie orientuoti į įmonių veiklos optimizavimą ir bus parengti 2015-2018 m.

Šioje srityje pajamos generuojamos iš vartotojų, taikant reguliuojamus tarifus. Yra galimybė mažinti sąnaudas iš sutaupymų. Investuojant yra vidutinės vandens ir mažos nuotekų bei paviršinio vandens investicijų galimybės pritraukti privačius finansavimo šaltinius. Projektų skaičius ir replikavimo galimybės yra didelės- vandens ir vidutinės- nuotekų bei paviršinio vandens. Bendras investicijų gyvybingumo potencialas yra vidutinis- vandens ir mažas- nuotekų bei paviršinio vandens. Remiantis šiais parametrais bei privačių finansavimo šaltinių pasiūla, nustatomas Investicijų trūkumas, kuris galėtų būti padengtas taikant FP. Šis dydis, tolimesnio vertinimo metu bus tikslinamas skaičiuojant investicijų pridėtinę vertę, nagrinėjant valstybės pagalbą, suderinamumą su kitomis valstybės intervencijomis ir vertinant privačių finansinių išteklių pritraukimo galimybes. Dėl santykinai nedidelio įvertinto Investicijų trūkumo, kuriam padengti gali būti taikoma FP, tikslinga tolimesniame vertinime apsvaistyti investavimo galimybes į bendrą Urbanistinės ir teritorinės plėtros fondą, orientuojantis į VP teminius tikslus, o ne į VP konkrečius uždavinius. Kiti galimi valstybės intervencijos būdai, gerinantys rinkos veikimą ir FP taikymo galimybes yra pateikta šio skyriaus pabaigoje.

Kadangi analizė atskleidė, kad FP būtų tik dalinai tinkama valstybės intervencija vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų srityse, toliau pateikiamos kitos galimos valstybės intervencijos formos, gerinančios rinkos veikimą ir FP panaudojimo galimybes, pagal keturis pagrindinius intervencijos į laisvą rinką tipus:

- **Reguliavimas:**
 - Įmonių licencijavimas.
 - Sąnaudų padengimo mechanizmo nustatymas.
 - Esamos infrastruktūros inventORIZACIJA ir vieninga duomenų sistema viso sektoriaus apimtyje.
 - Savalaikis tarifų tvirtinimas savivaldybėse, kad pajamos padengtų sąnaudas.
- **Finansavimas:**
 - Lėšų skyrimas ne tik plėtrai, bet ir esamų tinklų renovacijai ir vandens gerinimo įrenginių rekonstrukcijai.
 - Planuoti investicijas į vadų/išvadų įrengimui, kad vartotojai nedelsiant prisijungtų prie tinklų.
 - Kompleksinis projektų derinimas su gatvių rekonstrukcijos ir kitos infrastruktūros projektais, kad mažinti šių projektų įgyvendinimo kaštus.
 - Kompensacijos vartotojams įsigyjantiems individualius nuotekų valymo įrenginius.
- **Gamyba (paslaugų teikimas):**
 - Įmonių stambinimas, savivaldybėms formuojant regioninius paslaugų teikėjus.
 - Paslaugų teikimas VPSP būdu, pritraukiant reikiamas kompetencijas ir resursus, kurių trūksta savivaldybių valdomose įmonėse.
 - Paslaugų teikimas, siekiant sąnaudų susigrąžinimo principo įgyvendinimo.

4 FINANSINIŲ PRIEMONIŲ PATIRTIS KITOSE ŠALYSE

Šioje ex ante vertinimo dalyje apžvelgiama finansinių priemonių įgyvendinimo patirtis, finansuojant vandentvarkos sektoriaus projektus. Atliekant šią analizę buvo remtasi 2014–2020 m. Europos Sąjungos finansavimo laikotarpio finansinių priemonių miestų ir kitų teritorijų plėtros ex ante vertinimo metodikoje (toliau – ex ante metodika) nurodytais ir kitais informacijos šaltiniais. 2007–2013 m. Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšomis finansuotos finansinės priemonės vandentvarkos sektoriuje įgyvendintos nebuvo, tačiau buvo pavienių finansinių priemonių, finansuojamų šalių narių nacionalinėmis lėšomis, įgyvendinimo pavyzdžių. Apžvalga parengta išanalizavus tris vandentvarkos projektų įgyvendinimo atvejo studijas regione. Atvejo studijos parinktos atsižvelgiant į ex ante metodikos nuostatas, kai analizei pasirenkamos ne finansinės priemonės, tačiau panašios struktūros atsinaujinantys finansavimo instrumentai tame pačiame sektoriuje ir sėkmingų/nesėkmingų subsidijų priemonės, kurios tenkino investavimo poreikius bei pritraukė papildomų lėšų. Analizei pasirinkti Nacionalinis aplinkos apsaugos ir vandentvarkos fondas Lenkijoje (National fund for Environmental protection and water management), Latvijos aplinkos apsaugos investicijų fondas (The Latvian Environmental Investment Fund) bei Aplinkos apsaugos investicijų centras Estijoje (Environmental Investment Centre).

4.1. Įgyta patirtis bei atvejų studijos

Siekiant atlikti vandentvarkos sektoriaus projektų finansavimo modelių analizę, bei atsižvelgiant į ex ante metodikos nuostatas, atvejų studijose buvo vertinamas:

- Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšų investavimo tikslų siekimas;
- Rinkos trūkumo identifikavimas ir finansinių priemonių jam padengti kūrimas;
- Projektų finansavimo modelis, finansavimo struktūra;
- Perėjimas nuo subsidijų prie atsinaujinančių finansavimo instrumentų kūrimo;
- Perėjimas prie žemesnio finansavimo intensyvumo subsidijų ir privačių ar nacionalinių lėšų pritraukimas;

Analizuojant finansinių modelių taikymą, buvo vertinamos skirtingos projektų finansavimo stadijos – nuo strategijos nustatymo iki projektų pabaigos.

Nacionalinis aplinkos apsaugos ir vandentvarkos fondas (National fund for Environmental protection and water management) Lenkijoje

Siekiant efektyviai naudoti aplinkosaugos, įskaitant aplinkosaugos ir vandentvarkos sektorių, finansavimui skirtas lėšas, 1989 metais įkurtas Nacionalinis aplinkos apsaugos ir vandentvarkos fondas (toliau – Nacionalinis fondas). Nacionalinio Fondo, kaip valstybės juridinio asmens, veiklą reguliuoja Aplinkos apsaugos įstatymas. Nacionalinio fondo tikslas – efektyviai ir veiksmingai remti aplinkosaugos projektus.

Finansuojant projektus fondas siekia:

1. Sukurti tokius finansavimo modelius, kurie atitiktų galutinių naudos gavėjų poreikius atitinkamuose sektoriuose;
2. Pasitelkti Nacionalinio fondo darbuotojų patirtį ir kvalifikaciją finansuojant projektus tiek Europos Sąjungos, tiek nacionalinėmis lėšomis;
3. Teikti pasiūlymus ir aktyviai dalyvauti teisinių, finansinių ir organizacinių problemų sprendime;
4. Efektyviai planuoti Nacionaliniam fondui skirtas bei grįžusias ir (ar) grįžiančias lėšas, taip užtikrinant nenutrūkstamą projektų finansavimą;
5. Panaudoti institucijos patirtį, įgytą įgyvendinant Europos Sąjungos finansuojamus projektus 2000–2006 metų, 2007–2013 metų finansavimo laikotarpiais, kaip ir patirtį įgyta įgyvendinant projektuos finansuotus iš "Norvegijos fondų";
6. Taikyti inovatyvius sprendimus.

Nustatant Nacionalinio fondo strategiją buvo siekiama įvertinus rinkos finansavimo trūkumą sukurti atsinaujinantį finansavimo modelį, kuris užtikrintų nenutrūkstamą finansavimą galutiniams naudos gavėjams. Planuojant projektų srautą nacionalinis fondas patvirtino ir įgyvendina veiksmų strategiją 2013–2016 metams, su atitinkamomis gairėmis 2020 metams. Siekiant nacionalinio fondo tikslų, nacionaliniu lygiu taip pat įgyvendinami horizontalus prioritetai, susiję su galutinių naudos gavėjų ir visuomenės informavimu, ekspertų ataskaitomis, inovacijomis, aplinkos stebėsenos ir rizikos kontrolės priemonėmis, įgyvendinamomis pasitelkiant Efektyvaus valdymo ir audito sistemą (EMAS). Kuriant Nacionalinio fondo veiksmų strategiją buvo nustatyti ambicingi tikslai aplinkosauginių ir vandentvarkos projektų įgyvendinimui, orientuojant rezultatus į verslo aplinkos ir Lenkijos piliečių poreikius.

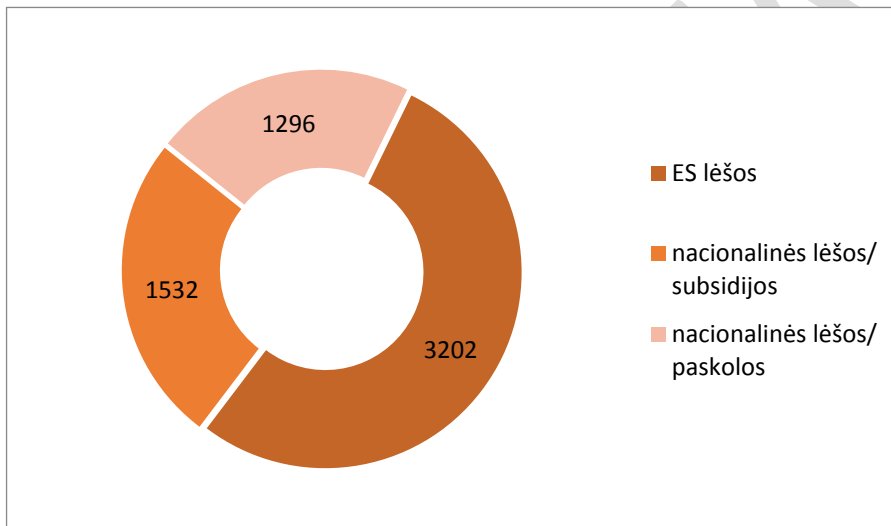
Nacionalinis fondas yra didžiausias Lenkijos, kaip tarptautinių finansinių institucijų, partneris, atsakingas už Lenkijai skirtų Europos Sąjungos ir kitų tarptautinių fondų valdymą. Įvertinus Europos Sąjungos lėšų administravimo patirtį, Nacionalinis fondas buvo paskirtas įgyvendinančiąja institucija 2007–2013 metų programavimo laikotarpiu, administruojantis 5 prioritetus, t. y. temines sritis 2007–2013 Infrastruktūros ir aplinkos veiksmų programoje. Minėti prioritetai apima vandens ir nuotekų tvarkymą, atliekų tvarkymą, išteklių valdymą ir kovą su aplinkos pavojais, verslo prisitaikymą prie aplinkos apsaugos reikalavimų, efektyvią energijos gamybą ir paskirstymą, bei energinio efektyvumo didinimą viešuose pastatuose.

Įgyvendinant Infrastruktūros ir aplinkos veikslių programą, iki 2013 metų spalio buvo pasirašytos 446 finansavimo sutartys 345 mln. eurų sumai.

1989–2013 metų laikotarpiu, Nacionalinis fondas finansavo aplinkosaugos projektų už 13 bln. eurų nacionalinių, Europos Sąjungos ir kitų tarptautinių fondų lėšų. Didžioji dalis lėšų buvo skirta vandens apsaugai, vandentvarkos projektams bei projektams skirtiems gerinti oro kokybę. Visos įgyvendintos veiklos skirtos aplinkos gerinimui Lenkijoje.

Įvertinus situaciją rinkoje, projektų atsiperkamumą, Nacionalinis fondas projektams teikė finansavimą subsidijų ir paskolų forma. Projekto subsidinės dalies intensyvumas buvo nagrinėjamas kiekvienu atveju atskirai, įvertinus tinkamų finansuoti išlaidų dydį. Projektams finansuoti buvo skiriamos Europos Sąjungos lėšos, nacionalinės lėšos tiek subsidijų, tiek paskolų forma.

2009–2013 metų laikotarpiu Nacionalinis fondas aplinkosaugos ir vandentvarkos projektams įgyvendinti skyrė apie 6.000 mln. eurų Europos Sąjungos fondų ir nacionalinių lėšų, iš kurių vien 2013 metais galutiniams naudos gavėjams buvo išmokėta 1300 mln. eurų.

Paveikslas 4. Nacionalinio fondo finansavimo paskirstymas pagal finansavimo šaltinius, mln. eurų

2014 m. sausio mėnesį pasirašyta bendradarbiavimo sutartis dėl vieno pagrindinių dokumentų, nustatančio Europos Sąjungos lėšų investavimo kryptį vandentvarkos projektuose – Infrastruktūros ir aplinkos apsaugos veikslių programa 2015–2020 metų laikotarpiui. Veikslių programos 1 prioritetas skirtas vandens resursų apsaugai ir darniam valdymui. Pagal šią programą projektų įgyvendinimui numatoma skirti iki 27,500 bln. eurų iš Europos Sąjungos sanglaudos fondo.

Latvijas aplinkas apsargos investiciju fondas (The Latvian Environmental Investment Fund)

Latvijas aplinkas apsargos investiciju fondā (toliau – Fondas) 1997 metais įsteigė Aplinkos apsargos ir regioninės plėtros ministerija, kuri valdo 100 proc. Fondo akcijų.

Fondo tiklas – mažinti aplinkos taršą, įgyvendinant aplinkos apsargos projektus, didinant savivaldybių ir komercinių organizacijų gebėjimus rengiantis ir įgyvendinant projektus. Fondo veikla nukreipta gerinti aplinkos kokybę, investuoti finansinius išteklius aplinkosaugos infrastruktūros plėtros projektų įgyvendinimui. Fondo finansuojami projektai koordinuojami nuo projekto idėjos iki įgyvendinimo pabaigos, kas kai kuriais atvejais trunka net iki 15 metų. Fondo darbuotojai ir ekspertai turi ne mažesnę kaip 10 metų patirtį įgyvendinant ir koordinuojant tarptautinius projektus.

Fondas bendradarbiauja su verslo įmonėmis, komunalinių paslaugų įmonėmis, vietos valdžios institucijomis, asociacijomis ir mokslinių tyrimų centrais. Bendradarbiaujant su vietos valdžios institucijomis dalijamasi patirtimi ir gerąją praktika projektų rengimo, projektų valdymo, renginių ir mokymų organizavimo ir žinių perdavimo srityse. Fondas taip pat bendradarbiauja su užsienio institucijomis tarpvalstybinių teritorijų vystymo ir plėtros bendradarbiavimo projektuose.

1999 metais pasirašius paskolos sutartį su Šiaurės aplinkos apsargos finansavimo kompanija (NEFCO Nordic Environment Finance Corporation), daugelis Latvijos miestų, tokių kaip Aizkraukle, Bauska, Dobeles, Gulbene, Saldus, Sigulda, Kuldīga ir Limbaži gavo finansavimą vandens tiekimo sistemos rekonstrukcijos projektams įgyvendinti. Vadovaujantis paskolos sąlygomis, NEFCO suteikė 5 mln. eurų paskolą Fondui, kuris teikė paskolas Latvijos savivaldybėms vandentvarkos projektams finansuoti. Paskolos pagal šią sutartį grąžintos jau 2012 metais.

Kuriant Fondo investavimo strategiją buvo siekiama sukurti tokį finansavimo mechanizmą, kuris pritrauktų tiek nacionalines, tiek tarptautinių fondų ar investuotojų lėšas. Projektų finansavimui parinktas finansinis produktas – lengvatinės paskolos, teikiamos savivaldybių ir privačioms įmonėms.

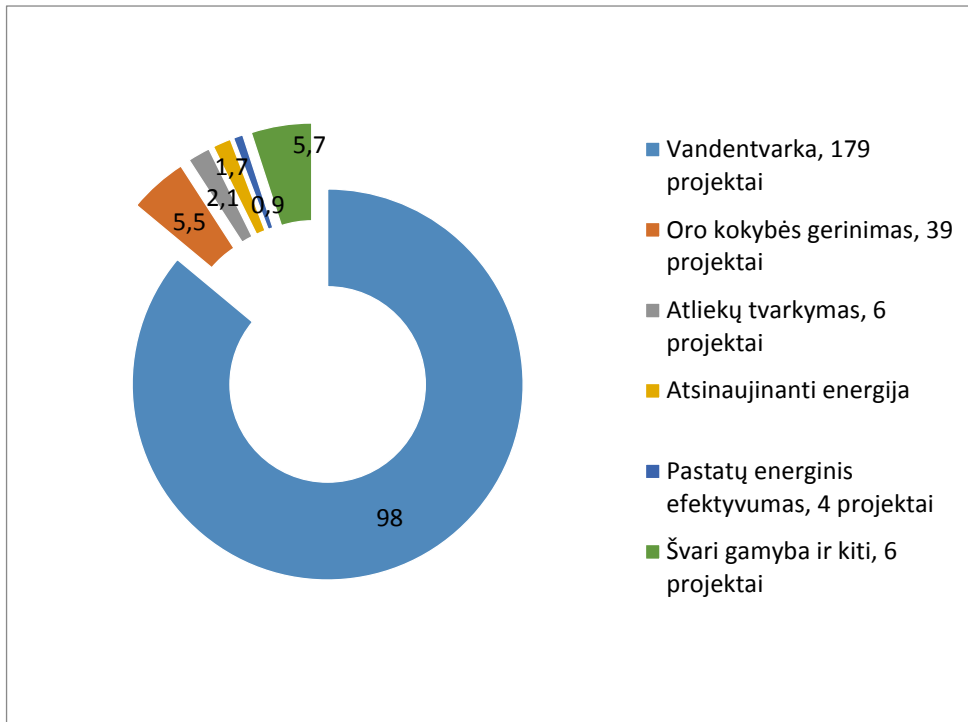
Įgyvendinus projektus buvo pagerinta geriamojo vandens kokybė, patobulinta nuotekų valymo sistema. Siekiant užtikrinti teisės aktų reikalavimų įgyvendinimą, jau įgyvendintiems projektams planuojamas antras vandentvarkos atnaujinimo etapas. Planuojama, kad gaus Europos Sąjungos sanglaudos fondo finansavimą, taip pat bus finansuojamas vandentiekio ir nuotekų tinklo plėtros projektų įgyvendinimas.

Įgyvendinant aplinkosauginius projektus, Fondas atliko šias funkcijas:

- atliko planuojamų įgyvendinti projektų techninį ir finansinį bei poveikio aplinkai vertinimą,
- teikė techninę pagalbą savivaldybėms projekto įgyvendinimo metu, t. y. aktyviai dalyvavo projektų viešuose pirkimuose, įgyvendinimo procese ir t. t.,

- atliko finansinę ir įtakos aplinkai stebėseną paskolos grąžinimo laikotarpiu.

Iki 2015 metų Fondas finansavo 241 projektą už 98 mln. eurų, iš kurių 90 projektų už 54 mln. eurų finansuota Europos regioninės plėtros fondo lėšomis.

Paveikslas 5. Fondo skirto finansavimo pasiskirstymas pagal sektorius, mln. eurų

Aplinkos apsaugos investicijų centras (Environmental Investment Centre) Estijoje.

Aplinkos apsaugos investicijų centrą (toliau – Investicijų centras) 2000 metais įkūrė Estijos Vyriausybė (Finansų ministerija). Investicijų centras yra privatus juridinis asmuo veikiantis pagal privatinę teisę.

Pagrindinis Investicijų centro tikslas – gerinti aplinkos būklę. Siekiant šio tikslo Investicijų centras teikia finansavimą projektams, tokiems kaip:

- žalos aplinkai, susijusios su gamtinių išteklių naudojimu, likvidavimas;
- aplinkos būklės atstatymas;
- atsinaujinančių išteklių atsinaujinimo skatinimas;
- aplinkos stebėseną;
- aplinkos taršą mažinančių priemonių įgyvendinimas;
- gamtos objektų apsaugos ir mokslinių tyrimų organizavimas;
- taršos centrų likvidavimas bei buvusios būklės atkūrimas.

Kaip teigiamą patirtį galima įvardinti sėkmingą vandentvarkos sektoriaus 2004–2006 metų laikotarpį, kurio metu Estijos Aplinkos ministerija efektyvino ir parengė tvarios plėtros planus regioninėms vandens tiekimo įmonėms, kurios įgyvendino vandentvarkos projektų už 130 mln. eurų, finansuojamų iš Europos Sąjungos sanglaudos fondo. Įgyvendinant minėtus planus dalyvavo 8 regioninės vandens tiekimo įmonės ir 69 savivaldybės. Projektų pareiškėjais buvo vandens tiekimo įmonės, kurių akcininkėmis buvo ar tapo savivaldybės. Prieš skiriant finansavimą, buvo nustatyta, kad visa sukurta infrastruktūra priklausys vandens tiekimo įmonėms. Taip pat įmonės turėjo užtikrinti, kad visiems vartotojams bus užtikrinama vienoda kaina. Finansavimas vandentvarkos projektams buvo teikiamas:

- 1990-1995 metais subsidijų forma;

- 1995-2004 metais– dvišalių ir daugiašalių susitarimų pagrindu subsidijos buvo teikiamos subsidijos tik kai kuriems objektams, pasiruošiant Europos Sąjungos finansavimui (Phare, ISPA);

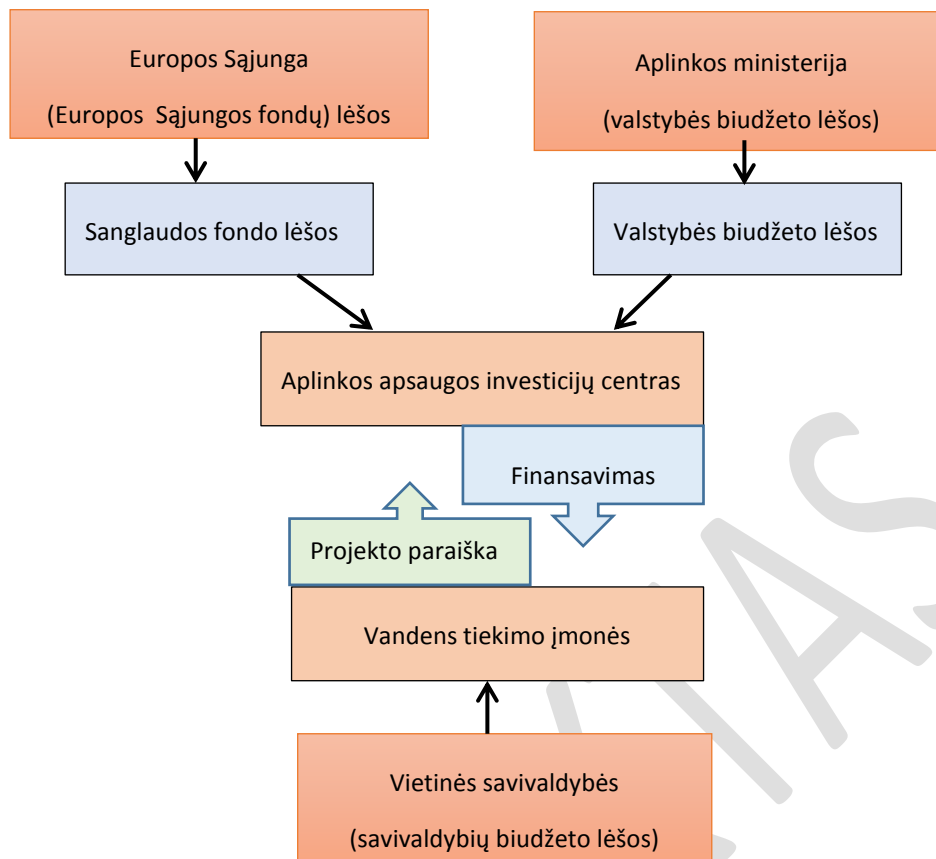
- nuo 2004 metų – finansavimas pagrinde buvo teikiamas iš nacionalinių valstybės biudžeto programų, Investicijų centro ir vietos savivaldų biudžetų lėšų;

- 2004-2006 metų ir 2007-2013 metų finansavimo laikotarpiais taip pat prisidėjo ir Europos Sąjungos sanglaudos fondo lėšos, tačiau finansavimo poreikis visada viršijo galimą finansavimą.

2007-2013 metų finansavimo laikotarpiu iš Europos Sąjungos sanglaudos fondo projektų įgyvendinimui skirta 511 mln. eurų, iš kurių buvo finansuoti 72 projektai. Vandens tiekimo įmonės turėjo prisidėti bent 25 proc. nuosavų lėšų įgyvendinant projektą. Finansavimas buvo skirstomas atsižvelgiant į kaštų naudos analizės rezultatus, įvertinus užtikrinti projektų atsiperkamumą ir numatant projekto metu sukurtos infrastruktūros eksploataciją. Projektinių pasiūlymų analizę, vertinimą ir sprendimus dėl finansavimo atliko Investicijų centras, kaip įgyvendinančioji institucija. Pagrindinis sunkumas kilęs įgyvendinant projektus buvo bendrafinansavimo užtikrinimas, kuris buvo išspręstas vandens tiekimo įmonėms ir savivaldybėms gavus Europos investicijų banko paskolas. Taip pat kaip sunkumą galima išskirti galutinių naudos gavėjų patirties, įgyvendinant projektus, trūkumą bei kainų augimą statybų sektoriuje.

Investicijų centro lėšos vandentvarkos programai gaunamos iš aplinkosauginių rinkliavų ir mokesčių. Pagal šią programą finansuojamos 5 sritys – vandens ir nuotekų infrastruktūros, paviršinių vandenų, praeityje užterštų teritorijų ir techninės paramos. Kiekvienais metais paskirstoma apie 20 mln. eurų skelbiant du kvietimus teikti paraiškas. Pareiškėjais, kaip ir pagal Sanglaudos fondo reikalavimus, gali būti vietinės savivaldybės ir vandens tiekimo įmonės. Ši programa orientuota į mažesnių projektų įgyvendinimą, kurių vertė siekia iki 1 mln. eurų.

Vandens tiekimo įmonių lėšos skirtos mažesniems projektams, kurie skirti gerinti vandens tiekimo infrastruktūrą. Kasmet įmonės šioms investicijoms skiria iki 25 mln. eurų. Nacionaliniu mastu nustatyta, kad ateityje pakilus vandens kainoms, įmonės turės didinti ir infrastruktūros atnaujinimui skiriamas lėšas.

Paveikslas 6. Iš Europos Sąjungos lėšų įgyvendinamų projektų administravimo schema Estijoje

Įvertinus investicijų poreikį bei projektų atsiperkamumą, Investicijų centras vandentvarkos projektų finansavimui teikia subsidijas iš Europos Sąjungos sanglaudos fondo ir nacionalinės Aplinkos apsaugos programos. Pagal Aplinkos apsaugos programą įgyvendinamų vandentvarkos projektų tikslas – pasiekti ir išlaikyti vandens telkinių ir gruntinio vandens gerą būklę, užtikrinti geriamajam vandeniui keliamus teisės aktų ir normatyvų reikalavimus. Pagal Sanglaudos fondą įgyvendinamomis priemonėmis siekiama investuoti į didelio masto vandentvarkos infrastruktūros projektus, pašalinti gruntinį vandenį teršiančius židinius iš buvusių karinių ir pramoninių objektų, taip pat gerinti vandens telkinių būklę. Įgyvendinant vandentvarkos projektus, projektų veiklos gali būti finansuojamos iš abiejų finansavimo šaltinių, tačiau įprastai taikomas atskyrimas pagal projekto vertę – projektai, kurių vertė siekia iki 958 675 eurų, finansuojami iš nacionalinės Aplinkos apsaugos programos, o projektai kurių vertė viršija šią sumą – iš Sanglaudos fondo. Paraiškos pagal Aplinkos apsaugos programą dažniausiai teikiamos du kartus per metus, o pagal Europos Sąjungos sanglaudos fondą – pagal struktūrinių fondų įgyvendinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus. Iš Aplinkos apsaugos programos subsidijos teikiamos projektams, įgyvendinamiems pagal vandentvarkos schemą, nustatytą Aplinkos apsaugos programoje, jei projektai atitinka galiojančius Aplinkos ministerijos kuruojamų nacionalinių teisės aktų reikalavimus. Tuo tarpu iš Sanglaudos fondo finansuojamiems projektams taikomi atitinkami, šio fondo įgyvendinimą reglamentuojančių teisės aktų, reikalavimai.

Iš Aplinkos apsaugos programos skiriamų subsidijų dydis kinta kasmet, priklausomai nuo surinktų aplinkos apsaugos mokesčių ir rinkliavų. 2007–2013 metų finansavimo laikotarpiu iš Europos Sąjungos sanglaudos fondo vandentvarkos ir buitinių nuotekų projektų įgyvendinimui finansavimas skirtas:

1) Esamų vandens nuotekų sistemų pritaikymas galiojantiems normatyviniams reikalavimams ir vandens nuotekų sistemų, apimančių ir nuotekų surinkimo vietas, plėtra;

2) Geriamo vandens sistemų pritaikymas galiojantiems normatyviniams reikalavimams, veiklos susijusios su naujų vandens tiekimo sistemų rekonstrukcija ir plėtra bei vandens telkinių tinkamos būklės palaikymas.

4.2. Atvejų studijų analizės apibendrinimas

Įvertinus Lenkijos Nacionalinio aplinkos apsaugos ir vandentvarkos fondo, Latvijos aplinkos apsaugos investicijų fondo ir Estijos Aplinkos apsaugos investicijų centro įgyvendinamus vandentvarkos projektus galima daryti išvadą, kad esminės investicijos į vandentvarkos sektorių yra reikalingos. Įgyvendinant vandens tinklų renovacijos ir plėtos projektus didinamas paslaugų prieinamumas, kokybė ir efektyvumas, mažinami nuostoliai ir avarijų skaičius tinkluose, gerinama geriamojo vandens kokybė, siekiant užtikrinti Europos Sąjungos vandentvarkos ūkiui keliamus griežtus reikalavimus. Finansinės priemonės vandentvarkos sektoriuje, finansuojamos Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšomis, įgyvendinamos nebuvo, tačiau buvo finansuojamos nacionalinėmis lėšomis.

Trijų fondų finansuotų projektų apimtis rodo pakankamai aktyvų vandentvarkos sektoriaus dalyvių skolinimąsi, o jau ilgą laiką skiriamos valstybių narių lėšos šiai sričiai rodo tęstinį tikslų siekimą vandentvarkos sektoriuje (t.y. nuolatinis vandens kokybės gerinimas, tinkamas vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugos teikimas).

Visais nagrinėtais atvejais pareiškėjais gali būti savivaldybės ir vandens tiekimo įmonės, kurios priklausomai nuo projekto vertės ir atsiperkamumo gali gauti finansavimą subsidijų, paskolų ar šių finansavimo šaltinių kombinacijos forma.

Įvertinus projektų finansavimo praktiką šiuose fonduose matyti, kad populiariausia, tačiau ne vienintelė, projekto finansavimo forma – subsidijos. Tai galėjo lemti ilgas investicijų atsipirkimo laikas ir nedidelė investuoto kapitalo grąža vandentvarkos projektuose. Lengvatinės paskolos teikiamos Latvijos aplinkos apsaugos investicijų fondo finansuojamiems projektams. Pažymėtina, kad Latvijos vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo sektoriaus struktūra yra praktiškai analogiška Lietuvos.

Pažymėtina, kad visai atvejais įgyvendinant projektus, atsakinga institucija (šiuo atveju minėti fondai) dalyvavo visuose projekto įgyvendinimo ciklo etapuose – nuo projekto planavimo, rengimo, įgyvendinimo iki užbaigimo ir tolimesnės stebėsenos.

5 KIEKYBINĖ IR KOKYBINĖ ANALIZĖ

Vandentvarkos sektoriaus infrastruktūros ir rinkos apžvalgoje, investicijų trūkumo ir rinkos nepakankamumą susidarymo analizėje (I-ojoje dalyje) buvo identifikuota daug gilių struktūrinių sektoriaus problemų, kurias būtina spręsti siekiant efektyvinti sektorių:

- Pusė viso vandentvarkos sektoriaus turto sukurta už dotacijas, nuo šios turto dalies neskaičiuojamas nusidėvėjimas;
- Didelė dalis turto valdoma panaudos principu, t.y. dalies turto savininkai vis dar yra savivaldybės;
- Pajamos nepadengia sąnaudų ir neįgyvendinamas sąnaudų susigrąžinimo principas;
- Ženkliai mažesnis gyventojų prisijungimas prie naujai nutiestų tinklų nei planuota iki investicinių projektų įgyvendinimo;
- Įmonės veikia nuostolingai, nesukaukia lėšų infrastruktūros atnaujinimui ir negali skolintis iš komercinių bankų investicijoms;
- Didžioji dalis lėšų buvo skiriama plėtrai, o ne tinklų renovacijai, taip tik dar labiau gilinant problemą dėl gebėjimų ateityje išlaikyti naujai sukurtą turtą.

2012 m. Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos ataskaitoje „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų teikimo įmonių veiklos ir situacijos, įgyvendinus Europos Sąjungos fondų, Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių biudžetų lėšomis finansuojamus investicinius projektus, apžvalga“ pagrindinės įmonių nuostolingo veikimo priežastys įvardijamos šios:

- Nesavalaikis kainų perskaičiavimas ir (arba) delsimas taikyti perskaičiuotas kainas;
- Nesugebėjimas įvykdyti kainų derinimo metu nustatytas efektyvumo didinimo užduotis.

Efektyvumo didinimo užduočių neįvykdymas arba dalinis neįvykdymas pagal VKEKK Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kainų nustatymo metodiką¹⁶ gali nulemti įmonės nuostolius, tuo tarpu viršytas efektyvumo didinimo užduočių įvykdymas gali padidinti įmonės pelną.

Atsižvelgiant į visas šias aukščiau išvardintas sektoriaus problemas, tolimesnėse ex ante vertinimo dalyse bus **apsprendžiama, ar tikslinga šiam sektoriui taikyti finansines priemones atsižvelgiant į jautrumo analizės modeliavimą**, pateikti siūlymai dėl sektoriaus finansavimo (įvertinti įvairūs finansiniai produktai) ir sektoriaus efektyvumo didinimo.

5.1. Planuojamos remti vandentvarkos sektoriaus kryptys

2014-2020 m. ES fondų investicijų veiksmų programoje vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo projektus numatoma remti per 5.3.2. konkretų uždavinį „Padidinti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų prieinamumą ir sistemos efektyvumą“. Finansinės priemonės įgyvendinimui, be kitų subsidijų priemonių, numatoma skirti **apie 70 mln. eurų**. Pagal šį

¹⁶ Aktuali redakcija 2014 m. gruodžio 19 d. Nr. O3-942

konkretų uždavinį numatomos kelios 5.3. investicinio prioriteto įgyvendinimo veiklos, susijusios su vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslauga:

1. Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtra ir renovacija;
2. Vandens tiekimo įmonių valdymo tobulinimas.

Siekiant kompleksiskai stiprinti vandentvarkos sektoriaus gyvybingumą bei prisidėti sprendžiant identifikuotas sektoriaus problemas, Aplinkos ministerija planuoja teikti finansavimą vandentvarkos įmonėms parengti turto inventorizacijas bei veiklos efektyvinimo planus, kuriuose būtų įvertintos ir reikalingos optimalios investicijos, ir pasiūlymai įmonių efektyvumo didinimui. Iš viso būtų parengta apie 10 veiklos efektyvinimo planų, kuriuose būtų išnagrinėta kiekviena vandens tiekimo įmonė. Kiekviename plane būtų nagrinėjamos tam tikros vandentvarkos įmonės, kurioms būtų įvertinamos kelios alternatyvos:

1. Įmonės tęsia veiklą be restruktūrizavimo; tokios alternatyvos atveju pasiūlomos konkrečios įmonės veiklos efektyvinimo priemonės individualios įmonės lygiu;
2. Įmonės turėtų būti apjungiamos taip didinant įmonių veiklos efektyvumą; tokios alternatyvos atveju pasiūlomos įmonių apjungimo rekomendacijos bei įmonių grupei siūlytinos veiklos efektyvinimo priemonės.

Planuojama, kad įmonių veiklos efektyvinimo planai būtų parengti 2016 m. pabaigoje – 2017 m. viduryje, tuo tarpu turto inventorizacijas planuojama parengti 2017 m. pradžioje. Turto inventorizacijos bei veiklos efektyvinimo planai turėtų būti rengiami paraleliai (veiklos efektyvinimo planų parengimui galėtų būti atliekama preliminarinė turto inventorizacija).

Labai svarbu atkreipti dėmesį į tai, kad įmonių veiklos efektyvinimo planai bus rekomendacinio pobūdžio ir šiuo metu yra sudėtinga numatyti veiklos efektyvinimo planų privalomą įgyvendinimą (Aplinkos ministerija neturi pakankamai priemonių kištis į savivaldybių valdomų įmonių valdymą). Todėl kyla rizika, kad planų parengimas neprisidės arba minimaliai prisidės prie vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriaus reformų įgyvendinimo. Siekiant paskatinti vandentvarkos įmones faktiškai įgyvendinti veiklos efektyvinimo priemones, **siūloma apsvarstyti kontrolės mechanizmą įtraukiant sektorių reguliuojančią instituciją (VKEKK), taip pat užtikrinti suderinamumą tarp planuose nurodytų efektyvumo priemonių bei projektų įgyvendinimui skiriamo finansavimo iš ES struktūrinių fondų lėšų.** Tokio siūlymo įgyvendinimo priemonių sukūrimas nukreiptų investicinių projektų įgyvendinimą ir jų finansavimą pagal parengtus veiklos efektyvinimo planus. Siekiant sėkmingų rezultatų turi būti gerai apgalvota, kas turėtų būti įtraukta į veiklos efektyvinimo planus (t.y. kad neatsirastų nepagrįstų apribojimų projektų įgyvendinimui vėlesniuose etapuose) bei visos sektoriaus susijusios šalys turėtų būti informuojamos kuo anksčiau apie numatomus pasikeitimus projektų įgyvendinimo ir/ar kontrolės mechanizmuose.

Pažymėtina, kad Aplinkos ministerija planuoja dėti visas pastangas siekti efektyvinti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektorių. Veiklos efektyvinimo planų parengimas – pirmasis žingsnis siekiant šio tikslo. Atsižvelgiant į tai, kad iki šiol sektorius buvo finansuojamas teikiant subsidijas ir tai prisidėjo prie tam tikrų problemų gilinimo (už subsidijas sukurto turto nusidėvėjimas neapskaitomas, turto išlaikymui ir atnaujinimui neformuojami atidėjiniai, už subsidijas sukurto turto išlaikymo kaštai neįtraukiami į sąnaudas ir todėl neįtraukiami į paslaugų kainą (VKEKK ataskaitoje identifikuota, kad „Komisijos suderintose kainose vidutiniškai nėra įskaičiuota 0,91 LT/m³ (0,26 EUR/ m³) ilgalaikio turto, sukurto iš dotacijų, nusidėvėjimo sąnaudų“), reikalinga spręsti teikiamo finansavimo formos klausimą. Absoliuti dauguma vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių nėra pajėgios

gauti finansavimą rinkoje, todėl **reikalingas laipsniškas perėjimas nuo subsidijų prie finansinės priemonės, o galiausiai – rinkos finansavimo**. Finansavimo formos keitimas taip pat privalo būti derinamas su kitomis priemonėmis, kurių pagalba būtų galima užtikrinti savalaikį kainų derinimą, įmonių veiklos optimizavimą ir kitų problemų sprendimą. Finansavimo formos kaita pateikta skyriuje 5.4. „FP darna su kitomis viešųjų intervencijų formomis“, o pasiūlymai dėl įvairių kitų priemonių, kurias galimai reikėtų derinti su finansavimo formos keitimu, pateikti 5.5. skyriuje „Jautrumo ir kokybinės analizės apibendrinimas ir pasiūlymai“.

Tinkamas kontrolės ir priežiūros mechanizmas, finansavimo formos transformacija bei investicinių projektų įgyvendinimo kontrolė padėtų kompleksiskai palaipsniui gerinti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriaus gyvybingumą ir efektyvumą.

5.2. Jautrumo analizė

5.2.1. Projektų tipų parinkimas

Vertinant, kokie projektų tipai bus remiami ES struktūrinių fondų lėšomis, reikalinga atsižvelgti į veiksmų programos 5.3. investicinio prioriteto įgyvendinimo veiklas, šioms veikloms nustatytus rodiklius bei Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo 2008–2015 metų plėtros strategijoje išskeltus sektoriaus tikslus. Pagal šiuose dviejuose strateginiuose dokumentuose išskeltus tikslus apibendrintai galima nurodyti šias investicinių projektų įgyvendinimo kryptis:

1. Rekonstruojami vandens tiekimo tinklai (VP);
2. Rekonstruojami nuotekų surinkimo tinklai (VP);
3. Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo paslaugų kokybės didinimas (VP);
4. Gyventojų prijungimas prie vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų

(Strategija).

Vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo tinklų renovacija yra projektų tipai, turintys aukštas replikavimo galimybes, todėl šioms dviem sritims ir bus modeliuojama jautrumo analizė.

Gyventojų prijungimui prie vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo tinklų jautrumo analizė atliekama nebus, kadangi gyventojų prijungimo kaštai ir vandens kaina skiriasi itin smarkiai ir šių duomenų išvestiniai duomenys (pvz. vidurkis) negali būti naudojami tipinio projekto įvertinimui. VKEKK ataskaitoje nurodyta, kad vidutiniškai 1 vartotojui prijungti prie centralizuotos geriamojo vandens tiekimo sistemos buvo skirta 5,18 tūkst. Lt (1,5 tūkst. EUR), tačiau 1 vartotojo prijungimui reikalingų investicijų dydis varijuoja net nuo 1,41 tūkst. Lt (0,41 tūkst. EUR) iki 124,65 tūkst. Lt (36,10 tūkst. EUR).

VKEKK ataskaitoje taip pat pažymėta, kad gyventojų prijungimo projektai yra vieni problematiškiausių dėl gyventojų nenoro prisijungti prie tinklų (kadangi didėja paslaugų savikaina, keičiasi demografinė padėtis). Tam tikrose teritorijose gyventojų prijungimas prie tinklų gali būti labai brangus. VKEKK ataskaitoje teigiama, įvertinus duomenis nuo 1996 m. sausio 1 d. iki 2013 m. sausio 1 d., „siekiant vidutiniškai padidinti prie centralizuotų geriamojo vandens tiekimo tinklų prijungtų vartotojų skaičių 1 procentiniu punktu, prireikė 81,74 mln. LT (26,67 mln. EUR)“.

Sekančiame skyriuje atliekama jautrumo analizė tinklų rekonstrukcijos projektų tipams.

5.2.2. Jautrumo analizė

Jautrumo analizės tikslas – nustatyti projekto gyvybingumą remiantis tam tikromis prielaidomis, bei patikrinti projekto gyvybingumo jautrumą nuo kitų įverčių, naudotų prielaidose. Pagrindinis jautrumo analizės sukuriamas rezultatas – **identifikuojama, ar projektų įgyvendinimui yra reikalinga subsidija bei nustatoma subsidijos ir finansinės priemonės proporcija**. Subsidijos intensyvumas vertinamas kaip vienas iš finansinės priemonės pridėtinės vertės rodiklių – kuo mažesnis subsidijos intensyvumas, tuo didesnė finansinės priemonės pridėtinė vertė.

Jautrumo analizė atspindi kiekybinį projektų vertinimą tik projekto lygmeniu, vadinas, finansinis modeliavimas jautrumo analizėje neįtraukia įmonės (ne)efektyvaus projektų vykdymo, netiesiogiai su projektu susijusių kaštų įvertinimo. Tai **leidžia įvertinti kiekybinius projekto rezultatus, tačiau apsisprendžiant dėl projektų įgyvendinimo privaloma vadovautis ir kokybine analize**. Be to, jautrumo analizės modeliavimo metu į prielaidas nėra įtrauktos bet kokios su sektoriaus gyvybingumu susijusios problemos, t.y. visos problemos, kurios aprašytos I-ojoje analizės dalyje (9-a lentelė „Vandentvarkos sektoriaus neoptimalių investavimo situacijų analizė“).

Jautrumo analizės rezultatų patikimumas priklauso nuo prielaidoms naudojamų duomenų patikimumo. Pažymėtina, kad vandentvarkos sektoriaus duomenys iš įvairių šaltinių smarkiai skiriasi, tikslūs duomenis gauti yra sudėtinga ir brangu. Atsižvelgiant į tai, atsiradus naujų patikimų duomenų, **analizei naudotos prielaidos turėtų būti tikslinamos arba įsitikinama jų pagrįstumu**.

Jautrumo analizė susideda iš dviejų dalių:

1. Modeliavimas, kai kintamieji yra nuostolio sutaupymo dydis (proc.) ir subsidijos dydis (proc.):
 - a. Grynoji dabartinė vertė;
 - b. Vidinė grąžos norma;
 - c. Atsipirkimo laikotarpis;
2. Modeliavimas, kai kintamieji yra nuostolio finansinis įvertis (EUR/m³) ir subsidijos dydis (proc.):
 - a. Grynoji dabartinė vertė;
 - b. Vidinė grąžos norma;
 - c. Atsipirkimo laikotarpis.

Vandens tiekimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizė

Vandens tiekimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizei naudotos prielaidos apima vandens nuostolių tinkle, patiriamų nuostolių kaštų įvertinimą, patiriamų vandens nuostolių renovuotame tinkle pokytį (t.y. nuostolių sumažėjimą), t.p. avarių atsiradimo sumažėjimą ir kt. Prielaidos, naudotos jautrumo analizei, pateikiamos lentelėje žemiau.

Lentelė 10. Vandens tiekimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizei naudotos prielaidos.

Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
Investicijos 1 km vandens tinklų renovacijai	144 810 EUR/km	APVA ir AM duomenys (apskaičiuoti remiantis įgyvendintų projektų

			duomenimis)
Renovuotinuose tinklų ruožuose vandens nuostolis	vandens esantis	17 520 m ³ /km/metus	APVA duomenys (pateikti duomenys – 48 m ³ /km/d)
Vandens renovuotuose ruožuose (siektinas)	nuostolis tinklų	3 504 m ³ /km/metus	APVA duomenys (skaičius nustatytas vadovaujantis visų Lietuvos vandens įmonių vidurkiu)
Vandens nuostolio finansinis įvertis		0,1 - 1 EUR/m ³	Intervalas nustatytas vadovaujantis VKEKK pateiktais duomenimis, taip pat vandentvarkos įmonių metinėse finansinėse ataskaitose nurodytais duomenimis
Nuostolio kainos augimas kas metus	augimas	2 %	Prielaida remiasi tuo, kad: didėja vandens kaina, atsiranda naujos brangesnės technologijos vandens išgavimui, apdorojimui, brangsta žmogiškieji ištekliai
Avarijos sutvarkymo kaštai		579,24 EUR/vnt	APVA duomenys
Avarijų skaičius		0,6 vnt/km/metus	Vilniaus vandenų įmonės atvejis (pastaba: reikalinga patikslinti pagal didesnę imtį)
Eksploatacinių sąnaudų sutaupymas po renovacijos	sąnaudų	289,62 EUR/km/metus	APVA duomenys

Sutaupyti kaštai po vandens tiekimo tinklo modernizavimo apskaičiuojami kaip vandens nuostolių kaštų sumažinimo, avarijų sutvarkymo kaštų sumažinimo bei eksploatacinių sąnaudų sutaupymų suma.

Bazinis jautrumo analizės modelis bei jo rezultatai pateikiami lentelėje žemiau (prielaidos daromos dėl nuostolių dydžio, nuostolių įverčio bei finansavimo kainos).

Lentelė 11. Bazinis jautrumo analizės modelis vandens tiekimo tinklų modernizavimui bei jo rezultatai.

Prielaida	Įvertis
Vidutinis renovuojamų tinklų ilgis	5 km
Investicija 1 km renovacijai	144 810 EUR/km
Investicija projektui	724 050 EUR
Esamas nuostolis	17 520 m ³ /km/metus

Sutaupymas įgyvendinus projektą	80 proc.
Nuostolis po modernizavimo	3 504 m ³ /km/metus
Nuostolio kaina (finansinis įvertis)	0,5 EUR/m ³
Avarijos sutvarkymo kaštai	579,24 EUR/vnt
Avarių kiekis	0,6 vnt/km
Ekspluatacinių sąnaudų sutaupymas per metus	289,62 EUR/km/metus
Paskolos dydis	100 %
Subsidijos dydis	0 %
Paskolos palūkanos	1 %
Paskolos terminas	20 metų
REZULTATAI:	
Grynoji dabartinė vertė	108 508 EUR
Vidinė grąžos norma	2,338 proc.
Atsipirkimo laikotarpis	18,04 m.

Remiantis aukščiau išdėstytomis prielaidomis dėl projekto gyvybingumo ir finansavimo, žemiau pateikiama jautrumo analizė¹⁷.

Lentelė 12. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>sutaupymai</i>						
		108 508	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%		(368 474)	(273 077)	(177 681)	(82 285)	13 112	108 508
	5%		(332 271)	(236 875)	(141 478)	(46 082)	49 314	144 711
	10%		(296 069)	(200 672)	(105 276)	(9 880)	85 517	180 913
	15%		(259 866)	(164 470)	(69 073)	26 323	121 719	217 116
	20%		(223 664)	(128 267)	(32 871)	62 525	157 922	253 318

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto grynoji dabartinė vertė, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių sutaupymo dydžiui. Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą yra vertinama, ar projekto grynoji dabartinė vertė yra teigiama. Akivaizdu, kad kuo didesnis kaštų sutaupymas ir kuo didesnė subsidija, tuo projekto grynoji dabartinė vertė yra didesnė, ir atvirkščiai. Paskutiniai du stulpeliai rodo, jog esant didžiausiems vandens nuostolių sutaupymams (tuo pačiu ir didžiausiems nuostoliams tinkluose), subsidija projektui nėra reikalinga.

¹⁷ Pastaba: jautrumo analizei naudotas vandens nuostolio finansinis įvertis lygus 0,5 EUR/m³

Lentelė 13. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>sutaupymai</i>						
		2,338%	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%	-4,90%	-3,07%	-1,50%	-0,10%	1,17%	2,34%	
	5%	-4,52%	-2,66%	-1,06%	0,36%	1,65%	2,85%	
	10%	-4,11%	-2,22%	-0,59%	0,86%	2,18%	3,40%	
	15%	-3,66%	-1,75%	-0,09%	1,39%	2,74%	3,99%	
	20%	-3,19%	-1,23%	0,46%	1,98%	3,36%	4,64%	

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto vidinė grąžos norma, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių sutaupymo dydžiui. Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą yra vertinama, ar projekto vidinė grąžos norma yra teigiama ir priimtino lygio: privatiems subjektams investuojant į projektus laikoma, kad vidinė grąžos norma turėtų būti ne mažesnė nei 5 %. Toks vidinės grąžos normos lygis nėra pasiekiamas, tačiau yra teigiamas prie didžiausių sutaupymų.

Lentelė 14. Atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio sumažinimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>sutaupymai</i>						
		18,0	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%	48,8	36,3	29,0	24,1	20,6	18,0	
	5%	45,7	34,2	27,3	22,7	19,5	17,1	
	10%	42,7	32,0	25,7	21,4	18,4	16,1	
	15%	39,8	30,0	24,0	20,1	17,3	15,1	
	20%	37,0	27,9	22,5	18,8	16,1	14,2	

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto atsipirkimo laikotarpis, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių sutaupymo dydžiui. Lentelėje matyti situacijos, kuomet projekto atsipirkimo laikotarpis yra ilgesnis nei 20 metų (pažymėta raudonai) ir trumpesnis nei 20 metų (pažymėta žaliai). Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą, priklausomai nuo to, kas yra investuojantis subjektas, yra vertinama, ar priimtinas projekto atsipirkimo laikas. Šio rodiklio priimtumas skiriasi priklausomai nuo to, kas yra investuotojas: jei investuotojas yra viešas subjektas, atsipirkimo laikotarpiai paprastai būna ilgesni, jei privatus – priimtinas atsipirkimo laikotarpis paprastai neviršija 10 metų laikotarpio (priešingu atveju tai daro ženkliai įtaką projektų finansavimo kainai).

Atsižvelgiant į tai, kad nuostolio kaina yra vienas iš pagrindinių veiksnių, darančių įtaką projekto atsipirkimo rodikliams, jautrumo analizė buvo atlikta ir pagal nuostolio finansinio įverčio ir subsidijos dydžio veiksnius.

Lentelė 15. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis)

		<i>vandens nuostolių kaina, EUR/m³</i>							
		108 508	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
<i>subsidijos dydis</i>	0%	413 777	261 142	108 508	(44 126)	(196 760)	(349 394)	(502 029)	
	5%	449 979	297 345	144 711	(7 923)	(160 558)	(313 192)	(465 826)	
	10%	486 182	333 547	180 913	28 279	(124 355)	(276 989)	(429 624)	
	15%	522 384	369 750	217 116	64 482	(88 153)	(240 787)	(393 421)	
	20%	558 587	405 952	253 318	100 684	(51 950)	(204 584)	(357 219)	

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto grynoji dabartinė vertė, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių kainos. Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą yra vertinama, ar projekto grynoji dabartinė vertė yra teigiama. Akivaizdu, kad kuo didesnė vandens nuostolių kaina ir kuo didesnė subsidija, tuo projekto grynoji dabartinė vertė yra didesnė, ir atvirkščiai.

Lentelė 16. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis)

		vandens nuostolių kaina, EUR/m³							
		2,338%	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
subsidijos dydis	0%		5,6%	4,1%	2,3%	0,4%	-1,8%	-4,5%	-8,2%
	5%		6,2%	4,6%	2,8%	0,9%	-1,4%	-4,1%	-7,9%
	10%		6,9%	5,2%	3,4%	1,4%	-0,9%	-3,7%	-7,5%
	15%		7,5%	5,8%	4,0%	1,9%	-0,4%	-3,3%	-7,1%
	20%		8,3%	6,5%	4,6%	2,5%	0,1%	-2,8%	-6,7%

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto vidinė grąžos norma, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių kainos. Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą yra vertinama, ar projekto vidinė grąžos norma yra teigiama ir priimtino lygio: privatiems subjektams investuojant į projektus laikoma, kad vidinė grąžos norma turėtų būti ne mažesnė nei 5 %. Toks vidinės grąžos normos lygis pasiekiamas prie didžiausios vandens nuostolių kainos.

Lentelė 17. Atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakojantys veiksniai: vandens nuostolio kaina ir subsidijos dydis)

		vandens nuostolių kaina, EUR/m³							
		18,04	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
subsidijos dydis	0%		12,87	15,02	18,04	22,57	30,18	45,65	96,21
	5%		12,19	14,22	17,05	21,32	28,44	42,81	88,46
	10%		11,51	13,41	16,08	20,07	26,72	40,04	81,25
	15%		10,83	12,62	15,12	18,85	25,03	37,34	74,54
	20%		10,16	11,83	14,16	17,64	23,38	34,71	68,24

Lentelėje matyti, kaip kinta projekto atsipirkimo laikotarpis, priklausomai nuo subsidijos dydžio ir vandens nuostolių finansinio įverčio. Lentelėje matyti situacijos, kuomet projekto atsipirkimo laikotarpis yra ilgesnis nei 20 metų (pažymėta raudonai) ir trumpesnis nei 20 metų (pažymėta žaliai). Priimant sprendimą dėl investavimo į projektą, priklausomai nuo to, kas yra investuojantis subjektas, yra vertinama, ar priimtinas projekto atsipirkimo laikas. Esant itin didelei vandens nuostolių kainai (0,7 EUR/m³ ir didesnei), projekto atsipirkimo laikas gali siekti 12 ir mažiau metų net ir be subsidijos.

Nuotekų surinkimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizė

Nuotekų surinkimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizei naudotos prielaidos apima infiltracijos, infiltracijos kaštų įvertinimą, infiltracijos renovuotame tinkle pokytį (t.y. nuostolių sumažėjimą), t.p. avarių atsiradimo sumažėjimą ir kt. Prielaidos, naudotos jautrumo analizei, pateikiamos lentelėje žemiau.

Lentelė 18. Nuotekų surinkimo tinklų renovacijos projektų jautrumo analizės prielaidos.

Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
-----------	---------	-------------

Investicijos 1 km nuotekų tinklų renovacijai	347 544 EUR/km	APVA ir AM duomenys (apskaičiuoti remiantis įgyvendintų projektų duomenimis)
Renovuotinuose nuotekų tinkluose esantis infiltracijos lygis	44 895 m ³ /km/metus	APVA duomenys (pateikti duomenys – 123 m ³ /km/d)
Infiltracija renovuotuose tinklų ruožuose (siektinas)	8 081 m ³ /km/metus	APVA duomenys (skaičius nustatytas vadovaujantis visų Lietuvos vandens įmonių vidurkiu)
Infiltracijos finansinis įvertis	0,1 - 1 EUR/m ³	Intervalas nustatytas vadovaujantis VKEKK pateiktais duomenimis, taip pat vandentvarkos įmonių metinėse finansinėse ataskaitose nurodytais duomenimis
Patiriamo nuostolio kainos augimas kas metus	2 %	Prielaida remiasi tuo, kad: didėja nuotekų tvarkymo kaina, atsiranda naujos brangesnės, brangsta žmogiškieji ištekliai
Avarijos sutvarkymo kaštai	579,24 EUR/vnt	APVA duomenys
Avarijų skaičius	2,9 vnt/km/metus	Vilniaus vandenų įmonės atvejis (pastaba: reikalinga patikslinti pagal didesnę imtį)
Eksploatacinių sąnaudų sutaupymas po renovacijos	289,62 EUR/km/metus	APVA duomenys

Sutaupyti kaštai po nuotekų surinkimo tinklo modernizavimo apskaičiuojami kaip infiltracijos sumažinimo finansinės naudos, avarijų sutvarkymo kaštų sumažinimo bei eksploatacinių sąnaudų sutaupymų suma.

Bazinis jautrumo analizės modelis bei jo rezultatai pateikiami lentelėje žemiau (prielaidos daromos dėl infiltracijos dydžio, infiltracijos finansinio įverčio bei finansavimo kainos).

Lentelė 19. Bazinis jautrumo analizės modelis bei jo rezultatai.

Prielaida	Įvertis
Vidutinis renovuojamų tinklų ilgis	2 km

Investicija 1 km renovacijai	347 544 EUR/km
Investicija projektui	695 088 EUR
Esama infiltracija	44 895 m ³ /km/metus
Sutaupymas įgyvendinus projektą	82 proc.
Infiltracija po modernizavimo	8 081 m ³ /km/metus
Infiltracijos sumažinimo finansinė nauda (finansinis įvertis)	0,5 EUR/m ³
Avarijos sutvarkymo kaštai	579,24 EUR/vnt
Avarių kiekis	2,9 vnt/km
Eksploatacinių sąnaudų sutaupymas per metus	289,62 EUR/km/metus
Paskolos dydis	100 %
Subsidijos dydis	0 %
Paskolos palūkanos	1 %
Paskolos terminas	20 metų
REZULTATAI:	
Grynoji dabartinė vertė	192 506 EUR
Vidinė gražos norma	3,393 proc.
Atsipirkimo laikotarpis	16,1 m.

Remiantis aukščiau išdėstytomis prielaidomis dėl projekto gyvybingumo ir finansavimo, žemiau pateikiama jautrumo analizė¹⁸.

Lentelė 20. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakojančios veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos sumažėjimas</i>						
		192 506	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%	(315 956)	(218 175)	(120 394)	(22 612)	75 169	172 950	
	5%	(281 202)	(183 421)	(85 639)	12 142	109 923	207 705	
	10%	(246 448)	(148 666)	(50 885)	46 896	144 678	242 459	
	15%	(211 693)	(113 912)	(16 131)	81 651	179 432	277 213	
	20%	(176 939)	(79 157)	18 624	116 405	214 186	311 968	

Lentelėje pateiktas grynosios dabartinės vertės jautrumas nuo infiltracijos sumažėjimo ir subsidijos dydžio (laikantis prielaidos, kad projekto trukmė – 20 metų). Iš lentelėje pateiktų

¹⁸ Pastaba: jautrumo analizei naudotas infiltracijos finansinis įvertis lygus 0,5 EUR/m³

duomenų matyti, kad subsidija šiems projektams nėra reikalinga kai yra pasiekiamas didžiausias infiltracijos sumažėjimas (vadinasi ir infiltracija tokiuose projektuose yra didžiausia).

Lentelė 21. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos sumažėjimas</i>						
		3,393%	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%	-4,11%	-2,29%	-0,71%	0,69%	1,98%	3,17%	
	5%	-3,71%	-1,87%	-0,26%	1,17%	2,48%	3,69%	
	10%	-3,29%	-1,41%	0,22%	1,68%	3,02%	4,26%	
	15%	-2,83%	-0,92%	0,74%	2,24%	3,61%	4,88%	
	20%	-2,34%	-0,39%	1,31%	2,84%	4,25%	5,55%	

Lentelėje pateikti duomenys apie vidinės grąžos normos pokyčius priklausančius nuo infiltracijos sumažėjimo ir subsidijos dydžio. Iš pateiktų duomenų matyti, kad nuotekų renovacijos projektų vidinė grąžos norma nesiekia privatiems investuotojams, veikiantiems pagal normalias rinkos sąlygas, priimtinos vidinės grąžos normos (5 %), tačiau vidinė grąžos norma yra teigiama prie aukštų infiltracijos sumažėjimo įverčių.

Lentelė 22. Projekto atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: infiltracijos sumažėjimas (sutaupymas) ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos sumažėjimas</i>						
		16,1	30%	40%	50%	60%	70%	80%
<i>subsidijos dydis</i>	0%	42,7	32,4	26,1	21,8	18,8	16,5	
	5%	40,1	30,5	24,6	20,6	17,8	15,6	
	10%	37,5	28,6	23,1	19,4	16,7	14,7	
	15%	35,0	26,8	21,7	18,2	15,7	13,8	
	20%	32,6	25,0	20,3	17,1	14,7	13,0	

Lentelėje pavaizduotas projekto atsipirkimo laikotarpis ir jo pokyčiai keičiantis infiltracijos sumažėjimui ir subsidijos dydžiui. Iš lentelėje pateiktų duomenų matyti, kad esant dideliame infiltracijos sumažėjimui, projektų atsipirkimas siekia 15-20 metų.

Atsižvelgiant į tai, kad infiltracijos (nuostolio) kaina yra vienas iš pagrindinių veiksnių, darančių įtaką projekto atsipirkimo rodikliams, jautrumo analizė buvo atlikta ir pagal infiltracijos finansinio įverčio ir subsidijos dydžio veiksnius.

Lentelė 23. Grynosios dabartinės vertės (NPV) jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos nuostolis, EUR/m3</i>								
		192 506	0,8	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
<i>subsidijos dydis</i>	0%	673 590	513 229	352 868	192 506	32 145	(128 216)	(288 578)	(448 939)	
	5%	708 345	547 983	387 622	227 261	66 899	(93 462)	(253 823)	(414 185)	
	10%	743 099	582 738	422 377	262 015	101 654	(58 707)	(219 069)	(379 430)	
	15%	777 854	617 492	457 131	296 770	136 408	(23 953)	(184 314)	(344 676)	
	20%	812 608	652 247	491 885	331 524	171 163	10 801	(149 560)	(309 921)	

Iš lentelėje pateiktų duomenų matyti, kad jeigu infiltracijos finansinis nuostolis yra didesnis nei 0,3 EUR/m3, grynoji dabartinė projekto vertė yra teigiama su bet kuriuo subsidijos scenarijumi.

Lentelė 24. Vidinės grąžos normos (IRR) jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos nuostolis, EUR/m³</i>								
		3,393%	0,8	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
subsidijos dydis	0%	8,33%	6,80%	5,17%	3,39%	1,43%	-0,83%	-3,57%	-7,24%	
	5%	8,99%	7,42%	5,74%	3,93%	1,92%	-0,38%	-3,17%	-6,89%	
	10%	9,70%	8,09%	6,36%	4,50%	2,45%	0,10%	-2,73%	-6,51%	
	15%	10,48%	8,81%	7,04%	5,13%	3,02%	0,62%	-2,27%	-6,10%	
	20%	11,34%	9,61%	7,78%	5,81%	3,64%	1,18%	-1,77%	-5,67%	

Lentelėje pateikti duomenys, parodantys, kaip keičiasi vidinė grąžos norma priklausomai nuo infiltracijos nuostolio įverčio ir subsidijos dydžio. Matyti, kad jeigu įmonėje patiriami nuostoliai dėl infiltracijos yra dideli ir artėja link 1 EUR/m³ ribos, projektų vidinė grąžos norma yra gan aukšta ir kai kuriose veiksnių kombinacijose netgi atitiktų rinkos poreikius (viršija 5 %). Esant aukštam infiltracijos nuostolio įverčiui, subsidija projektams nėra reikalinga.

Lentelė 25. Projekto atsipirkimo laikotarpio jautrumo analizė (įtakoiantys veiksniai: infiltracijos nuostolio įvertis ir subsidijos dydis)

		<i>infiltracijos nuostolis, EUR/m³</i>								
		16,1	0,8	0,7	0,6	0,5	0,4	0,3	0,2	0,1
subsidijos dydis	0%	10,1	11,6	13,5	16,1	20,0	26,5	39,2	76,6	
	5%	9,6	11,0	12,7	15,2	18,9	25,0	36,8	71,0	
	10%	9,1	10,3	12,0	14,4	17,8	23,5	34,5	65,7	
	15%	8,5	9,7	11,3	13,5	16,7	22,0	32,3	60,7	
	20%	8,0	9,1	10,6	12,7	15,7	20,6	30,0	55,9	

Lentelėje pavaizduota, kaip keičiasi projekto atsipirkimo laikotarpis priklausomai nuo infiltracijos nuostolio įverčio bei subsidijos dydžio. Situacija, kai projektas atsiperka per ilgiau nei 20 metų, pažymėta raudona spalva. Trumpiausi projekto atsipirkimo laikotarpiai pasiekiami esant didžiausiam infiltracijos nuostoliui ir gali siekti 10 metų laikotarpį.

Jautrumo analizės apibendrinimas

Skyriuose aukščiau yra pateikta dviejų stambių projektų grupių, t.y. vandens tiekimo tinklo renovacijos ir nuotekų surinkimo tinklo renovacijos, jautrumo analizė, kuri parodo projektų gyvybingumo rodiklių pasikeitimą nuo tam tikrų veiksnių. Pažymėtina, kad šios dvi stambios projektų grupės yra tik dalis galimai įgyvendinamų investicinių projektų, ir šių dviejų stambių projektų grupių finansinis modeliavimas neapriboja finansinės priemonės paramos teikimo bet kokiems kitiems projektams, atitinkantiems 2014-2020 m. ES veiksnių programos tikslus.

Jautrumo analizė yra kiekybinės analizės dalis, kurios tikslas yra įvertinti, ar projektų finansavimui reikalinga subsidija ir, jei taip, kokio dydžio ji reikalinga. Jautrumo analizės rezultatai padeda nustatyti, ar modeliuojant finansinius produktus ir lyginant įvairias jų alternatyvas reikia įtraukti alternatyvą, kai finansinė priemonė derinama su subsidija. Jeigu jautrumo analizė nustato, jog projektai yra pakankamai gyvybingi ir jų finansavimui nėra reikalinga subsidija, nėra tikslinga modeliuoti finansinio produkto derinimą su subsidija.

Modeliuojant jautrumo analizę pastebima, kad įgyvendinant projektus gali susiklostyti tokios situacijos, kai subsidija iš tikrųjų būtų reikalinga, t.y. sutaupymai nebūtų patys didžiausi ar finansinis nuostolio įvertis yra sąlyginai nedidelis. 3.1 „Investicijų paklausos analizė“ dalyje buvo nustatyta, kad daugiau nei pusė vandens tiekimo ir nuotekų tinklų yra nusidėvėję daugiau nei 60 proc. bei apskaičiuota, kad orientacinis investicijų poreikis vandentiekio tinklų

renovacijai yra **apie 1 mlrd. eurų**, o orientacinis investicijų poreikis nuotekų tinklų renovacijai – **1,7 mlrd. eurų**. Esant tokiam dideliam investicijų poreikiui bei siekiant didžiausio rezultato su ribotu lėšų kiekiu, siūloma **remti tik tuos projektus, kurie skirti pačių neefektyviausių tinklų, nešančių didžiausią nuostolį įmonėms, modernizavimą**. Įgyvendinus šį siūlymą, jautrumo analizė pagrindžia, kad **tokių projektų finansavimui subsidija nėra reikalinga**.

Pažymėtina, jog remiantis I-ojoje dalyje atliktu vertinimu ir turimais duomenimis, šiuo metu neįmanoma nustatyti, kiek tokių projektų potencialiai būtų įgyvendinamų. Atsižvelgiant į tai, atsiradus naujų duomenų ar pradėjus formuoti projektų srautui, turėtų būti patikrinamos jautrumo analizės prielaidos ir pakartotinai įvertinamas finansinės priemonės objektas.

Apibendrinant pastebimi šie pagrindiniai aspektai:

- Įgyvendinant **didžiausią finansinę naudą teikiančius projektus, subsidija tokiems projektams nėra būtina**;
 - Vienas iš pagrindinių veiksnių, lemiančių investicinių projektų įgyvendinimą, yra finansinis nuostolio įvertis, kuris įvairiose įmonėse bei VKEKK ataskaitose smarkiai skiriasi, dėl to nėra iki galo aišku, kurį įvertį naudoti modeliavimui;
 - Vertinant paramos teikimą vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo sektoriuje nėra tikslinga projekto gyvybingumą atskirti nuo įmonių veiklos efektyvumo ir gyvybingumo.
 - Didelis duomenų trūkumas, apribojantis teisingų prielaidų sudarymą ir finansinį modeliavimą.

5.3. Kokybinis finansinės priemonės pagrindimas – SSGG analizė

<p>Stiprybės</p> <ul style="list-style-type: none"> • Per FP įgyvendinimą pradedamas tvarkyti turto valdymo ir apskaitos klausimas: vadovaujantis teisės aktais, privalo būti daromi atidėjiniai turto atstatymui tuo atveju, kai šis turtas nesukuriamas už subsidijas. Tai atitinkamai daro įtaką paslaugos kainai • Dalis silpnųjų įmonių bus įsigyjama stipresnių tą pačią veiklą vykdančių įmonių • Artėjama prie tvaraus verslo modelio, paslaugų teikimo efektyvinimo (mažinama subsidija, kuriama FP) 	<p>Silpnybės</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sektoriaus efektyvinimo sprendimai privalo būti įgyvendinami kompleksiskai, vien finansavimo formos pakeitimo nepakanka (silpnybė ir galimybė vienu metu. Silpnybė, kadangi be finansavimo formos keitimo, reikalingi kiti politiniai sprendimai, teisinės bazės peržiūra ir įgyvendinimo kontrolė ir kitos viešosios intervencijos) • Nėra galimybės numatyti įmonių veiklos efektyvinimo planų įgyvendinimo privalomumą (savivaldybės gali nenorėti)
<p>Galimybės</p> <ul style="list-style-type: none"> • Optimaliai išnaudojamos galimybės 	<p>Grėsmės</p> <ul style="list-style-type: none"> • Politinis pasipriešinimas iš

<p>efektyvinti įmonių veiklą įgyvendinant priemones pagal veiklos efektyvinimo planus ir tam skiriant finansavimą</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sektoriaus efektyvinimo sprendimai privalo būti įgyvendinami kompleksiskai, vien finansavimo formos pakeitimo nepakanka (silpnybė ir galimybė vienu metu. Galimybė, kadangi kompleksiniai sprendimai yra daug efektyvesni, padeda priimti ilgalaikius sektoriaus efektyvinimo sprendimus) • Palaipsniui keičiama finansavimo forma padės atpratinti įmones nuo neefektyvaus investavimo • Užtikrinamas ilgalaikis finansavimo mechanizmas vandens tiekimo ir nuotekų tinklų sritys projektams 	<p>savivaldybių ir įmonių</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dalis įmonių negebės skolintis ir todėl neįgyvendins projektų
---	---

5.4. Finansinės priemonės suderinamumas su kitomis viešųjų intervencijų formomis

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija planuodama įgyvendinti 2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programos 5 prioriteta „Aplinkosauga, gamtos išteklių darnus naudojimas ir prisitaikymas prie klimato kaitos“ 2014 m. gruodžio 19 d. LR Aplinkos ministro įsakymu Nr. D1-1050 patvirtino dvi veiksmų programos prioriteto įgyvendinimo priemones:

1. Priemonė Nr. 05.3.2-APVA-V-013 „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo ūkio gerinimas“.

Pagal šią priemonę remiami valstybės projektų planavimo būdu atrinkti projektai, priemonės įgyvendinimui numatyta 77 mln. eurų. Nors ši priemonė prisidėtų prie tų pačių veiksmų programos rodiklių, kaip ir finansinė priemonė, tačiau veiklų įgyvendinimas šiose priemonėse nesikirstų, kadangi priemonės lėšos skiriamos tik konkrečioms projektams, kurie buvo pradėti finansuoti pereinamoju laikotarpiu tarp dviejų programavimo periodų (t.y. pagal laikinąją tvarką). Šių projektų sąrašas yra baigtinis ir nauji projektai neturi galimybės gauti finansavimo iš šios priemonės.

2. Priemonė Nr. 05.3.2-APVA-R-014 „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra, įmonių valdymo tobulinimas“.

Ši priemonė yra regioninio planavimo priemonė, kurios įgyvendinimui numatyta 150 mln. eurų. Šia priemone numatoma remti geriamojo vandens tiekimo tinklų rekonstrukciją ir (arba) naują statybą, geriamojo vandens gerinimo įrenginių rekonstrukciją ir (ar) naują statybą, nuotekų surinkimo tinklų rekonstrukciją ir (arba) naują statybą, nuotekų surinkimo tinklų rekonstrukciją ir (arba) naują statybą bei nuotekų valymo įrenginių rekonstrukciją ir

(arba) naują statybą; taip pat geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros inventorizaciją ir geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių valdymo tobulinimą. Šios priemonės finansavimo teikimo intensyvumas beveik visiems projektų tipams – 50 proc. (teikiama 50 proc. subsidija) (kai kurioms, daugumos nesudarančioms, veikloms numatytas iki 80 proc. intensyvumas).

Iš priemonės planuojamų remti veiklų matyti, kad finansinės priemonės ir šios priemonės remtinios veiklos sutampa, todėl šios priemonės vienu metu gyvuoti negalėtų, arba, kitaip tariant, finansinei priemonei nebūtų sudaromos galimybės pasiekti jai nustatytų tinklų, kadangi pareiškėjų suinteresuotumas yra žymiai didesnis subsidijų priemonių atžvilgiu.

Kaip buvo paminėta 5.1 skyriuje, **planuojamas laipsniškas finansavimo formos keitimas vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių įgyvendinamiems projektams**. Visų pirma, projektų įgyvendinimui mažinamas paramos intensyvumas nuo anksčiau buvusio ~85 proc. paramos intensyvumo iki ~50 proc. paramos intensyvumo (priemonė Nr. 05.3.2-APVA-R-014 „Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sistemų renovavimas ir plėtra, įmonių valdymo tobulinimas“). Pagal šią priemonę projektų sąrašas jau bus žinomas 2016 m. I ketv., kadangi projektiniai pasiūlymai privalo būti pateikti iki 2016 m. vasario mėn. pabaigos. Atsižvelgiant į tai, finansinė priemonė būtų **sekantis etapas projektų finansavimo formos keitime**. Finansinė priemonė projektus finansuoti pradėtų ~2017 m.: visi projektai, kurie nebūtų įtraukti į priemonės Nr. 05.3.2-APVA-R-014 finansuojamų projektų sąrašą, turėtų būti finansuojami per finansinę priemonę.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, galima daryti išvadą, kad **subsidijų ir finansinė priemonė būtų derinamos laike** (viena anksčiau, kita vėliau), ir viena kitos neapribotų.

5.5. Finansinio produkto alternatyvų palyginimas

Šis ex ante vertinimo etapas apima įvairių skirtingų finansavimo modelių (skirtingų finansinių produktų) palyginimą ir įvertinimą kiekybine ir kokybine prasme. Ex ante vertinimo metodologijos bendrojoje dalyje yra nurodyta, kad tikslas, kurį planuojama pasiekti įgyvendinant finansines priemones, gali būti pasiektas keliais skirtingais būdais, todėl ex ante vertinime turėtų būti palyginti skirtingi būdai, t.y. skirtingos paramos priemonės, pagrindinio tikslo pasiekimui. Rekomenduojama alternatyva turėtų pademonstruoti didžiausią efektyvumą siekiant pagrindinio tikslo. Rekomenduojamos alternatyvos parinkimas turėtų apimti tiek kiekybinę, tiek kokybinę vertinimo dalis.

Aplinkos ministerija finansinės priemonės sukūrimui planuoja skirti apie 70 mln. eurų, todėl finansinių produktų alternatyvos bus modeliuojamos naudojant šią sumą kaip finansinės priemonės apimtį.

Pagal ex ante vertinimo metodiką bei gerąją ex ante vertinimo praktiką, skirtingų finansinių produktų vertinimas turi apimti:

- ES fondų lėšų **sverto efektas** (privačių lėšų pritraukimo galimybės);
- Grįžtančios lėšos, t.y. **multiplikatoriaus efektas**;
- Tikėtinų pasiekti rodiklių reikšmės.

Trys pagrindinės finansinių produktų grupės, kurios gali būti modeliuojamos taikant skirtingas sąlygas, yra paskolos (lengvatinės, dalinės, subordinuotos), garantijos (individualios, portfelinės), kapitalo (rizikos kapitalas) instrumentai. Atsižvelgiant į tai, kad

investicijos į vandentvarkos sektorių per įgyvendinamą finansinę priemonę bus pradėtos 2017-2018 metais (kaip tai buvo aprašyta 5.4 skyriuje), šiuo metu nėra įmanoma tinkamai įvertinti komercinių bankų bei kitų finansuotojų prisidėjimą prie projektų finansavimo bei jiems tinkamas sąlygas (pvz. ar jie apskritai teiktų paskolas šiam sektoriui, kokiomis palūkanomis, kokiam laikotarpiui ir kt.). Dėl šios priežasties yra **modeliuojami trys skirtingi baziniai scenarijai bei papildomas ketvirtas scenarijus, skirtas palyginti scenarijų rezultatus su subsidija.**

Šie keturi scenarijai apima šiuos finansinius produktus:

- 1. Lengvatinė paskola, teikiama FP lėšomis;**
- 2. Garantija už komercinių bankų suteiktas paskolas;**
- 3. Subordinuota paskola iki 30-50 proc. projekto vertės, kita projekto dalis finansuojama komercinio banko lėšomis.**
- 4. Subsidijų priemonė, skirta palyginti galimus finansinės priemonės ir subsidijos rezultatus.**

Šios finansinių produktų alternatyvos parinktos dėl kelių priežasčių.

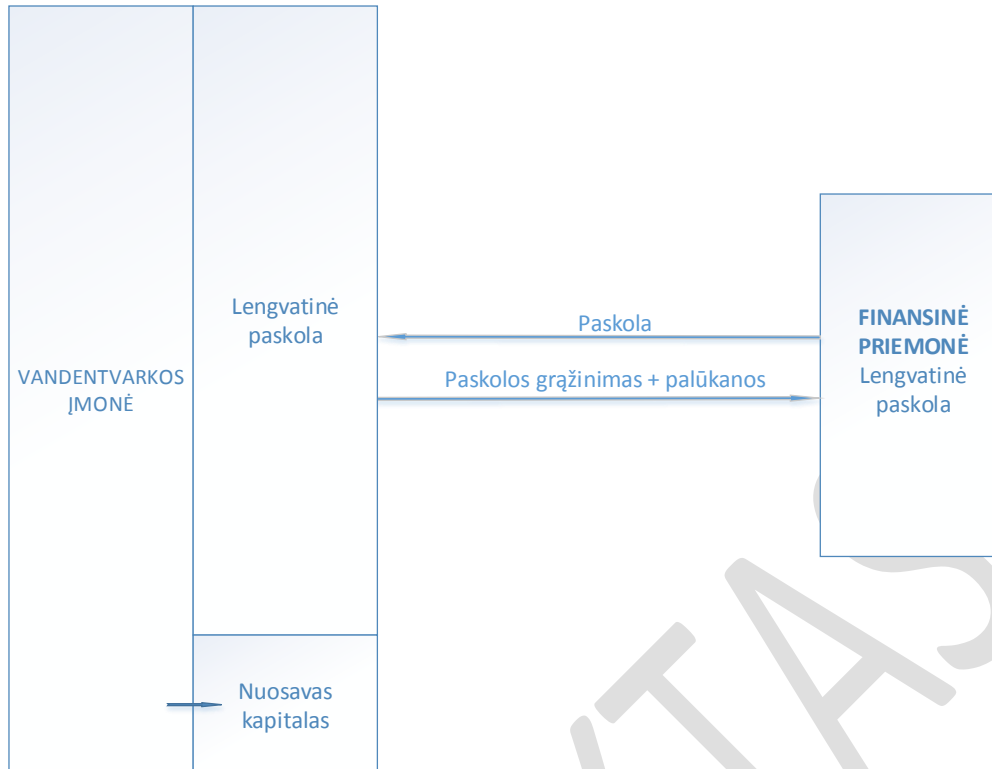
Visų pirma, kaip netinkamas finansinis produktas yra atmetama kapitalo finansinė priemonė. Vandentvarkos sektoriuje įmonės kontroliuoja savivaldybės, kurios atlieka ne tik vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonių priežiūrą, bet ir dalyvauja kainų nustatymo mechanizme, skiria finansavimą nuostolių patyrimo atveju, vadinasi turi pilną teisę įgyvendinti strategiškai svarbius sprendimus. Kapitalo instrumentas nesudaro galimybės investuotojui dalyvauti įmonės valdyme, spręsti problemas, įmonės generuoja labai mažą grąžą arba veikia nuostolingai. Kapitalo finansinis produktas galėtų būti svarstomas vandentvarkos projektus įgyvendinant viešosios ir privačiosios partnerystės būdu. Vis dėlto kol kas Lietuvoje nėra tokios patirties ir nėra pagrindo manyti, kad vandentvarkos sektoriuje bus pradėti įgyvendinti viešosios ir privačiosios partnerystės projektai.

Antra, nėra modeliuojamos skirtingos kiekvieno finansinio produkto variacijos ar šių finansinių produktų kombinacija (pvz. keli paskolų scenarijai su skirtingo dydžio palūkanomis, terminu ar intensyvumu, arba paskolos ir garantijos, teikiamos iš vieno fondų fondo). Kaip minėta aukščiau, toks modeliavimas turėtų būti atliktas 2016-2017 metais prieš pradėdant investuoti į vandentvarkos projektus tam, kad šis modeliavimas atspindėtų realią situaciją rinkoje.

Kiekvienos iš žemiau pateikiamų alternatyvų rezultatai pateikiami bendroje lentelėje Nr. 30.

Alternatyva Nr. 1. Lengvatinė paskola, teikiama finansinės priemonės lėšomis.

Pirmoji finansinio produkto alternatyva – lengvatinė paskola, pilna apimtimi teikiama projekto vykdytojui finansinės priemonės lėšomis (100 proc. paskola). Tai tipinis finansinis produktas, labai dažnai taikytinas įgyvendinant finansines priemones. Žemiau pateikiama šio finansinio produkto schema ir modeliavimo prielaidos.

Paveikslas 7. Lengvatinės paskolos finansinis produktas.

Lentelė 26. Lengvatinės paskolos finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.

Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
Paskolos laikotarpis	20 m.	Jautrumo analizės rezultatas, t.y. imamas projekto atsipirkimo rodiklis. Daugeliu atvejų jis viršija 15 m. laikotarpį.
Blogų paskolų dalis	2 proc.	Nors vandentvarkos įmonės patiria sunkumus ir dirba nuostolingai, iki šiol yra susiklosčiusi praktika, kad savivaldybės padeda vandentvarkos įmonėms vykdyti savo įsipareigojimus. Jeigu tokia praktika tęsis, tikėtina, kad blogų paskolų dalis išliks nedidelė.
Išvestinė 1 km renovacijos vertė	246 177 EUR	1 km vandens tiekimo tinklo renovacija – 144 810 EUR, 1 km nuotekų surinkimo tinklo renovacija – 347 544 EUR. Darant prielaidą, kad abiejų tinklų tipų bus renovuojama po lygiai, vidutinis tinklo renovacijos 1 km investicijų įvertis – 246 177 EUR.
FP lėšų apimtis	70 mln. EUR	LR Aplinkos ministerijos informacija.
Paskolų palūkanų normos	3 proc.	Modeliavimo tikslams parinktos šiuo metu daliai finansinių priemonių taikomas lengvatinių paskolų palūkanų normų įvertis. Ši prielaida privalo būti patikrinta prieš pradėdant įgyvendinti finansinę priemonę 2017-2018 metais.
Valdymo mokestis	0,5 proc., 1	Vadovaujantis Deleguoto reglamento nuostatomis, valdymo mokestis susideda iš dviejų dalių: 0,5

			proc. bazinis mokestis nuo finansinei priemonei skirtų ir įmokėtų lėšų, 1 proc. mokestis nuo paskolų, suteiktų galutiniams naudos gavėjams, sumos.
Projekto laikotarpis	įgyvendinimo	1 metai	Projekto įgyvendinimo laikotarpis atitinka rangos darbų trukmę ir neapima viešųjų pirkimų trukmės (daroma prielaida, kad viešieji pirkimai įvykdomi prieš pasirašant paskolos sutartį su finansinės priemonės valdytoju).
Grįžusios lėšos panaudojamos	pakartotinai	2 metai	Siekiant supaprastinti modeliavimą, daroma prielaida, kad grįžtančios lėšos pakartotinai panaudojamos po 2-ų metų. Realybėje tikėtina, kad šios lėšos pakartotinai panaudojamos jau tuomet, kuomet susikaupia reikiamas kiekis lėšų sekančio projekto finansavimui (pvz. 0,5-1 mln. eurų)

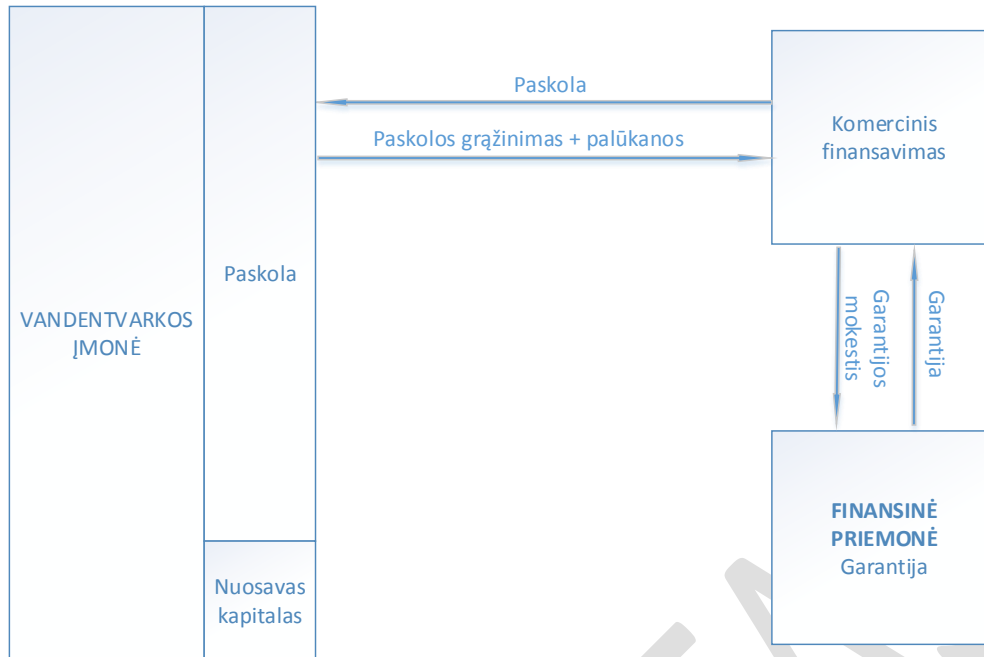
Alternatyva Nr. 2. Garantija už komercinių bankų suteiktas paskolas.

Antroji finansinio produkto alternatyva – garantija, teikiama už komercinių bankų ar kitų finansuotojų suteiktas paskolas. Garantą (garantiją suteikiantis subjektas, t.y. finansinės priemonės valdytojas) įsipareigoja įvykdyti paskolos grąžinimo ir su tuo susijusias prievolės bankui, jeigu skolininkas, už kurį garantuojama, laiku neįvykdys paskolos sutartyje numatytų įsipareigojimų.

Garantijų finansinė priemonė modeliuojama dviem skirtingais būdais:

- 1) Daroma prielaida, kad visa finansinės priemonės investicijoms skirta lėšų suma yra panaudojama garantijų suteikimui. Skaičiuojamas didžiausias įmanomas pasiekti rezultatas su turima lėšų suma;
- 2) Daroma prielaida, kad finansinės priemonės investicijos privalo pasiekti numatytą rezultatą (t.y. renovuoti tam tikrą ilgį vandens tiekimo bei nuotekų tvarkymo tinklų (km)). Skaičiuojama reikiama skirti lėšų suma finansinės priemonės investicijoms siekiant minimalaus rezultato.

Žemiau pateikiama standartinė garantijos teikimo schema bei garantijos finansinio produkto modeliavimo prielaidos.

Paveikslas 8. Garantijų finansinis produktas.

Lentelė 27. Garantijų finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.

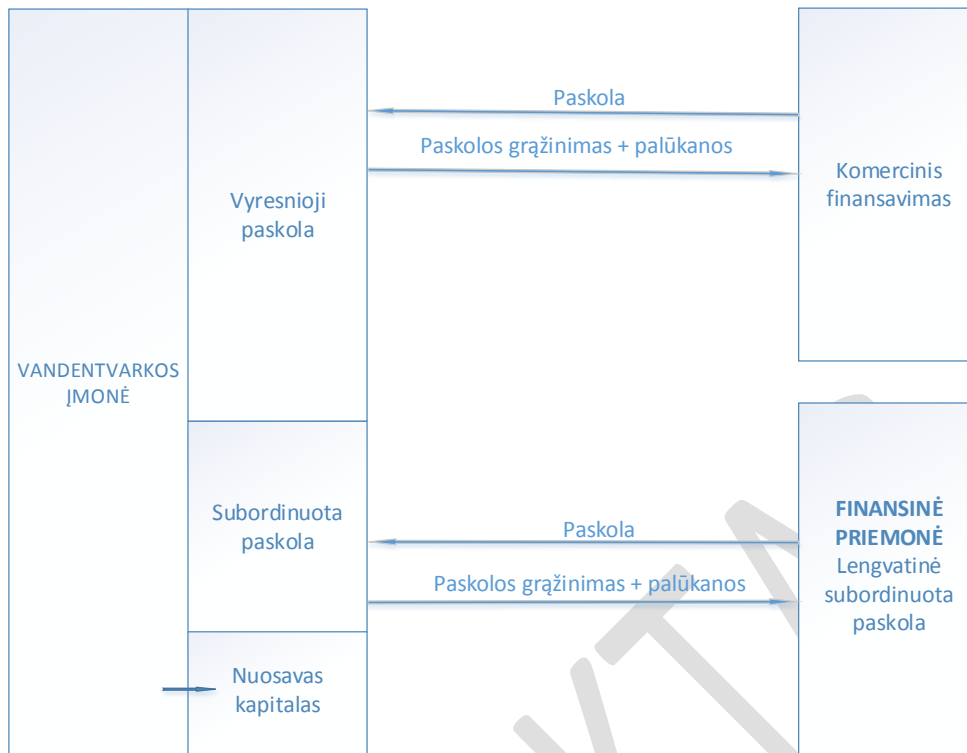
Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
Paskolos laikotarpis	20 m.	Jautrumo analizės rezultatas, t.y. imamas projekto atsipirkimo rodiklis. Daugeliu atvejų jis viršija 15 m. laikotarpį. Vis dėlto šią prielaidą privaloma patikrinti vėlesniame etape su komerciniais bankais ir kitais potencialiais finansuotojais aptariant jiems priimtinus investicinių projektų finansavimo terminus. (2014 m. atliktos bankų apklausos metu bankai nurodė, jog ilgiausias paskolos terminas investicinių projektų finansavimui yra 10-12 metų. Ilgesniam laikotarpiui skolinti gali tik tarptautinės finansų institucijos (CEB, EIB, ERPB)).
Blogų paskolų dalis	2 proc.	Nors vandentvarkos įmonės patiria sunkumus ir dirba nuostolingai, iki šiol yra susiklosčiusi praktika, kad savivaldybės padeda vandentvarkos įmonėms vykdyti savo įsipareigojimus. Jeigu tokia praktika tęsis, tikėtina, kad blogų paskolų dalis išliks nedidelė.
Išvestinė 1 km renovacijos vertė	246 177 EUR	1 km vandens tiekimo tinklo renovacija – 144 810 EUR, 1 km nuotekų surinkimo tinklo renovacija – 347 544 EUR. Darant prielaidą, kad abiejų tinklų tipų bus renovuojama po lygiai, vidutinis tinklo renovacijos 1 km investicijų įvertis – 246 177 EUR.
FP lėšų apimtis (taikoma tik garantijų pirmojo būdo modeliavimui)	70 mln. EUR	LR Aplinkos ministerijos informacija.
Minimalus privalomas	280 km	LR Aplinkos ministerijos informacija.

pasiekti rezultatas (renovuotų tinklų ilgis) (taikoma tik garantijų antrojo būdo modeliavimui)		
Garantijos intensyvumas	80 %	Modeliuojant skaičiuojamas didžiausias galimas garantijos intensyvumas, tačiau apsisprendus kurti šį finansinį produktą galimas ir diferencijuotas garantijos intensyvumo taikymas.
Garantijos atidėjiny	30 %	Garantijos atidėjiny priklauso nuo projektų ir projektų vykdytojų rizikos. Atsižvelgiant į tai, kad vandens tiekimo įmonės yra dirbančios nuostolingai ir neefektyviai, šių įmonių finansavimo rizika yra didesnė, atitinkamai garantijos atidėjiny modeliuojamas didesnis.
TFI ar bankų palūkanų normos	5 proc.	Ši palūkanų norma pasirinkta modeliavimo tikslais ir su komerciniais bankais patikrinta nebuvo. Ši prielaida privalo būti patikrinta prieš pradėdant įgyvendinti finansinę priemonę 2017-2018 metais.
Valdymo mokestis	0,5 proc., 1 proc.	Vadovaujantis Deleguoto reglamento nuostatomis, valdymo mokestis susideda iš dviejų dalių: 0,5 proc. bazinis mokestis nuo finansinei priemonei skirtų ir įmokėtų lėšų, 1 proc. mokestis nuo paskolų, suteiktų galutiniams naudos gavėjams, sumos.
Projekto įgyvendinimo laikotarpis	1 metai	Projekto įgyvendinimo laikotarpis atitinka rangos darbų trukmę ir neapima viešųjų pirkimų trukmės (daroma prielaida, kad viešieji pirkimai įvykdomi prieš pasirašant paskolos sutartį su finansinės priemonės valdytoju).
Grįžusios lėšos pakartotinai panaudojamos	2 metai	Siekiant supaprastinti modeliavimą, daroma prielaida, kad grįžtančios lėšos pakartotinai panaudojamos po 2-ų metų. Realybėje tikėtina, kad šios lėšos pakartotinai panaudojamos tuomet, kuomet susikaupia reikiamas kiekis lėšų sekančio projekto finansavimui (pvz. 0,5-1 mln. eurų). Grįžtančių lėšų realus kiekis priklausys nuo produkto struktūros.

Alternatyva Nr. 3. Subordinuota paskola iki 30 proc. projekto vertės.

Trečioji finansinio produkto alternatyva – subordinuota paskola, teikiama iki 30 proc. projekto vertės. Kaip apibrėžta LR finansų įstaigų įstatyme, subordinuota paskola yra „ne trumpesniai kaip vienu metų laikotarpiui suteikta paskola, <...> paskolos sutartyje yra nustatyta, kad paskolos gavėjo likvidavimo arba bankroto atveju paskolos davėjo reikalavimas pagal paskolos sutartį bus tenkinamas tik patenkinus kitų paskolos gavėjo kreditorių reikalavimus“. Komerciniai bankai ir kiti finansuotojai subordinuotą paskolą vertina lygiaverčiai su nuosavo kapitalo įnašu (didžiausia rizika yra prisiimama nuosavo kapitalo ir subordinuotos paskolos teikėjams), todėl gali pasiūlyti finansavimą geresnėmis sąlygomis (pvz. žemesnę palūkanų normą). Subordinuota paskola yra brangesnė nei žemesnės rizikos paskola.

Žemiau pateikiama subordinuotos paskolos schema ir modeliavimo prielaidos.

Paveikslas 9. Subordinuotos paskolos finansinis produktas.

Lentelė 28. Subordinuotos paskolos finansinės priemonės modeliavimo prielaidos.

Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
Paskolos laikotarpis	20 m.	Jautrumo analizės rezultatas, t.y. imamas projekto atsipirkimo rodiklis. Daugeliu atvejų jis viršija 15 m. laikotarpį. Vis dėlto šią prielaidą privaloma patikrinti vėlesniame etape su komerciniais bankais ir kitais potencialiais finansuotojais aptariant jiems priimtinus investicinių projektų finansavimo terminus. (2014 m. atliktos bankų apklausos metu bankai nurodė, jog ilgiausias paskolos terminas investicinių projektų finansavimui yra 10-12 metų. Ilgesniam laikotarpiui skolinti gali tik tarptautinės finansų institucijos (CEB, EIB, ERPB)).
Subordinuotos paskolos dalis projekte	30 %	Vadovaujantis tarptautine praktika, subordinuotos paskolos sudaro iki 30 proc. bendros paskolos vertės.
Blogų paskolų dalis	10 proc.	Subordinuotos paskolos yra didesnės rizikos paskolos, todėl kai skolininkas nevykdo savo įsipareigojimų (ir paskola tampa bloga), subordinuotos paskolos teikėjas prisiima didžiąją dalį rizikos (kreditorių eilėje subordinuotos paskolos yra gale).
Išvestinė 1 km renovacijos vertė	246 177 EUR	1 km vandens tiekimo tinklo renovacija – 144 810 EUR, 1 km nuotekų surinkimo tinklo renovacija – 347 544 EUR. Darant prielaidą, kad abiejų tinklų tipų bus renovuojama po lygiai, vidutinis tinklo renovacijos

			1 km investicijų įvertis – 246 177 EUR.
FP lėšų apimtis	70 mln. EUR		LR Aplinkos ministerijos informacija.
Subordinuotų paskolų palūkanų norma	5,5 proc.		Subordinuota paskola yra aukštesnės rizikos finansinis produktas, leidžiantis likusiems investuotojams priimti mažesnę riziką bei sumažinti teikiamo finansavimo kainą. Subordinuotų paskolų palūkanų normos prielaida privalo būti patikrinta prieš pradėdant investicijas į vandentvarkos projektus.
Valdymo mokestis	0,5 proc., 1 proc.	1	Vadovaujantis Deleguoto reglamento nuostatomis, valdymo mokestis susideda iš dviejų dalių: 0,5 proc. bazinis mokestis nuo finansinei priemonei skirtų ir įmokėtų lėšų, 1 proc. mokestis nuo paskolų, suteiktų galutiniams naudos gavėjams, sumos.
Projekto įgyvendinimo laikotarpis	1 metai		Projekto įgyvendinimo laikotarpis atitinka rangos darbų trukmę ir neapima viešųjų pirkimų trukmės (daroma prielaida, kad viešieji pirkimai įvykdomi prieš pasirašant paskolos sutartį su finansinės priemonės valdytoju).
Grįžusios lėšos pakartotinai panaudojamos	2 metai		Siekiant supaprastinti modeliavimą, daroma prielaida, kad grįžtančios lėšos pakartotinai panaudojamos po 2-ų metų. Realybėje tikėtina, kad šios lėšos pakartotinai panaudojamos jau tuomet, kuomet susikaupia reikiamas kiekis lėšų sekančio projekto finansavimui (pvz. 0,5-1 mln. eurų)

Alternatyva Nr. 4. Subsidijų priemonė.

Subsidijų finansinė priemonė pateikiama kaip ketvirtoji alternatyva tikėtinų rezultatų palyginimui su kitomis alternatyvomis. Atsižvelgiant į tai, kad subsidijų priemonės Nr. 05.3.2-APVA-R-014 efektyvumas yra apie 60 proc., subsidijų priemonės modeliavimui išlaikomas tas pats intensyvumo dydis.

Žemiau pateikiamos pagrindinės subsidijų priemonės prielaidos.

Lentelė 29. Subsidijų priemonės prielaidos.

Prielaida	Reikšmė	Pagrindimas
Išvestinė 1 km renovacijos vertė	246 177 EUR	1 km vandens tiekimo tinklo renovacija – 144 810 EUR, 1 km nuotekų surinkimo tinklo renovacija – 347 544 EUR. Darant prielaidą, kad abiejų tinklų tipų bus renovuojama po lygiai, vidutinis tinklo renovacijos 1 km investicijų įvertis – 246 177 EUR.
Priemonės lėšų apimtis	70 mln. EUR	LR Aplinkos ministerijos informacija.
Priemonės teikiamo finansavimo intensyvumas	60 proc.	Taikytinas tas pats efektyvus priemonės finansavimo intensyvumas, kaip ir priemonės Nr. 05.3.2-APVA-R-014.
Projekto įgyvendinimo laikotarpis	1 metai	Projekto įgyvendinimo laikotarpis atitinka rangos darbų trukmę ir neapima viešųjų

pirkimų trukmės (daroma prielaida, kad viešieji pirkimai įvykdomi prieš pasirašant paskolos sutartį su finansinės priemonės valdytoju).

Keturių alternatyvų rezultatų apibendrinimas

Šiame skyriuje pateikiamas visų finansinių produktų alternatyvų palyginimas kiekybine prasme. Pažymėtina, jog modeliuojant buvo daroma prielaida, kad lėšos realiai išmokamos projektams 2018 metais, o jos pradedamos grąžinti – 2019 metais. 2014-2020 metų ES struktūrinių fondų investicijų programavimo laikotarpio pabaiga – 2023 m. gruodžio 31 d., todėl kiekybiniai rezultatai atspindi tik labai trumpą finansinės priemonės gyvavimo laikotarpį. Dėl šios priežasties visų alternatyvų multiplikatoriaus efektas yra nedidelis, ir tam įtaką daro trumpas grįžtančių lėšų laikotarpis, valdymo mokestis, sumokamas finansinės priemonės valdytoji, taip pat blogų paskolų dalis. Pažymėtina, kad šias alternatyvas modeliuojant daug ilgesniam laikotarpiui, multiplikatoriaus efektas, svarto efektas, galutinius naudos gavėjus pasiekusios lėšos ir renovuotų tinklų ilgio rodikliai būtų didesni.

Lentelė 30. Finansinių produktų alternatyvų palyginimas.

	Alt. 1	Alt. 2.1	Alt. 2.2	Alt. 3	Alt. subsidija
FP skirtos lėšos (mln. eurų)	70	70	37	70	70
FP produktas	Lengvatinė paskola	Garantija (max. rezultatas)	Garantija (min. rezultatas)	Subordinuota paskola	Subsidija (intensyvumas 60 proc.)
Galutinius naudos gavėjus pasiekusios lėšos (mln. eurų)	69,2	140,3	68,9	239,3	116,7
Renovuotų tinklų ilgis (km)	286,2	570	280	972,2	474
Projektų multiplikatorius	1,0	2,0	1,4	1,0	Nėra (lėšos nėra panaudojamos pakartotinai)
Svarto efektas	1,0	3,0	2,4	3,4	1,67

Lentelėje žemiau pateikiamas visų finansinių produktų alternatyvų vertinimas pagal tam tikrus kokybinius rodiklius, apimančius rizikos, kainos sumažinimą, įgyvendinimo spartą ir kt. Kiekvienas iš kriterijų vertinamas nuo 1 iki 3 balų, priklausomai nuo to, kaip kiekvienas finansinis produktas atitinka kokybinį rodiklį. Kokybinių rodiklių paaiškinimai pateikiami žemiau:

1. **Privačių lėšų poreikis** – vertinamas privačių lėšų poreikio dydis finansinės priemonės sėkmei užtikrinti. Kuo didesnis privačių lėšų poreikis, tuo daugiau reikės ieškoti tokius projektus finansuojančių institucijų.
2. **Priemonės populiarumas (rinkos dalyvių noras naudotis priemone)** – vertinamas rinkos dalyvių, projektų vykdytojų susipažinimas su konkrečiu finansiniu produktu ir noras juo naudotis.
3. **Komercinio finansuotojo rizikos sumažinimas** – vertinama finansinio produkto įtaka sumažinant komercinio finansuotojo riziką. Kuo labiau sumažinama finansuotojo rizika, tuo labiau finansuotojai bus linkę prisidėti savo lėšomis.
4. **Bendro projekto finansavimo kainos sumažinimas** – vertinama finansinio produkto įtaka projekto finansavimo kainai, t.y. vertinami patiriami finansavimo kaštai.
5. **Lėšų grįžtamumas** – vertinama, kokia tikimybė, kad finansinės priemonės lėšomis suteiktas finansavimas bus sugrąžintas finansinės priemonės valdytojui ir pakartotinai panaudotas kitų projektų finansavimui.
6. **Finansavimo struktūros sudėtingumas** – vertinama finansinių produktų sutarčių sudarymo sudėtingumas. Produkto naujoviškumas rinkoje taip pat prisideda prie didesnio produkto sudėtingumo.
7. **Finansinės priemonės įgyvendinimo greitis** – vertinama, kaip greitai gali būti suteikiamas finansavimas projektui.
8. **Teisinio reglamentavimo sudėtingumas** – vertinamas teisinis reglamentavimas ir finansinio produkto jautrumas teisinės bazės pokyčiams.
9. **Dalyvių patirtis ir kompetencijos** – vertinama rinkos dalyvių ir projektų vykdytojų patirtis ir kompetencijos įgyvendinant konkretų finansinį produktą.
10. **Rezultato (rodiklio pasiekimo) dydis** – vertinama finansinio produkto galimybė viršyti minimalų nustatytą rezultato rodiklį (duomenys iš kiekybinės analizės).

Lentelė 31. Finansinių produktų alternatyvų palyginimas kokybine prasme

	Alt. 1	Alt. 2.1	Alt. 2.2	Alt. 3	Alt. subsidija
FP produktas	Lengvatinė paskola	Garantija (max. rezultatas)	Garantija (min. rezultatas)	Subordinuota paskola	Subsidija (intensyvumas 60 proc.)
Privačių lėšų poreikis	lėšų Mažas (3)	Didelis (1)	Didelis (1)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)
Priemonės populiarumas (rinkos dalyvių noras naudotis priemone)	Didelis (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Didelis (3)
Komercinio finansuotojo rizikos sumažinimas	Vidutinis (2)	Didelis (3)	Didelis (3)	Didelis (3)	Vidutinis (2)
Bendro projekto finansavimo kainos sumažinimas	Didelis (3)	Didelis (3)	Didelis (3)	Didelis (3)	Vidutinis (2)

Lėšų grįžtamumas	Didelis (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Nėra (0)
Finansavimo struktūros sudėtingumas	Mažas (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Didelis (1)	Vidutinis (2)
Finansinės priemonės įgyvendinimo greitis	Didelis (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Mažas (1)	Vidutinis (2)
Teisinio reglamentavimo sudėtingumas	Mažas (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Didelis (1)	Vidutinis (2)
Dalyvių patirtis ir kompetencijos	Didelis (3)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Mažas (1)	Didelis (3)
Rezultato (rodiklio pasiekimo) dydis	Mažas (1)	Vidutinis (2)	Vidutinis (2)	Didelis (3)	Vidutinis (2)
VISO:	27	21	21	19	20

Lyginant visus finansinius produktus pagal aukščiau išdėstytus kokybinius kriterijus, matyti, kad daugiausiai balų priskirta lengvatinei paskolai, antroje vietoje – garantijai, trečioje – subsidijai ir ketvirtoje – subordinuotai paskolai. Vertinant kiekybinius rezultatus subordinuota paskola yra didžiausią rezultatą duodantis finansinis produktas, o vertinant kokybiškai – sąlyginai mažai rinkoje žinomas, neplačiai naudojamas ir dėl to žemą balą kokybiniame vertinime gavęs finansinis produktas. Siūlytina apsvarstyti tokio produkto kūrimą, žinomumo didinimą tam, kad padidinti tokio produkto patrauklumą, kuris padėtų pasiekti žymiai didesnius rezultatus.

Apibendrintos kiekybinio vertinimo išvados pateikiamos 5.6. skyriuje žemiau.

5.6. Jautrumo, kiekybinės ir kokybinės analizės apibendrinimas ir išvados

Apibendrinant jautrumo analizės rezultatus, įvertinus finansinės priemonės taikymo (bendrajai prasme) SSGG, taip pat atsižvelgus į suinteresuotų institucijų nuomonę bei viziją, žemiau išdėstomi pagrindiniai apibendrinti siūlymai dėl vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo sektorių efektyvinimo bei finansavimo formos taikymo šiam sektoriui:

1. Įmonių veiklos efektyvinimo planų parengimas yra pagrįsta ir gera priemonė skatinti įmones efektyvinti savo veiklą, tačiau turėtų būti apsvarstoma, kokiais būdais paskatinti įmones įgyvendinti veiklos efektyvinimo planuose numatytas priemones. Siekti užtikrinti, kad parengti įmonių veiklos efektyvinimo planai būtų realiai įgyvendinami. Svarstytinas regulatoriaus įtraukimas kontrolės užtikrinimui, finansavimo mechanizmų sukūrimas;
2. Įvertinus investicijų poreikį ir tinklų nusidėvėjimo lygį, finansavimą siūloma teikti tik patiems neefektyviausiems ir didžiausią finansinę naudą duodantiems projektams. Dėl didelio duomenų trūkumo, tokių projektų kiekis nėra žinomas, todėl tam siūloma atlikti papildomą įmonių ir susijusių institucijų apklausą;

3. FP lėšos turėtų būti skiriamos ne tik esamų tinklų renovacijai, bet ir įrenginių rekonstrukcijai;
4. **Įvertinus projektų gyvybingumą, siūloma projektų finansavimui teikti iki 100 % paskolą/lengvatinę paskolą/paskolą su garantija (bus apspręsta sekančiame etape) tinklų renovacijos atveju;**
5. **Įvertinus investicijų poreikį tinklų renovacijai, siūloma visas finansinės priemonės lėšas skirti renovacijos projektams, tačiau atsiradus poreikiui iš FP lėšų finansuoti ir kitus projektus, to neapriboti.** Tai galėtų būti projektai, parengti vadovaujantis įmonių veiklos efektyvinimo planais bei juose pasiūlytomis diegti priemonėmis, taip pat kiti projektai prisidedantys prie nacionalinių strateginių tikslų pasiekimo (pvz. vandens kokybės gerinimo projektai, gyventojų prijungimo projektai ir kt.);
6. Siekti efektyvinti kainų derinimo su VKEKK tvarką, suteikti VKEKK didesnę rolę įgyvendinti griežtesnę kontrolę;
7. Vienas iš projektų atrankos kriterijų projektų finansavimui galėtų būti, kad kainos turėtų būti derintos ir realiai įgyvendinamos ne anksčiau kaip prieš 3 metus (tai šiuo metu yra įtvirtinta 2014 m. birželio 12 d. patvirtintame naujame Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įstatyme);
7. Pagrindinis finansinės priemonės tikslas – įmonių veiklos kaštų mažinimas, jei taikoma, suderinamumas su veiklos efektyvinimo planu ir įmonių veiklos efektyvinimas; finansinės priemonės uždavinys – tinklų modernizavimo investicinių projektų finansavimas;
8. Skatinti savivaldybių balansuose esančio turto perdavimą vandens tiekimo įmonėms;
9. Stiprinti įmonių projektų įgyvendinimo kompetencijas, esant galimybei, pasinaudoti įvairiomis techninės pagalbos teikimo platformomis įvairių metodikų sukūrimui projektų planavimui ir įgyvendinimui;
10. Finansiniam modeliavimui smarkiai trūksta duomenų, todėl siūlytina kaupti duomenis iš projektų, aktualius projektų įgyvendinimo planavimui ir įvertinimui, pavyzdžiui: koks vidutinis renovuojamų tinklų nuostolių sumažėjimas, koks vidutinis nuostolio finansinis įvertis (VKEKK renkami duomenys įtraukia tik keletą kaštų grupių ir labai skiriasi nuo įmonių metinėse finansinėse ataskaitose pateikiamų duomenų), vandens tinklų tinkamo apkrovimo lygio nustatymas (tai padėtų įvertinti ir parekomenduoti optimalias investicijas) ir kt.; taip pat reikalinga sukurti metodiką, kaip kiekviena įmonė galėtų apskaičiuoti optimaliausią savo investicijų tašką (angl. *break-even point*);
11. Naujojo įstatymo įgyvendinimo priežiūra, teisinės aplinkos peržiūra ir reikalingų pakeitimų inicijavimas (pvz. naujosios Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo plėtros strategijos tvirtinimas numatyti įtraukiamų į reguliuojamas kainas prijungimo sąnaudų proporciją, pvz. elektros atveju šiuo metu 80 proc.);
12. Pasinaudojant geraisiais kitų šalių pavyzdžiais, apsvarstyti papildomų priemonių įvedimą, pavyzdžiui baudų sistema už patiriamus nuostolius (Danijos atvejis);
13. Realiomis rinkos sąlygomis veikianti natūrali įmonių reorganizacija (leisti bankrutuoti, įmonių įsigijimas, gebėjimai įgyvendinti efektyvias investicijas) (vis dėlto yra rizika, kad savivaldybės gali su tuo nesutikti ir savo valdomoms įmonėms skirti finansavimą nuostolių padengimui siekiant neprarasti įmonių kontrolės);

14. Visos finansinių produktų alternatyvos pasiekia minimalų reikalaujamą rezultatą, t.y. renovuojama ne mažiau kaip 280 km vandens tiekimo ir nuotekų surinkimo tinklų;
15. Didžiausia galutinius naudos gavėjus pasiekusi lėšų suma projektų įgyvendinimui yra subordinuotų paskolų alternatyvos atveju, kadangi subordinuota paskola teikiama ne didesnei nei 30 proc. projekto daliai finansuoti;
16. Garantijų finansinis produktas pasiekia didžiausią svorto efektą ir projektų multiplikatorių. Taip pat pažymėtina, kad galutinius naudos gavėjus pasiekusi lėšų suma yra pirminis finansavimo dydis, suteiktas projektų finansavimui. Kadangi garantija yra dengiama ir paskolos dalis, ir šios paskolos dalies palūkanos, todėl reali garantuota suma yra didesnė (pvz. alternatyvos 2.1 atveju – apie 240 mln. eurų);
17. Lengvatinių paskolų ir subordinuotų paskolų projektų multiplikatorius yra lygus 1 dėl to, kad modeliuojamas trumpas finansinės priemonės laikotarpis iki programavimo periodo pabaigos, todėl laikotarpis, per kurį skaičiuojamos grįžtančios lėšos, yra per trumpas, kad lėšos būtų pakartotinai panaudojamos. Pratęsiant modeliavimo laikotarpį, rodiklis būtų didesnis ir vidutiniškai siektų 1,5-2 per ~10-15 metų laikotarpį;
18. Vertinant šiuo metu vandentvarkos sektoriaus įmonių susiklosčiusią situaciją, kai įmonės patiria sunkumų ir nėra pajėgios skolintis rinkoje, manytina, kad tinkamiausi finansiniai produktai tinklų renovacijos projektams – lengvatinė paskola ir garantija. Vis dėlto komercinių bankų skolinimas su subordinuota paskola taip pat galėtų būti tinkamas produktas po kelių metų pradėdant investicijas į vandentvarkos projektus. Šie produktai privalo būti aptarti su komerciniais bankais prieš pradėdant įgyvendinti finansinę priemonę;
19. Lentelėje žemiau pateikiami galimi finansiniai produktai vandens ir nuotekų tinklų modernizavimui. Įvertinus įvairius kokybinius kriterijus, subordinuota paskola yra rekomenduojama kaip finansinis produktas, pasižymintis aukštais kiekybiniais rezultatais, tačiau šį produktą būtina intensyviai viešinti tam, kad jis būtų patrauklus projektų vykdytojams. Rekomenduojama subordinuotą paskolą taikyti vėlesniame etape arba tuo pačiu metu įgyvendinant ir kitą finansinį produktą.

Lentelė 32. Galimi finansiniai produktai.

	Lengvatinė paskola	Garantija	Subordinuota paskola	Subsidija
Vandens ir nuotekų tinklų modernizavimas	✓	✓	✓	

20. Finansinių produktų alternatyvų vertinimą rekomenduojama atlikti pakartotinai (patikrinti) prieš pradėdant finansinės priemonės įgyvendinimą, kadangi numatoma finansinės priemonės įgyvendinimo pradžia yra 2017-2018 metai.
21. Šiems scenarijams naudojamas prielaidas privaloma patikrinti prieš pradėdant finansinės priemonės įgyvendinimą dėl tos pačios vėlesnio finansinės priemonės įgyvendinimo priežasties.

6 PRIVAČIŲ LĖŠŲ PRITRAUKIMAS

6.1. Potencialių privačių lėšų šaltinių identifikavimas

Vienas iš pagrindinių finansinių priemonių tikslų yra kuo didesnis privačių lėšų pritraukimas projektų finansavimui. Šiuo metu, kai Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo (toliau - VTNT) sistemų projektų įgyvendinimui yra prieinamos negražintinų subsidijų priemonės. Atsižvelgiant į aukštą subsidijų intensyvumą šių projektų finansavimui, projektų gyvybingumas, kai yra gaunama subsidija, yra didelis. Likusi subsidijų priemone nepadengta projektų dalis dažniausiai yra finansuojama tarptautinių finansinių institucijų, komercinių bankų paskolomis arba nuosavomis įmonių lėšomis.

Tačiau nuo 2018 m., kai nebebus galimybės pasinaudoti negražintinų subsidijų priemonėmis privačių finansuotojų ir tarptautinių finansinių institucijų lėšų poreikis reikšmingai išaugs, o tuo pačiu išaugs ir projektų įgyvendinimo rizika dėl mažesnio šių projektų gyvybingumo lygio (kadangi per subsidiją nebebus dengiama dalis projekto investicijų).

Padidėjusios projektų rizikos problemą didele dalimi turėtų suvaldyti pradėtos nuo tų pačių metų taikyti finansinės priemonės, kurios prisiims dalį projekto finansavimo rizikos ir taip sumažins komercinio finansuotojo ar tarptautinių finansinių institucijų prisiimamą riziką.

Atkreiptinas dėmesys, jog VTNT sektorius yra reguliuojamas. Tai reiškia, jog įgyvendinus efektyvius šio sektoriaus projektus bei juos finansavus finansinių priemonių, tarptautinių finansinių institucijų bei komercinio finansavimo pagalba šių projektų sąnaudos yra įtraukiamos į reguliuojamą tarifą ir per eilę metų yra garantuotai sugražinamos jas investavusiam subjektui. Kadangi reguliavimas užtikrina stabilų pajamų, iš kurių vėliau gali būti įvykdomi įsipareigojimai komerciniam finansuotojui, srautą, tai yra veiksnys reikšmingai sumažinantis ne tik projekto vykdytojo bet ir komercinio finansuotojo riziką.

Atsižvelgiant į aukščiau aptartus veiksnius, manytina, jog komerciniai bankai ir tarptautinės finansinės institucijos po finansinės priemonės įgyvendinimo taps reikšmingą dalį sektoriaus finansavimo sudarančiais privačiais finansuotojais.

Tarptautinės finansinės institucijos prie projektų finansavimo efektyviausiai galėtų prisidėti fondų fondo lygyje investuodamos į finansinių priemonių portfelį. Tarptautinėms finansų institucijoms investuojant į fondų fondą, galėtų būti pasianuojama ir Europos strateginių investicijų fondo garantijomis.

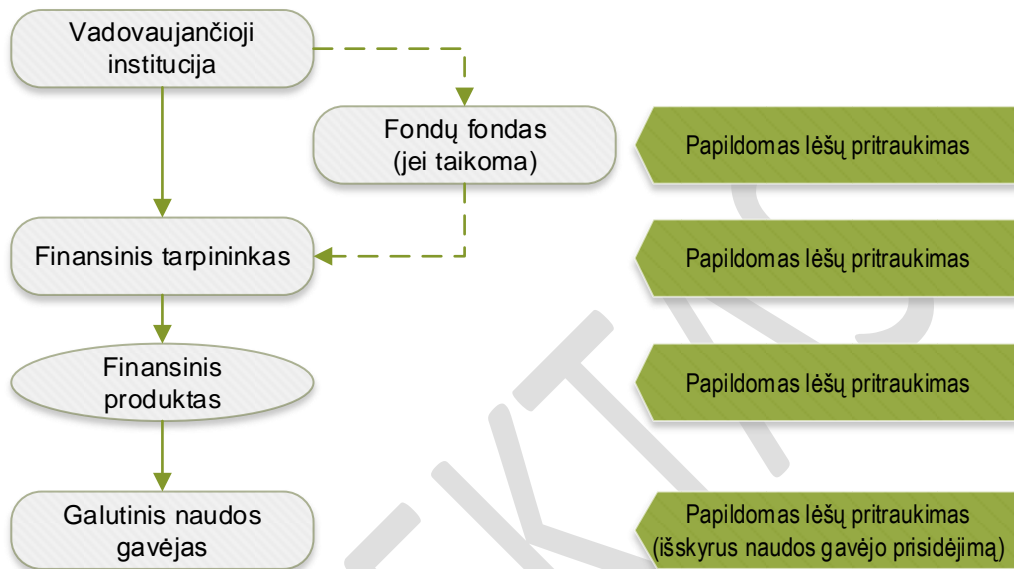
Komerciniai bankai efektyviausiai galėtų prisidėti prie finansinės priemonės apimties išplėtimo finansinio tarpininko lygyje arba ko-finansuojant finansine priemone finansuojamus projektus.

Atkreiptinas dėmesys, jog tiek tarptautinių finansinių institucijų, tiek komercinių bankų ir kitų privačių finansuotojų susidomėjimas projektais šiame sektoriuje didele dalimi priklausys tiek nuo konkrečių vystomos finansinės priemonės sąlygų tiek nuo bendros šios sektoriaus reguliavimo bei finansavimo politikos.

6.2. Lygio ir būdo privačių lėšų pritraukimui nustatymas

Kaip nurodo išankstinio vertinimo metodologija, remiantis Bendrųjų nuostatų reglamento 38 straipsniu, nacionalinių viešųjų ar privačiųjų subjektų įnašai gali būti atliekami visuose lygiuose t.y. fondų fondo, finansinio tarpininko, finansinio produkto, taip pat ir galutinių gavėjų lygyje, išskyrus pačių galutinių naudos gavėjų įnašus.

Lėšų pritraukimo lygiai

Paveikslas 10. Finansinės priemonės lygiai, kuriuose galimas papildomų lėšų pritraukimas.

Jei būtų atrenkami finansiniai tarpininkai, kurie įgyvendintų numatytas finansines priemones, jiems galėtų būti keliamas reikalavimas prisidėti savomis lėšomis bei prisiimti dalį rizikos.

Nagrinėjamosiomis priemonėmis prognozuojamos pasiekiamos svarto rodiklio apimtys pateiktos 5.6. dalyje, o jo konkreti šio rodiklio reikšmė priklausys nuo konkrečios pasirinktos priemonės ar priemonių derinio, sąlygų ir sektoriuje susiklosčiusių finansavimo sąlygų.

6.3. Skatinamųjų elementų įvertinimas

Vadovaujantis Bendrųjų nuostatų reglamento nuostatomis, įgyvendinant finansines priemones panaudojant ESI fondų lėšas turi būti siekiama pritraukti privačių investuotojų lėšas. Tačiau dėl daugelio aplinkybių, kurios plačiau išdėstytos **Error! Reference source not found.** skyriuje, privatūs investuotojai dar nelinkę investuoti į VTNT sistemų projektus. Tai yra sąlygota tokių veiksnių kaip kredito istorijos, investicijų grąžos istorijos trūkumas, informacijos asimetrija, gerosios praktikos pavyzdžių trūkumas, reguliavimo apribojimai, neapibrėžta projektų vertė ir kiekis, neaiškios rizikos ir jų valdymas ir kita.

Siekiant, kad į VTNT sistemas investuotų privatūs subjektai, reikalinga paskatinti jų dalyvavimą, užtikrinti jų pasitikėjimą. Įvairios institucijos, su kuriomis buvo diskutuota apie jų potencialias investicijas, potencialių rizikų mažinimą įvardijo kaip vieną iš pagrindinių kriterijų, lemiančių teigiamo sprendimo priėmimą.

Skatinimo priemonės gali būti taikomos keliuose lygmenyse, kaip tai buvo aprašyta 6.2 skyriuje. Atsižvelgiant į Bendrųjų nuostatų reglamento reikalavimus visi skatinimo elementai turi būti prienami visiems pageidaujantiems ir atitinkantiems nustatytus reikalavimus, finansines priemones įgyvendinantys tarpininkai parenkami skaidriai, o skatinimo elementai nediskriminuojantys.

Toliau šiame skyriuje yra nurodytos įvairios potencialių investuotojų skatinimo priemonės, kurios galėtų padėti pritraukti privačias investicijas bei kartu su ESI fondų lėšomis sukurti didesnį svėro efektą, tuo pačiu ir projektų multiplikatorių. Skatinimo priemonės yra sugrupuotos pagal tai, į kokį lygmenį būtų siekiama pritraukti privačias lėšas.

Skatinimo priemonės fondų fondo lygyje

Skatinimo priemonės fondų fondo lygyje yra siejamos su didesnio masto investicijų pritraukimu, investuotojų pasitikėjimo užtikrinimu. Tokių skatinimo priemonių pavyzdžiai galėtų būti:

- asimetrinis rizikos prisiėmimas;
- asimetrinis pelno pasidalijimas;
- suteikiama galimybė išpirkti geriausius rezultatus pasiekusių projektų ateities pinigų srautus;
- išperkamu ateities piniginių srautų garantijos;
- įvairus šių variantų derinys.

Skatinimo priemonės finansinės priemonės (finansinio tarpininko) lygyje

Siekiant pritraukti lėšas finansinės priemonės lygyje, galima panaudoti šiuos skatinimo elementus:

- garantijų teikimas (individualių ir portfelinių);
- paskolų palūkanų kompensavimas;
- techninės pagalbos teikimas;
- administravimo mokesčio mokėjimas;
- paskolos dalies suteikimas iš ESI fondų lėšų, dalies – iš finansinę priemonę įgyvendinančios institucijos lėšų;
- asimetrinis rizikos prisiėmimas, kai finansiniai tarpininkai dalyvauja ir savo lėšomis;
- asimetrinis pelno pasidalijimas;
- šių priemonių derinys.

Skatinimo priemonės galutinio naudos gavėjo lygmenyje

Galutinio naudos gavėjo lygmeniu gali būti taikomi šie elementai:

- žemesnių negu rinkos palūkanų taikymas;
- subsidijų teikimas projekto dalies finansavimui;
- palūkanų kompensavimas (galutiniams naudos gavėjams suteikiant galimybę naudotis geresnėmis sąlygomis, t.y. palūkanomis ir terminais);
- ilgesnio negu rinkoje esančio termino paskoloms taikymas;
- užstato nereikalavimas paskolų finansinei priemonei;

- papildoma techninė pagalba dokumentų parengimui ir įgyvendinimo administravimui;
- įvairus šių variantų derinys.

Valdymo mokestis finansiniams tarpininkams ir fondo valdytojams

Už finansinių priemonių įgyvendinimą fondų fondo valdytojui ir finansiniams tarpininkams gali būti mokamas valdymo mokestis. Šio valdymo mokesčio mokėjimo principai ir dydžiai apibrėžti Komisijos deleguoto reglamento (ES) Nr. 480/2014 12 ir 13 straipsniuose. Valdymo mokestis susideda iš dviejų dalių: bazinio valdymo mokesčio ir nuo veiklos rezultatų priklausančio valdymo mokesčio. Šis mokestis nėra laikomas skatinimo elementu, o reikalingas pasidengti sąnaudai ir išlaidai susijusiai su fondų ir (ar) finansinės priemonės valdymu.

PROJEKTAS

7 VALSTYBĖS PAGALBA

Poreikis įvertinti galiojančio valstybės pagalbos teisinio reglamentavimo įtaką, atliekant viešosios infrastruktūros ex-ante analizę bei laikantis prielaidos, kad numatomos įgyvendinti finansinių priemonių finansavimui bus panaudojamos ES struktūrinės investicijos, yra aiškiai nurodytas Bendrųjų nuostatų reglamento 37 str. 1 d. 2 pastraipoje, 2 d. b) punkte, 4 d., 7 d. bei 9 d. Paskirstytas ES struktūrinių investicijų valdymo, kai didžiąją dalį investicijų panaudojimo valdymo ir kontrolės sistemos funkcijų atlieka nacionalinės institucijos (Vadovaujančioji institucija ir jos įgaliotos kitos institucijos), modelis kartu reiškia, kad šios investicijos yra sudedamoji nacionalinio biudžeto dalis, tai yra šios investicijos yra viešieji finansiniai išteklių, kurių panaudojimas turi atitikti taikytinas valstybės pagalbos teikimo kontrolės taisykles.

Pagrindiniai dokumentai, kurių nuostatos yra nagrinėtinos, atliekant valstybės pagalbos taisyklių galimo taikymo ir jų poveikio numatomoms įgyvendinti finansinėms priemonėms vertinimą yra:

- 2014 m. sausio 22 d. Komisijos komunikatas dėl valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairių (2014/C 19/04);
- 2014 m. birželio 17 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 651/2014, kuriuo tam tikrų kategorijų pagalba skelbiama suderinama su vidaus rinka taikant Sutarties 107 ir 108 straipsnius;
- 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo de minimis pagalbai;
- 2014–2020 m. regioninės valstybės pagalbos gairės (2013/C 209/01).

Nurodytų dokumentų nuostatos yra vertinamos tokiu eiliškumu:

1. apibūdinami valstybės pagalbos teikimo požymiai numatytų finansinių priemonių įgyvendinimo kontekste;
2. atskirai įvertinama kiekviena finansinių priemonių įgyvendinimo alternatyva – finansinė priemonė bei jos įgyvendinimo struktūros įvertinimas valstybės pagalbos taisyklių kontekste.
3. apibendrinamos ir nurodomos pagrindinės sąlygos ir apribojimai, kuriems esant numatytos įgyvendinti priemonės gali būti įgyvendinamos, nepažeidžiant valstybės pagalbos teikimo taisyklių reikalavimus.

Pabrėžtina, kad valstybės pagalbos teikimo taisyklių įtaka turi būti vertinama kiekvieno finansinės priemonės įgyvendinime dalyvaujančio ūkio subjektų tipo atžvilgiu atskirai, tai yra priklausomai nuo šio tipo (investuotojas, valdytojas, naudos gavėjas, kt.) bei dalyvavimo priemonėje masto turėtų būti apibūdinamos priemonės įgyvendinimo sąlygos, siekiant jų atitikties valstybės pagalbos taisyklių reikalavimams.

7.1. Valstybės pagalbos teikimo požymių apibūdinimas

Bendruoju atveju, valstybės pagalba yra pripažįstama, kai yra tenkinamos keturios pagrindinės sąlygos¹⁹:

1. numatoma įgyvendinti priemonė yra priskirtina (angl. imputable) viešajam sektoriui (tai yra panaudojami nacionalinio biudžeto ar kiti viešieji ištekliai),
2. rinkoje veikiantiems ūkio subjektams teikiama ekonominė nauda (suteikiamas ekonominis pranašumas), kuri nėra prieinama įprastomis rinkos sąlygomis,
3. priemone yra (bus) teikiama ekonominė nauda tik kai kuriems rinkos subjektams (priemonės selektyvumo kriterijus),
4. priemone yra iškraipoma arba gali būti iškraipoma konkurencija ir (arba) paveikiama prekyba tarp ES valstybių-narių.

Pagal šiuos kriterijus, valstybės pagalba gali būti pripažįstama tik tuo atveju, kai yra visų kriterijų visuma, tai yra numatoma įgyvendinti priemonė atitinka kiekvieną kriterijų. Tiek Europos Komisijos, tiek Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje valstybės pagalbos samprata yra laikoma objektyviu, pirminės teisės nuostatomis apibrėžtu institutu, kurio nuostatų taikymas negali būti skirtingas kiekvienu konkrečiu atveju, išskyrus sudėtingo ekonominio vertinimo reikalaujančias specifines situacijas²⁰.

7.2. Priemonės priskyrimas viešajam sektoriui

Numatomos įgyvendinti priemonės priskyrimas viešajam sektoriui reiškia, kad priemonės įgyvendinimą kontroliuoja valstybės/savivaldybės institucija. Pabrėžtina, kad privataus juridinio asmens, kurį įsteigė valstybės ar ją atstovaujantys subjektai, teikiamas finansavimas taip pat yra priskirtinas viešajam sektoriui, jeigu tokį šio juridinio asmens elgesį valstybė kontroliuoja/nulemia. Pavyzdiniai požymiai, kuriais remiantis gali būti nustatyta, kad teikiamą finansavimą kontroliuoja viešasis sektorius yra:

- a) ūkio subjekto vykdoma veikla/teikiamos paslaugos yra analogiškos rinkoje teikiamoms paslaugoms, kai priemonę įgyvendina/finansavimą teikia viešasis plėtros bankas²¹;
- b) viešojo sektoriaus vykdomos jos įsteigtos įmonės valdymo priežiūros apimtis ar kiti požymiai, apibūdinantys viešojo sektoriaus dalyvavimą, plėtojant priemonę.

Būtina pažymėti, kad priemonė nėra priskirtina valstybei, jeigu ji yra įgyvendinama dėl ES *acquis communautaire* įsakmių reikalavimų, tai yra tokiu atveju priemonė yra priskirtina ES teisės aktų leidžiamajai valdžiai, o ne atskirai ES valstybei-narei²². Ši taisyklė negali būti taikoma, kai ES teisė tik suteikia galimybę įgyvendinti tam tikras priemones, kurios gali būti laikomos valstybės pagalbos teisinio reglamentavimo objektu, tai yra tokiu atveju ES valstybė-narė turi galimybę pasirinkti elgesio modelį bei priiimti atsakomybę dėl atliekamos intervencijos poveikio rinkai, arba kitaip tariant, dėl galimos valstybės pagalbos atsiradimo.

¹⁹ ES Sutarties suvestinė redakcija, 107 str. (ex 87 str.)

²⁰ [Case C-290/07 P Commission v Scott \[2010\] ECR I-7763, para. 66.](#)

²¹ [Case C-482/99 France v Commission \(Stardust\) \[2002\] ECR I-4397, para. 57](#)

²² [Case T-351/02 Deutsche Bahn AG v Commission \[2006\] ECR II-1047, para. 102](#)

7.3. Ekonominio pranašumo suteikimas

Rinkoje veikiantis ūkio subjektas yra suprantamas kaip ekonominę veiklą vykdančias vienetas, nepriklausomai nuo jo įsisteigimo teisinės formos bei nepriklausomai nuo šio vieneto finansavimo būdo²³. Kitaip tariant, valstybės pagalbos taisyklių taikymo požiūriu nėra svarbu, ar juridinis vienetas yra įsteigtas kaip pelno nesiekiantis juridinis asmuo, ar kaip bet kurios formos viešasis juridinis asmuo.

Ypatingai aktualu, kad vienetai, vykdančys ir ekonominę veiklą, ir neekonominę veiklą (pvz., viešąjį administravimą) patenka į valstybės pagalbos taisyklių reguliavimo sritį tik ta apimtimi, kuri yra susijusi su ekonominės veiklos vykdymu. Pabrėžtina, kad viešosios infrastruktūros ar jos dalies panaudojimas komercinei veiklai taip pat yra laikytinas ekonomine veikla. Be to, du ar daugiau ūkio subjektų gali būti laikomi vienu vienetu pagal valstybės pagalbos taisykles, jeigu šie ūkio subjektai yra tarpusavyje susiję (vienas ūkio subjektas vykdo kontrolės, valdymo ar kitas funkcijas, susijusias su kitu subjektu)²⁴. Taip pat ekonomine veikla yra laikoma bet kokia veikla, tiekiant prekes ar teikiant paslaugas rinkoje.

Konkrečioje valstybėje-narėje taikomas ekonominės ir neekonominės veiklos (pvz., atskirų oro erdvės kontrolės viešųjų funkcijų vykdymas²⁵) atskyrimas gali priklausyti nuo ekonominio išsivystymo lygio ir politinių sprendimų dėl ekonomikos reguliavimo, todėl išsamus ir baigtinis ekonominės veiklos rūšių sąrašas negali būti sudarytas.

Finansinių priemonių įgyvendinimo kontekste pažymėtina, kad:

1. fiziniai asmenys (gyventojai), kurie nevykdo jokios ekonominės veiklos, kaip ji yra suprantama ES Teisingumo Teismo praktikoje, tai yra gyventojai, kurie neteikia prekių ar paslaugų už atlygį, nėra laikomi ekonomine veikla vykdančiais ūkio subjektais, todėl jų atžvilgiu negali būti taikomi valstybės pagalbos taisyklių reikalavimai, kadangi nėra vieno iš valstybės pagalbos pripažinimui būtino elemento;
2. fizinių asmenų (gyventojų), kurie vykdo ekonominę veiklą, atžvilgiu turi būti taikomi valstybės pagalbos teikimo taisyklių reikalavimai, jeigu yra nustatyti visi kiti valstybės pagalbos požymiai;
3. nustatant, ar juridiniai asmenys, dalyvaujantys finansinės priemonės struktūroje, nepriklausomai nuo to, koks yra jų vaidmuo (vykdytojas, valdytojas, naudos gavėjas, kt.), yra laikytini ekonomine veiklą vykdančiais ūkio subjektais, turi būti vertinamas tik jų vykdomos veiklos pobūdis (ar yra teikiamos prekės/paslaugos rinkoje už atlygį), tačiau neturi būti vertinamas juridinio asmens statusas ar teisinė forma;
4. finansinės priemonės teikiama nauda gali pasireikšti netiesiogiai, tai yra ne tiems subjektams, kuriems yra skiriami viešieji finansiniai ištekliai²⁶, o tiems kurie veikia kitame paslaugų teikimo lygmenyje. Tai ypač aktualu tais atvejais, kai numatomos įgyvendinti priemonės valdytojas yra tik tarpininkas, kuris perduoda finansinės

²³ [Joined Cases C-180/98 to C-184/98 Pavlov and Others \[2000\] ECR I-6451, para. 74](#)

²⁴ [Case C-480/09 P AceaElectrabel Produzione SpA v Commission \[2010\] ECR I-13355 para. 47-55.](#)

²⁵ [Case C-364/92 SAT \[1994\] ECR I-43, para. 30.](#)

²⁶ [Case C-403/10 Mediaset SpA v Commission \[2011\] ECR I-117, para. 73-77; Case C-382/09 Netherlands v Commission \[2002\] ECR I-5163, para. 60-66](#)

priemonės sukuriamą naudą kitiems gavėjams, tačiau pats sau nepasilieka jokios finansinės priemonės teikiamos naudos.

7.4. Priemonės selektyvumas

Siekiant pripažinti tam tikrą priemonę selektyvia, nauda turi atsirasti tik tam tikroms įmonėms, įmonių kategorijoms arba ekonominiams sektoriams. Kitaip tariant, priemonė yra selektyvi, jeigu ne visi ūkio subjektai gali pasinaudoti jos teikiama nauda. Šis vertinimas remiasi ne priemonės aprašymu ar struktūra, bet faktiniu poveikiu rinkai, kuris atsiranda įgyvendinant priemonę, tai yra net tuo atveju, kai priemone teisiniu požiūriu gali pasinaudoti bet kuris ūkio subjektas, priemonė gali būti pripažinta selektyvia dėl faktinių jos įgyvendinimo aplinkybių²⁷.

Selektyvumas gali pasireikšti priemonės turiniu (pvz., mokestinės lengvatos taikymas tik investicijoms, kurios viršija tam tikrą finansinę apimtį), taip pat priemonės taikymo administracine tvarka (pvz., kai priemonės vykdytojas/valdytojas turi galimybę įtakoti priemonės įgyvendinimą/pasirinkti naudos gavėjus²⁸).

Sudėtingu atveju (kai iš anksto nėra akivaizdus priemonės selektyvus pobūdis), selektyvumas yra nustatomas trimis etapais:

- apibūdinamas atskaitos taškas, tai yra nustatoma rinkos situacija bei identifikuojami rinkoje veikiantys ūkio subjektai;
- nustatoma, ar priemonės praktinis taikymas gali paveikti / nulemti skirtingų rinkos veikėjų situaciją nevienoda apimtimi. Nesant tokios galimybės, priemonė negali būti pripažinta selektyvia;
- įvertinama, ar priemonės įgyvendinimas ir jos sąlygojamas poveikis gali būti pateisintas veikiančios schemos sistema ir prigimtimi²⁹.

7.5. Priemonės poveikis konkurencijai ir (ar) prekybai

Valstybės finansuojamų ir valdomų selektyvių ūkio subjektams skirtų priemonių įgyvendinimas pagal valstybės pagalbos taisykles yra draudžiamas tik tuo atveju, kai tokie veiksmai paveikia ar gali paveikti konkurenciją bei gali turėti įtakos ES valstybių-narių tarpusavio prekybai.

Potencialus poveikis konkurencijai yra pripažįstamas tada, kaip priemonės įgyvendinimu yra pagerinama ūkio subjekto (priemonės naudos gavėjo) konkurencinė padėtis rinkoje, lyginant su šio ūkio subjekto konkurentais. Kitaip tariant, praktiniu požiūriu, potencialus poveikis konkurencijai yra pripažįstamas tuo momentu, kai ūkio subjektas gauna finansinį pranašumą iš viešojo sektoriaus, su sąlyga, kad ūkio subjektas veikia rinkoje, kurioje

²⁷ [Case T-379/09 Italy v Commission \[2012\] ECR I-0000, para. 47.](#)

²⁸ [Case C-6/12 P Oy \[2013\] ECR I-0000, para. 27](#)

²⁹ [Case C-279/08 P Commission v Netherlands \(NOx\) \[2011\] ECR I-7671, para. 62; Joined Cases C-72/91 and C-73/91 Sloman Neptun \[1993\] ECR I-887, para. 21](#)

gali vykti konkurencija (gali veikti kiti ūkio subjektai), nepriklausomai nuo to, ar taip iš tikrųjų yra.

Valstybės pagalbos sampratos požiūriu nėra svarbu, ar poveikis konkurencijai gali būti didelis (ženklus), ar mažareikšmis. Kitaip tariant, mažas poveikis nepanaikina rinkos iškraipymo, išskyrus tuos atvejus, kai tokia prielaida būtų visiškai hipotetinė³⁰ arba poveikis neviršytų pačios Europos Komisijos nustatytų *de minimis* ribų. Aktualu, kad Bendrųjų nuostatų reglamento požiūriu, valstybės pagalbos sąvoka apima pagal *de minimis* taisykles teikiamą finansavimą³¹.

7.6. Numatomų vykdyti finansinių priemonių apribojimai, susiję su valstybės pagalbos taisyklių reikalavimais

Planuojant finansinių priemonių įgyvendinimą, būtina akcentuoti, kad ES valstybė-narė turi teisę pasirinkti konkrečią priemonės struktūrą bei jos įgyvendinimo mechanizmą taip, kad numatoma finansinė priemonė būtų įgyvendinama kaip priemonė:

- kuriai nėra taikomos valstybės pagalbos taisyklės;
- kuriai yra taikomos *de minimis* taisyklės;
- kuriai yra taikomos bendrosios išimties reglamentų taisyklės;
- kuri naudoja Europos Komisijos patvirtintas standartines finansinių priemonių sąlygas (*off-the-shelf instruments*).
- pagal kurią yra teikiama valstybės pagalba pagal iš anksto suderintą su Europos Komisija schemą.

Žemiau atliekamas finansinių priemonių įgyvendinimo modelio vertinimas valstybės pagalbos taisyklių kontekste, identifikuojant privalomas vykdyti sąlygas, veiksmus ir (arba) veiklos apribojimus tam, kad finansinės priemonės taikymas nepažeistų valstybės pagalbos taisyklių reikalavimų.

Vertinimas atliekamas šiais etapais:

1. pasirinkto priemonės įgyvendinimo mechanizmo klasifikavimas, tai yra valstybės pagalbos požymių buvimo nustatymas,
2. suderinamumo vertinimas, jeigu priemonės įgyvendinimas atitinka valstybės pagalbos požymius,
3. notifikavimo procedūros apibūdinimas (jeigu yra nustatomas šio veiksmo poreikis).

Antro etapo veiksmai apima atitikties *de minimis* reglamentavimui vertinimą, atitikties bendrosios išimties reglamento nuostatomis vertinimą ir, esant poreikiui, standartinių sąlygų (*off-the-shelf instrument*) panaudojimo galimybės vertinimą, atsižvelgiant į priemonės įgyvendinimo tikslus ir sektorių. Pabrėžtina, kad pasirinkto finansinės priemonės įgyvendinimo būdo ir sandaros vertinimo valstybės pagalbos taisyklių kontekste rezultatai gali pasikeisti, jeigu bus pakeista priemonės sandara (būdas), kas reikalautų papildomai įvertinti pakeitimų įtaką valstybės pagalbos vertinimo rezultatams.

³⁰ [Case C-280/00 Altmark Trans \[2003\] ECR I-7747, para. 79](#)

³¹ Bendrųjų nuostatų reglamento 2 str. 1 d. 13 p.

7.7. Vandentvarkos sektoriaus finansinių priemonių vertinimas

Šiame skyriuje nagrinėjama pasirinkta vandentvarkos sektoriaus projektų įgyvendinimui skirtų finansinių priemonių alternatyva.

Vandentvarkos projektų įgyvendinimui, pagal alternatyvų vertinimo rezultatus, yra taikoma lengvatinės paskolos ir garantijos finansinės priemonės. Pabrėžtina, kad numatomas įgyvendinti mechanizmas detaliau procesiniu požiūriu apibūdinamas žemiau:

1. planuojant vandentvarkos projektų finansavimą, numatoma suteikti lengvatinę paskolą, kuri būti gražinama, įgyvendinus projektą. Numatoma, kad paskolos gavėju gali būti vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, t. y. savivaldybių paskirti viešieji ir (ar) regioniniai vandens tiekėjai, turintys vandens tiekėjo licencijas. Kitaip tariant, paskola yra gražintina visa apimtimi, o dėl jos pagrindinės dalies (neįskaitant palūkanų) suteikimo papildoma ekonominė nauda paskolos gavėjui neatsiranda (paskola yra tikslinės paskirties ir gali būti panaudojama tik projekto įgyvendinimui);
2. teikiant garantijas už komercinių bankų suteiktas paskolas. Garantą (garantiją suteikiantis subjektas, t.y. finansinės priemonės valdytojas) įsipareigoja įvykdyti paskolos gražinimo ir su tuo susijusias prievolės bankui, jeigu skolininkas, už kurį garantuojama, laiku neįvykdys paskolos sutartyje numatytų įsipareigojimų;
3. Garantijų arba lengvatinių paskolų teikimas galėtų būti diferencijuojamas pagal konkrečius projektus ir jų gyvybingumą. Konkrečius kriterijus dėl pasirinkimo, kurį finansinį produktą teikti projektui, turėtų pasiūlyti finansinės priemonės valdytojas.

Įvertinus numatomą mechanizmą, įgyvendinant priemonę, dalyvauja šie ūkio subjektai:

1. fondo steigimui reikalingą finansavimą suteikiančios bei investiciniame komitete dalyvaujančios viešosios institucijos (Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Lietuvos Respublikos finansų ministerija);
2. fondo valdytojas, kuris vykdo fondo valdymo investicinio komiteto pavedimus, teikia fondo valdymo paslaugas nurodytoms viešosioms institucijoms ir investuotojams, valdydamas fondą, taip pat gaudamas fondo valdymo mokestį;
3. fondas (kaip atskiras juridinis asmuo);
4. įgyvendinant priemonę, numatoma galimybė pasitelkti finansinius tarpininkus, kurie vykdytų finansavimo nukreipimo konkrečioms projektams funkciją;
5. vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės;
6. komerciniai bankai ar kitos kredito įstaigos;
7. rangos darbus vykdantys ūkio subjektai.

7.8. Priemonės įgyvendinimo mechanizmo klasifikavimas

Finansinės priemonės vertinimas, siekiant nustatyti valstybės pagalbos buvimo požymius, turi būti atliekamas kiekvienos tikslinės grupės atžvilgiu atskirai, kadangi priemonės įgyvendinimo poveikis kiekvienai skirtingai grupei gali būti kitoks.

Fondo steigimui reikalingą finansavimą suteikiančios viešosios institucijos

Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija bei Lietuvos Respublikos finansų ministerija, vykdydamos jiems pavestas funkcijas pagal Bendrųjų nuostatų reglamento reikalavimus, taip pat pagal Lietuvos Respublikos biudžeto sandaros įstatymo, Projektų administravimo ir

finansavimo taisyklių nuostatas, vykdo tik viešąsias funkcijas, tai yra šios finansinės priemonės kontekste vykdo neekonominę veiklą bei negali būti laikomi ūkio subjektais.

Pabrėžtina, kad šioms viešosioms institucijoms, detalizuojant priemonės aprašymą, negali būti numatytas jokios ekonominės naudos atsiradimas (pvz., sėkmės mokestis, valdymo mokestis, išduotų paskolų palūkanų panaudojimas įstaigos reikmėms, kt.), kadangi tokiu atveju atsirastų valstybės pagalbos atsiradimo rizika.

Fondo valdytojas

Pagal numatomą mechanizmą, fondo valdytojas turi būti atskiras juridinis asmuo, teikiantis fondo valdymo paslaugas. Pabrėžtina, kad numatoma fondo valdytojo teisinė forma valstybės pagalbos požiūriu nėra svarbus veiksnys, kuris nulemtų valstybės pagalbos buvimą (nebuvimą), tačiau atskiro juridinio asmens įsteigimas nulemia didesnę skaidrumą bei atskaitomybę.

Remiantis Valstybės pagalbos rizikos finansų investicijoms skatinti gairių (toliau – Rizikos finansų gairės) 39 punktu, *„jeigu rizikos finansų priemonę valdo įgaliotasis subjektas, bet šis subjektas neinvestuoja kartu su valstybe nare, įgaliotasis subjektas laikomas finansavimo nukreipimo priemone, o ne pagalbos gavėju, jeigu nėra kompensacijos permokos. Tačiau jeigu įgaliotasis subjektas finansuoja priemonę arba investuoja kartu su valstybe nare panašiai kaip finansų tarpininkai, Komisija turės įvertinti, ar įgaliotasis subjektas negauna valstybės pagalbos.“*

Kitaip tariant, tam, kad fondo valdytojui neiškiltų valstybės pagalbos teikimo grėsmė ir (ar) nebūtų taikomas reikalavimas dėl notifikavimo, yra būtina laikytis šių finansinės priemonės įgyvendinimo sąlygų:

- a) įgaliotasis subjektas negali investuoti kartu su viešuoju sektoriumi,
- b) kompensacija už teikiamas fondo valdymo paslaugas negali būti per didelė.

Jeigu išpildomos abi sąlygos, valstybės pagalbos rizika yra eliminuojama.

Pabrėžtina, kad pagal Rizikos finansų gairių 39 p., jeigu fondo valdytojas suteikia finansavimą priemonei arba investuoja kartu su valstybe kaip finansų tarpininkas, Europos Komisija turės įvertinti, ar įgaliotasis subjektas negauna valstybės pagalbos. Nesant išlygos su nuoroda į kitus Rizikos finansų gairių punktus, pagal kuriuos gali būti laikoma, kad finansiniai tarpininkai negauna valstybės pagalbos, tikėtina, kad fondo valdytojas, vykdamas nurodytą veiklą, turi būti įvertintas Europos Komisijos valstybės pagalbos taisyklių taikymo požiūriu visais atvejais. Dėl šios priežasties, nustatant priemonės taisykles, yra siūloma apriboti fondo valdytojo galimybes suteikti finansavimą numatomai įgyvendinti priemonei.

Svarbu, kad fondo valdytoją parinkus atvira, skaidria, nediskriminacine ir objektyvia tvarka, pagal Rizikos finansų gairių 40 p., valstybės pagalba fondo valdytojui nėra teikiama. Tokia pati situacija susidaro, kai fondo valdytojo atlygis visiškai atspindi atitinkamose situacijose mokamus atlygius rinkoje.

Jeigu fondo valdytojas yra viešasis subjektas ir nėra parinktas atvira, skaidria, nediskriminacine ir objektyvia tvarka (pvz., fondo valdytojas buvo paskirtas atskiru teisės aktu), tam, kad fondo valdytojas nebūtų laikomas valstybės pagalbos gavėju (tai yra tam, kad būtų pripažinta atitiktis aukščiau nurodytam *b) ii.* punktui), turi būti įvykdytos šios sąlygos:

1. valdymo mokesčio suma turi būti apibota (turi būti nurodytas maksimalus mokesčio dydis),
2. valdymo mokesčio faktinė suma atspindi įprastas rinkos sąlygas,
3. valdymo mokestis yra susietas su veiklos rezultatais,
4. įgaliotasis subjektas turi būti valdomas, remiantis komerciniais principais, tai yra investicijų sprendimai turi būti priimami, siekiant pelno, nepriklausomai nuo valstybės nurodymų. Siekiant užtikrinti atitiktį šiai sąlygai, fondo valdymo reguliuojančiuose dokumentuose turi būti numatytos nuostatos, kurios užtikrintų fondo valdytojo nepriklausomybę nuo galimų valstybės nurodymų,
5. fondo valdytojas privalo privačius investuotojus pasirinkti atviro, skaidraus ir nediskriminacinio konkurso tvarka.

Pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 38 str. 4 d. b) p., valstybė-narė, pasirinkusi plėtoti specifinius finansinius instrumentus (tai yra nepasirinkusi naudoti standartinių sąlygų (off-the-shelf) instrumentų), gali paskirti įgaliotuoju subjektu Europos investicijų banką (EIB), tarptautinę finansų įstaigą, kurioje valstybė-narė yra kapitalo dalies savininkas, valstybėje-narėje veikiančią finansų įstaigą, kuri siekia viešojo intereso, kontroliuojant viešajam sektoriui, arba kitai įstaigai, kurios veiklą reguliuoja viešoji arba civilinė teisė. Žemiau pateikiamas vertinimas kiekvieno galimo subjekto atžvilgiu atskirai bei pateikiamas pasiūlymas valstybės pagalbos taisyklių bei apribojimų kontekste.

EIB yra viešojo sektoriaus įstaiga, kuri galėtų būti paskirta remiantis Bendrųjų nuostatų reglamento nuostatomis, tačiau tam, kad būtų pripažinta, kad valstybės pagalba yra neteikiama, turi būti laikomasi visų aukščiau nurodytų sąlygų, taikytinų tais atvejais, kai įgaliotasis subjektas yra viešasis subjektas ir yra paskiriamas nesilaikant atviros, skaidrios, nediskriminacinės ir objektyvios tvarkos.

Lietuva šiuo metu dalyvauja tik tose tarptautinėse finansų įstaigose, kurios yra laikomos viešaisiais subjektais, todėl pasirinkus šį modelį taip pat turėtų būti laikomasi visų aukščiau nurodytų sąlygų.

Pasirinkus valstybėje-narėje veikiančią finansų įstaigą, kuri siekia viešojo intereso, kontroliuojant viešajam sektoriui, tačiau pati nėra viešasis subjektas, valstybės pagalbos teikimo rizika būtų eliminuota šiais atvejais:

- a) fondo valdytojas parinktas atvira, skaidria, nediskriminacine ir objektyvia tvarka, arba
- b) fondo valdytojo atlygis visiškai atspindi atitinkamose situacijose mokamus atlygius rinkoje.

Ekonominiu požiūriu, pasirinkus a) variantą, fondo valdytojo atlygis atitiktų rinkos sąlygas fondo valdytojo atrankos metu, tačiau praėjus tam tikram laikotarpiui, sutarties dėl fondo valdymo nuostatomis reguliuojamas atlygis gali neatitikti rinkos sąlygų. Kita vertus, pasirinkus b) variantą, rinkos galimo iškraipymo požiūriu, fondo valdytojo atlygis nuolat atitiktų rinkos sąlygas, nepaisant to, kad valdytojas nėra parinktas a) punkte nurodytos procedūros pagalba.

Pasirinkus kitą įstaigą pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 38 str. 4 d. c) p., būtų taikomos tos pačios sąlygos, priklausomai nuo to, ar parinktas viešasis subjektas, ar privatus juridinis asmuo. Pabrėžtina, kad kiekvienos finansinės priemonės įgyvendinimas turi tam tikrą

specifiką bei reikalauja specifinės patirties, todėl labiausiai šios funkcijos vykdymui tinka ūkio subjektai, kurie jau šiuo metu turi teisę vykdyti tokią veiklą (pvz., UAB „Investicijų ir verslo garantijos“, UAB „Viešųjų investicijų plėtros agentūra“, kredito įstaigos).

Vadovaujantis Rizikos kapitalo gairių nuostatas, siūloma, kad fondo valdymo mokesčiui būtų nustatyti šie apribojimai:

1. valdymo mokesčio suma turi būti apribota (turi būti nurodytas maksimalus mokesčio dydis). Pagal Rizikos kapitalo gairių 148 p., metinė valdymo mokesčio suma neturi viršyti 3 % viso fondo valdytojai patikėto kapitalo, išskyrus valdymo mokesčio dalį, kuri yra susijusi su veiklos rezultatais.
2. valdymo mokesčio faktinė suma turi nuolat atspindėti įprastas rinkos sąlygas. Tam, kad būtų vykdoma ši sąlyga, siūloma įpareigoti fondo valdytoją kas pusmetį atlikti rinkos sąlygų analizę bei pateikti valdymo mokesčio dydžio apskaičiavimo pagrindimo dokumentus. Bendra mokesčio metinė suma negali viršyti veiklos ir valdymo išlaidų, kurių suma gali būti padidinama pagrįstu pelno maržos dydžiu, atitinkančiu rinkos sąlygas.
3. valdymo mokestis negali būti skirtas padengti investicijų išlaidas.
4. valdymo mokestis yra susietas su veiklos rezultatais. Valdymo mokesčio dalis, kurios dydis priklauso nuo veiklos rezultatų, turi būti pakankamai reikšminga tam, kad paskatintų įgaliojantį subjektą pasiekti politikos tikslus bei užtikrintų efektyvią ūkio subjektų, į kuriuos yra investuojama, atranką. Kitaip tariant, valdymo mokestis turi apimti ne tik finansinio instrumento lėšų paskirstymą bei pritraukto privataus kapitalo dydį, bet ir investicijų grąžos sėkmingumą, kuri yra nustatoma pagal tai, kiek yra viršijama minimali grąžos ar pelningumo norma.

Įvykdžius aukščiau nurodytas sąlygas, laikytina, kad fondo valdytojas nėra valstybės pagalbos gavėjas, kadangi fondo valdytojai nebūtų suteikiamas ekonominis pranašumas.

Fondas (kaip atskiras juridinis asmuo)

Pagal numatomą mechanizmą, fondą numatoma įsteigti kaip atskirą juridinį asmenį. Valstybės pagalbos taisyklių taikymo požiūriu, fondo (finansinės priemonės) steigimo sutartyje iš anksto turi būti numatyta, kad, pats fondas negauna jokios ekonominės naudos iš veiklos vykdymo. Kitaip tariant, pats fondas yra laikytinas pagalbos pervedimo priemone, tačiau pats savaime nėra valstybės pagalbos gavėjas.

Finansiniai tarpininkai

Bendroju atveju finansinis tarpininkas yra laikytinas pagalbos pervedimo galutiniams naudoms gavėjams priemone, todėl pats nėra laikomas valstybės pagalbos gavėju, tačiau turi būti užtikrinta, kad tarpininkui taikomos sąlygos atitiktų rinkos investuotojo kriterijų, tai yra kad finansiniam tarpininkui nebūtų suteikiamas ekonominis pranašumas, kurio jis negautų rinkos sąlygomis.

Finansų tarpininkams, kurie investuoja kartu su viešosiomis lėšomis savo lėšas (ko-investuoja), yra suteikiama galimybė tokiu būdu padidinti savo turtą bei pasiekti didesnę apyvartą, tačiau tai nelaikoma valstybės pagalbos suteikimu pagal Rizikos kapitalo gairių 43 p., jeigu antrinis pagalbos poveikis nėra nukreiptas į iš anksto nustatytus atskirus finansų

tarpininkus. Kitaip tariant, priemonės mechanizmas negali būti susijęs su atskirais iš anksto nustatytais finansų tarpininkais.

Finansinius tarpininkus parinkus atvira, skaidria, nediskriminacine ir objektyvia tvarka, pagal Rizikos finansų gairių 40 p., valstybės pagalba šiems tarpininkams nėra teikiama.

Pabrėžtina, kad teikiant lengvatines paskolas per finansų tarpininką, būtina laikytis Europos Komisijos komunikato dėl orientacinių ir diskonto normų nustatymo metodo pakeitimo reikalavimų, tai yra laikytis bazinės normos bei maržos kitimo ribų, priklausomai nuo įmonės naudos gavėjos reitingo ir įkeičiamo turto³²

Pabrėžtina, kad teikiant viešosiomis lėšomis užtikrintas garantijas per finansų tarpininką, būtina laikytis Komisijos pranešime dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai reikalavimų, tai yra būtina įsitikinti, kad naudos gavėjas nėra sunkumus patiriantis ūkio subjektas, o garantijos suma neviršija 80 % paskolos vertės.

Taip pat būtina pažymėti šiuos aspektus:

- a) grąžinant paskolos dalis, turi būti peržiūrima ir garantijos suma taip, kad būtų nuolat laikomasi aukščiau nurodyto 80% limito;
- b) garantija turi būti aiškiai susieta su konkrečia paskola ar paskolomis;
- c) pagal garantijos sąlygas, valstybei negali būti priskirta pirmojo praradimo riziką, pagal kurią pirmieji netekimai, jeigu negrąžinama paskola, atitektų valstybei;
- d) garantijos įmoka turi atitikti rinkos sąlygas, tai yra nustatoma atsižvelgiant į paskolos trukmę, skolininko finansinę situaciją, užstato dydį ir kitus ekonominius veiksnius. Kitaip tariant, vieningos garantijos įmokos nustatymas visoms paskoloms, kurios yra išduodamos pagal įgyvendinamą finansinę priemonę, pažeis valstybės pagalbos teikimo reikalavimus;
- e) vykdant garantijų schemą, turi būti tinkamai atsižvelgta į palūkanų normą, nesusijusią su priimama rizika³³.

³² Lietuvai nuo 2014-11-01 yra taikomas 0,55 % IBOR. // http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/base_rates_eu28bis_en.pdf

³³ Komisijos pranešimo dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo garantijomis suteikiamai valstybės pagalbai 3.4 p. f) p.

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės yra juridiniai asmenys ir atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms turėtų būti vertinama kiekvienu atskiru paraiškos dėl projekto finansavimo atveju. Atitiktis *de minimis* pagalbos taisyklėms fiksuojama 2014–2020 metų Europos Sąjungos struktūrinių fondų administravimo darbo grupės patvirtintoje pavyzdinėje projekto atitikties *de minimis* pagalbos taisyklėms patikros lapo formoje.

Komerciniai bankai ar kitos kredito įstaigos

Pagal numatomą įgyvendinti mechanizmą, kredito įstaigos dalyvaus finansinės priemonės įgyvendinime, teikiant finansinius produktus rinkos sąlygomis galutiniams naudos gavėjams (vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonėms), kuri perteikia naudą galutiniam gavėjui.

Jeigu yra laikomasi aukščiau nurodytų garantijos suteikimo ir įmokų nustatymo sąlygų, skolintojams neatsiranda nauda dėl finansinės priemonės įgyvendinimo, todėl nėra suteikiamas ir ekonominis pranašumas.

Rangos darbus vykdančios ūkio subjektai

Pagal numatomą mechanizmą, rangos darbus vykdančios ūkio subjektai bus parenkami Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka, tai yra atvira, skaidria, nediskriminacine ir objektyvia tvarka, todėl pagal analogiją taikant Rizikos kapitalo gairių 40 p., valstybės pagalba šiems subjektams nebūtų teikiama, kadangi būtų laikomasi rinkos investuotojo kriterijaus (nesuteikiamas ekonominis pranašumas).

7.9. Priemonės įgyvendinimo vertinimo išvada

Įvertinus pasirinkto priemonės įgyvendinimo mechanizmo struktūrą, darytinos šios išvados:

1. mechanizmo įgyvendinimas nesukelia valstybės pagalbos atsiradimo rizikos, laikantis atitinkamuose skyriuose nurodytų sąlygų, visų tikslinių grupių, dalyvaujančių finansinės priemonės įgyvendinime atžvilgiu;
2. vandens tiekimo ir nuotekų šalinimo įmonių atveju atitiktis valstybės pagalbos taisyklėms turėtų būti vertinama kiekvienu atskiru paraiškos dėl projekto finansavimo atveju.

8 INVESTAVIMO STRATEGIJA

8.1. Finansinės priemonės apimtis ir galutinai naudos gavėjai

Vandentvarkos sektoriaus analizės metu buvo įvertinta, jog siekiant pasiekti užsibrėžtus rezultatus, Lietuvoje per 2014-2020 metų programavimo laikotarpį reikia skirti apie 1,3 mlrd. eurų, tačiau išnagrinėjus visus rinkoje prieinamus finansavimo šaltinius (įskaitant ir ESI fondų lėšas) bendras finansavimas vandentvarkos sektoriui yra nepakankamas (susidaro apie 811 mln. eurų finansavimo trūkumas).

2014-2020 m. periodu iš ESI fondų lėšų vandens tiekimo, nuotekų tinklų ir kitų įrenginių renovacijai numatyta skirti apie 70 mln. eurų. Akivaizdu, kad poreikis investicijoms yra daugiau kaip dešimt kartų didesnis. Siekiant finansuoti daugiau projektų, būtina finansavimą teikti ne subsidijų, bet grįžtančias lėšas generuojančių ir privačias lėšas pritraukiančių finansinių priemonių pagrindu.

Vandentvarkos sektoriuje veikia 373 įmonės, tiekiančios vandenį ir (ar) tvarkančios nuotekas, ir šios įmonės yra ne tik savivaldybių kontroliuojamos bendrovės, bet ir valstybės įmonės, viešosios įstaigos, akcinės bendrovės ir kt. juridine forma veikiančios įmonės. Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo sektoriaus įmonės buvo trumpai apžvelgtos 2-ame skyriuje. Įgyvendinamos subsidijų priemonės Nr. 05.3.2-APVA-R-014 finansavimas teikiamas pareiškėjams, kurie yra vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, t.y. savivaldybių paskirti viešieji ir (ar) regioniniai vandens tiekėjai, turintys vandens tiekėjo licencijas. Siekiant užtikrinti tęstinumą, siūlomi **finansinės priemonės galutiniai naudos gavėjai - vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, t.y. savivaldybių paskirti viešieji ir (ar) regioniniai vandens tiekėjai, turintys vandens tiekėjo licencijas**. Galutiniai naudos gavėjai taip pat privalo atitikti kitus teisės aktuose nustatytus reikalavimus (pvz. Stebėsenos komiteto patvirtintus projektų atrankos kriterijus ir pan.).

8.2. Finansinio produkto aprašymas. Derinimas su parama

Vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo projektų jautrumo analizė buvo atlikta 5.2.2. skyriuje, kur buvo pasiūlyta finansavimą finansinių priemonių lėšomis teikti tik didžiausią finansinę naudą duodantiems projektams (t.y. kur patiriami didžiausi nuostoliai). Tokiems projektams subsidija nėra būtina³⁴. Atsižvelgiant į tai, finansinė priemonė nėra derinama su parama.

Finansinių produktų alternatyvų analizėje 5.6. skyriuje buvo įvertinti kiekvienos iš alternatyvų kiekybiniai ir kokybiniai rodikliai. Kaip tinkamiausius finansinius produktus galima įvardinti paskolas ir garantijas, taip pat siūlytina ateityje svarstyti galimybes teikti subordinuotas paskolas. Visi šie trys finansiniai produktai pasiekia bent minimalų privalomą pasiekti rezultatą, todėl iš esmės visų šių finansinių produktų pasirinkimas yra įmanomas.

³⁴ Pažymėtina, kad dėl didelio duomenų trūkumo nėra įmanoma nustatyti, kiek tiksliai tokių projektų yra. Turėtų būti atlikta papildoma analizė dėl projektų srauto nustatymo.

Lentelė 33. Galimi finansiniai produktai.

	Lengvatinė paskola	Garantija	Subordinuota paskola
Vandens ir nuotekų tinklų modernizavimas	✓	✓	✓

Siūloma finansinės priemonės įgyvendinimo pradžia taikyti paskolas ir garantijas, o šias konkrečias finansinių produktų sąlygas nustatyti 2016-2017 metais (komercinių bankų, kitų finansuotojų ir būsimų galutinių naudos gavėjų apklausos pagrindu):

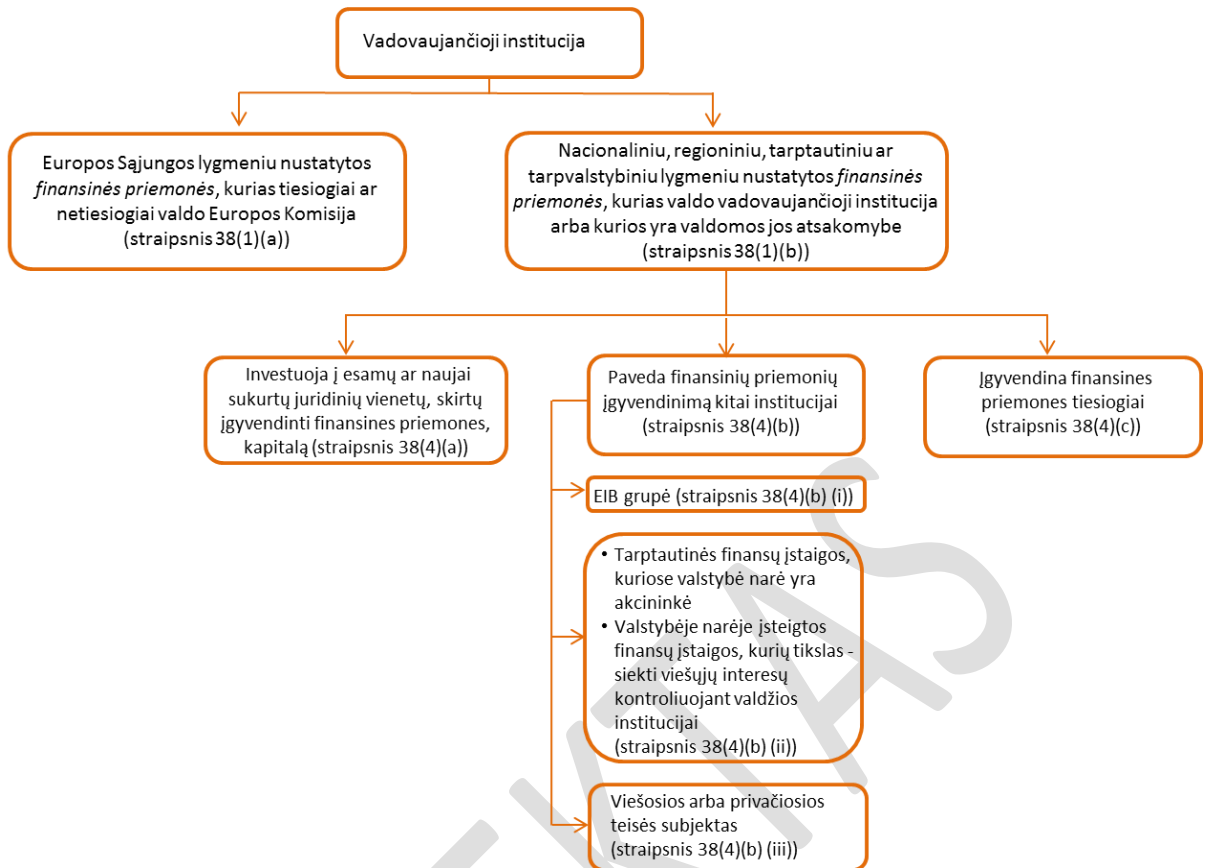
- Lengvatinės paskolos palūkanos;
- Komercinių bankų galimybės ir noras prisidėti projektų finansavime;
- Garantijų atlyginimo dydis;
- Garantijų intensyvumas;
- Poreikis palūkanų normos subsidijai.

Projektams finansavimas turėtų būti teikiamas ne ilgesniam nei 20 metų laikotarpiui. Galutiniai naudos gavėjai, t.y. vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo įmonės, turėtų pagrįsti nustatytą kainų įgyvendinimo situaciją, o turtas, kurio modernizavimui teikiamas finansavimas, turėtų būti tinkamas apskaitytas įmonės balanse. Projektai, kuriems teikiamas finansavimas, turėtų neprieštarauti, bet prisidėti prie veiklos efektyvinimo planuose numatytų priemonių įdiegimo bei atitikti kitus strateginio planavimo dokumentus (pvz. savivaldybės geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo infrastruktūros plėtros planą, regiono plėtros planą).

Garantijų arba lengvatinių paskolų teikimas galėtų būti diferencijuojamas pagal konkrečius projektus ir jų gyvybingumą. Konkrečius kriterijus dėl pasirinkimo, kurį finansinį produktą teikti projektui, turėtų pasiūlyti finansinės priemonės valdytojas.

8.3. Finansinės priemonės įgyvendinimo struktūra ir valdymo modelis

Finansinių priemonių įgyvendinimo būdai ir modeliai yra reglamentuoti Bendrųjų nuostatų reglamento 38 str. Vadovaujantis ex ante vertinimo metodologija, investavimo strategijoje turi būti pasiūlyta efektyviausia finansinės priemonės įgyvendinimo alternatyva. Schemoje žemiau yra pavaizduotos visos finansinių priemonių įgyvendinimo 2014-2020 m. periodu alternatyvos.

Paveikslas 11. Finansinių priemonių įgyvendinimo 2014–2020 m. periodu alternatyvos.

1. *ES lygmeniu įgyvendinamos finansinės priemonės.* Europos Komisijos parengtoje ex ante vertinimo metodologijoje pažymima, kad ES lygmeniu įgyvendinamos finansinės priemonės, kurias tiesiogiai arba netiesiogiai valdo Europos Komisija, yra tinkamas pasirinkimas tais atvejais, kuomet vadovaujančiosios institucijos kompetencijos arba techninės galimybės yra nepakankamos, arba kuomet nėra kritinės masės finansinės priemonės steigimui, o egzistuojanti ES lygmeniu įgyvendinama finansinė priemonė pilnai dera su veiksmų programos tikslais. Šios įgyvendinimo alternatyvos privalumai: lėšos panaudojamos pagal patikrintas schemas, kompetentingus ekspertus, be to, bendrojo finansavimo rodiklis gali būti padidintas iki 100% (kaip tai numatyta Bendrųjų nuostatų reglamento 120.7 punkte). **Ši alternatyva nėra siūloma kaip tinkama vandentvarkos sektoriaus finansavimui Lietuvoje**, kadangi: vadovaujančioji institucija turi pakankamai kompetencijų ir techninių galimybių, jog būtų pajėgi suprojektuoti specifinę finansinę/-es priemonę/-es; ES lygmeniu nustatytos finansinės priemonės neatitinka veiksmų programos tikslų ir identifikuoto poreikio intervencijoms: įvertinus nagrinėjamas sritis, turinio požiūriu artimiausia ES lygmeniu nustatyta priemonė yra LIFE programa (4, 5 ir 6 tematiniai tikslai). Tačiau šios programos projektų specifika nesudaro galimybių efektyviai spręsti veiksmų programoje identifikuotų problemų; vandentvarkos sektoriaus finansavimas reikalauja didelio dėmesio iš nacionalinių institucijų teisėkūros, projektų srauto formavimo, finansavimo formos keitimo procese.
2. *Nacionaliniu, regioniniu, tarptautiniu ar tarpvalstybiniu lygmeniu nustatytos finansinės priemonės, kurias valdo arba už kurių valdymą atsako vadovaujančioji*

institucija. Pasirinkus šią alternatyvą, tolimesniam finansinių priemonių kūrimui yra trys variantai: arba investuoti lėšas į finansinę priemonę įgyvendinančio juridinio asmens kapitalą, arba patikėti finansinės priemonės įgyvendinimą kitai institucijai, arba imtis įgyvendinimo užduotis vykdyti tiesiogiai, kai finansines priemones sudaro tik paskolos arba garantijos.

- a. *Investuojamos lėšos į finansinę priemonę įgyvendinančio juridinio asmens kapitalą*. Pasirašoma finansavimo sutartis bei finansinę priemonę įgyvendinantis subjektas turi parengti investavimo strategiją. Subjektas, įgyvendinantis finansinę priemonę, privalo būti atrinktas pagal taikytinus reikalavimus ir nustatytus atrankos kriterijus, atrankos procesas turi būti skaidrus, objektyvus ir pagrįstas. **Svarstyta alternatyva vandentvarkos finansinių priemonių atveju.**
- b. *Finansinės priemonės įgyvendinimas patikimas kitai institucijai*. Pasirašoma finansavimo sutartis bei finansinę priemonę įgyvendinantis subjektas turi parengti investavimo strategiją. Subjektas, įgyvendinantis finansinę priemonę, privalo būti atrinktas pagal taikytinus reikalavimus ir nustatytus atrankos kriterijus, atrankos procesas turi būti skaidrus, objektyvus ir pagrįstas. **Svarstyta alternatyva vandentvarkos finansinių priemonių atveju.**
- c. *Vadovaujančioji institucija finansinę priemonę įgyvendina pati, kai finansinę priemonę sudaro tik paskolos arba garantijos*. Fondas nėra steigiamas, taip pat nėra pasirašoma finansavimo sutartis. Vadovaujančioji institucija turi parengti investavimo strategiją, kurią peržiūri Stebėsenos komitetas. Mokėjimai iš Europos Komisijos vykdomi tokia pačia tvarka kaip subsidijų ir avansinio mokėjimo atveju. Valdymo mokestis nėra tinkamas finansuoti, tačiau valdymo išlaidos gali būti padengiamos techninės paramos lėšomis. Šis finansinių priemonių steigimo variantas yra priimtinas tais atvejais, kuomet finansinės priemonės apimtis yra nedidelė, finansuojami tik keli pavieniai didelės apimties projektai ir dėl to atskiro fondo kūrimas nėra pagrįstas. Ši alternatyva nėra svarstyta vandentvarkos sektoriaus finansinių priemonių atveju.

Bendrųjų nuostatų reglamente taip pat leidžiama pasirinkti vieną iš dviejų finansinių priemonių tipų³⁵:

1. *Finansinės priemonės, kurios atitinka Komisijos nustatytas standartines sąlygas pagal šios dalies antra pastraipą (angl. off the shelf)*. Tai naujo tipo finansinės priemonės, kurioms yra taikomos iš anksto nustatytos standartinės sąlygos. Šio tipo finansinių priemonių valstybės pagalbos schema yra iš anksto suderinta su Europos Komisija ir valstybės pagalbos reikalavimais, todėl šalims narėms, pasirinkusioms šią alternatyvą, nereikia analizuoti šio klausimo. Standartinių sąlygų finansinės priemonės yra siūlomos šios:

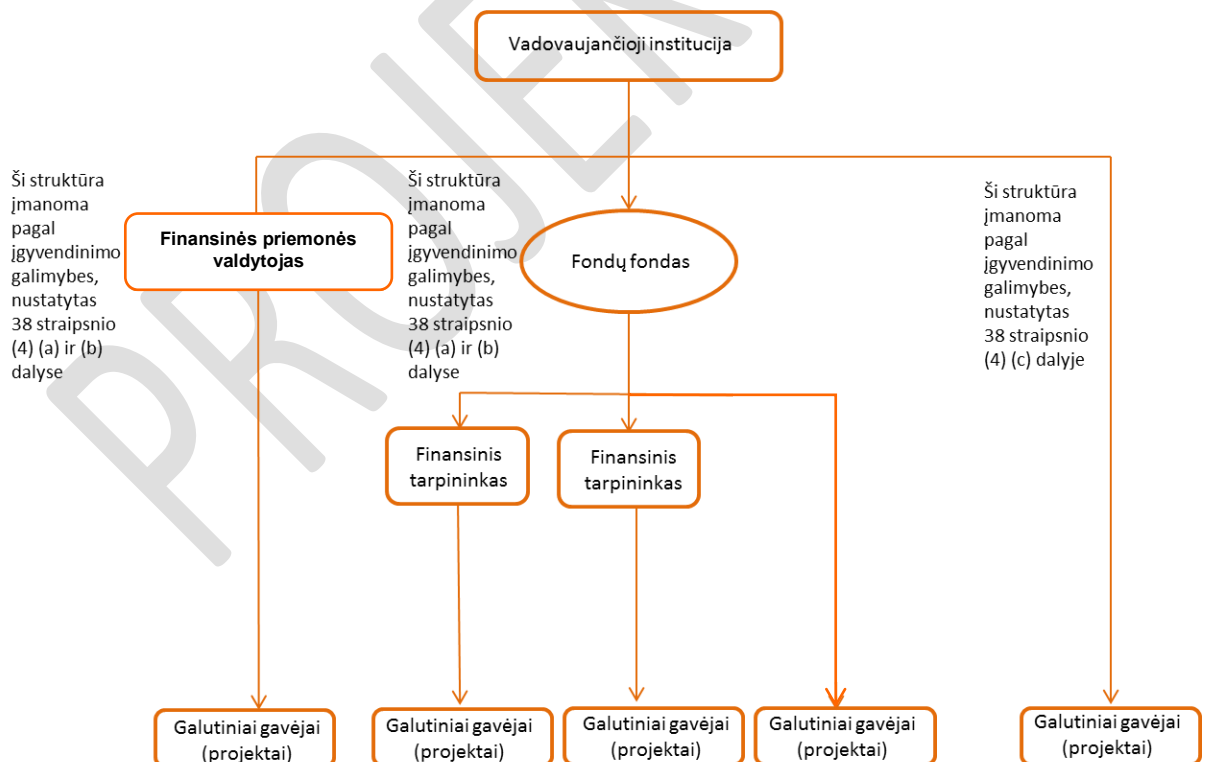
³⁵ Bendrųjų nuostatų reglamento 38.3 punktas.

- a. Paskolų fondas MVĮ;
- b. Garantijų MVĮ fondas;
- c. Kapitalo investicijų į MVĮ fondas;
- d. Paskolų fondas energijos efektyvumo priemonėms pastatų sektoriuje;
- e. Paskolų fondas tvariai miestų plėtrai (projektas).

2. *Nacionaliniu, regioniniu, tarptautiniu ar tarpvalstybiniu lygmenimis nustatytoms finansinėms priemonėms, kurias valdo arba už kurių valdymą atsako vadovaujančioji institucija.* Tai yra nacionaliniu lygmeniu sukurtos finansinės priemonės, atitinkančios konkrečios šalies rinkos poreikius ir padengiančios konkretų rinkos trūkumą šalyje narėje. Renkantis šį finansinių priemonių tipą, privaloma laikytis viešųjų pirkimų ir valstybės pagalbos taikytinų taisyklių.

Nė viena iš standartinės sąlygas atitinkančių finansinių priemonių neatitinka vandentvarkos sektoriaus poreikių padengti susidariusius rinkos trūkumus, todėl vandentvarkos sektoriaus finansavimui siūloma finansinį įnašą skirti nacionaliniu lygiu nustatyta finansinei priemonei.

Sekančioje schemoje pateikiamos galimos finansinių priemonių valdymo ir įgyvendinimo alternatyvos.

Paveikslas 12. Finansinių priemonių valdymo ir įgyvendinimo alternatyvos.

Jeigu vadovaujančioji institucija priima sprendimą investuoti lėšas į finansinę priemonę įgyvendinančio juridinio asmens kapitalą arba finansinės priemonės įgyvendinimą patikėti kitai institucijai, finansinė priemonė gali būti steigiama su arba be fondų fondo. Fondų fondas – tai fondas, kuris steigiamas tam, kad sukcentruoti vienos ar kelių programų lėšas kelioms

finansinėms priemonėms, arba priemonėms įgyvendinamoms per finansinius tarpininkus. Fondų fondas gali valdyti finansines priemones, įgyvendinamas pagal skirtingus tematinis tikslus. Numačius fondų fondo steigimą, dalis finansinės priemonės įgyvendinimo veiklų gali būti patikėta keliems finansiniams tarpininkams, kurie teiks finansavimą galutiniams naudos gavėjams. Jeigu bus nuspręsta fondų fondo nesteigti, lėšos galutinius naudos gavėjus pasieks ne per du lygius (fondų fondą ir finansinį tarpininką), o per vieną lygį, t.y. tik finansinės priemonės valdytoją, kuris tiesiogiai finansuos projektus. Lietuvoje taip pat yra veikiantis Energijos efektyvumo fondo pavyzdys, kuomet fondas yra įsteigtas kaip fondų fondas, apimantis dvi finansines priemones, tačiau fondų fondo valdytojas VIPA finansavimą teikia tiesiogiai projektų vykdytojams, o ne per finansinius tarpininkus. Tiesioginis (be finansinių tarpininkų) užduočių vykdymas tikslingas tuomet, kai finansiniai tarpininkai nedalyvauja savo lėšomis, kai finansiniai tarpininkai nesuinteresuoti finansinės priemonės įgyvendinimu arba kai yra rinkos nepakankamumas, t.y. finansiniai tarpininkai nepadengia visos numatytos finansinės priemonės įgyvendinimo.

Investavimo strategijoje rekomenduojama apsvarstyti šias finansinių priemonių įgyvendinimo struktūras:

1. Investuojamos lėšos į finansinę priemonę įgyvendinančio juridinio asmens kapitalą;
2. Finansinės priemonės įgyvendinimas patikimas kitai institucijai.

Šios dvi įgyvendinimo struktūros taikytinos priklausomai nuo to, kokiai institucijai/įstaigai pavedama įgyvendinti finansinės priemonės valdytojo funkcijas. Pavyzdžiui, jei ši funkcija pavedama tarptautinei finansų institucijai, investavimas į juridinio asmens kapitalą nėra svarstyтина alternatyva. Tačiau jei ši funkcija pavedama nacionalinei finansų įstaigai, valdomai viešojo sektoriaus institucijų, investicija į kapitalą yra svarstyтина įgyvendinimo struktūra, leidžianti stiprinti nacionalines finansų įstaigas bei didinti teikiamo finansavimo kontrolę. Finansinės priemonės valdymo funkcijos patikėjimas nacionalinei finansų įstaigai ar tarptautinei finansų įstaigai yra vienodai patrauklus, kadangi bet kuri institucija finansinės priemonės lėšas valdys kaip atskirą finansų padalinį vadovaujančiosios institucijos naudai³⁶.

Investavimo strategijoje rekomenduojama rinktis vieną arba du finansinius produktus iš šių dviejų alternatyvų:

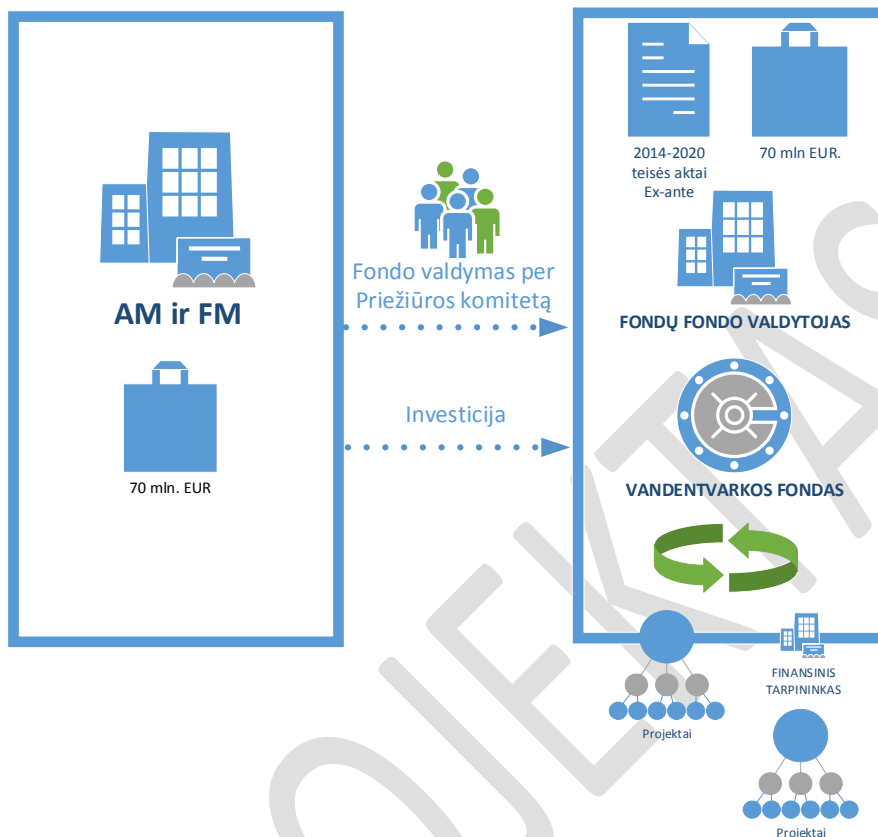
1. Paskolos;
2. Garantijos.

³⁶ Kaip tai apibrėžta Bendrųjų nuostatų reglamento 38.6 punkte.

Lentelė 34. Fondų fondo ir finansinės priemonės privalumų ir trūkumų palyginimas.

Fondų fondas	Finansinė priemonė
Privalumai	<ul style="list-style-type: none"> • Galima pasirinkti du ir daugiau finansinių produktų • Lankstus lėšų paskirstymas tarp šių dviejų finansinių produktų • Galimas projektų diferencijavimas parenkant konkretų finansinį produktą • Pasiekiamas didesnis multiplikatorius ir sverto efektas • Per atrinktus finansinius tarpininkus galima geografiškai padengti didesnę dalį šalies teritorijos, taip sumažinant administracinę naštą pareiškėjams • Atrenkant finansinius tarpininkus sudaroma galimybė pritraukti jų nuosavas lėšas • Pakankamai lanksti struktūra: finansiniai tarpininkai gali būti atrenkami vėlesniu etapu (pvz. kai suformuotas projektų srautas ir papildomų komercinių bankų lėšų pritraukimas yra labiau tikėtinas)
Trūkumai	<ul style="list-style-type: none"> • Atrinkus finansinius tarpininkus, brangesnis finansinės priemonės valdymas (valdymo mokestis sumokamas fondų fondo valdytojui bei finansiniams tarpininkams) • Ilgai užtrunkanti finansinių tarpininkų atranka • Finansinių tarpininkų nenoras įgyvendinti susijusias funkcijas, tokias kaip techninės pagalbos teikimas, viešųjų pirkimų tikrinimas, konsultavimas, intensyvus viešinimas ir produkto žinomumo didinimas

Lentelėje aukščiau apžvelgti fondų fondo ir finansinės priemonės steigimo privalumai ir trūkumai. Atsižvelgiant į šį kokybinį vertinimą, rekomenduojama pasirinkti **fondų fondo struktūrą**, numatant, kad finansinių tarpininkų atranka gali būti organizuojama vėlesniuose fondo įgyvendinimo etapuose, kai finansinių tarpininkų atrinkimas pademonstruos aiškią pridėtinę vertę (t.y. finansiniai tarpininkai prisidės nuosavomis lėšomis). Žemiau yra pateikiama tokio fondų fondo struktūra.

Paveikslas 13. Siūloma vandentvarkos fondo įgyvendinimo struktūra.

Atliekant fondų fondo valdytojo atranką privalo būti vadovaujama Bendrųjų nuostatų reglamento, Deleguoto reglamento nuostatomis, Finansinių priemonių įgyvendinimo taisyklėmis. Organizuojant fondų fondo valdytojo atranką turi būti atsižvelgiama į 2015 m. birželio 25 d. Lietuvos Respublikos Seimo priimtą Investicijų įstatymo Nr. VIII-1312 12 straipsnio pakeitimo įstatymą Nr. XII-1898, kuriame nustatyta, kad „valdyti fondų fondą arba įgyvendinti finansines priemones, kai fondų fondas nesteigiamas, Lietuvos Respublikos Vyriausybė paveda Lietuvos Respublikos Vyriausybės įsteigtoms ir valstybės valdomoms finansų įstaigoms, išskyrus atvejus, kai fondų fondą valdo ir (arba) finansines priemones įgyvendina, jei fondų fondas nesteigiamas, tarptautinės finansų institucijos“. 2015 m. rugpjūčio 5 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybė priėmė nutarimą Nr. 814 „Dėl Lietuvos Respublikos investicijų įstatymo 12 straipsnio įgyvendinimo“, kuriame įvardijamas konkrečių nacionalinių finansų įstaigų vaidmuo įgyvendinant finansines priemones. Šios teisinės bazės nuostatos leidžia daryti prielaidą, kad Lietuvos Respublikos Seimas ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė apsisprendė stiprinti nacionalinių finansų įstaigų vaidmenį įgyvendinant finansines priemones, sudaryti nacionalinėms finansų įstaigoms daugiau galimybių prisidėti prie strateginių tikslų įgyvendinimo mobilizuojant finansines priemones.

Pažymėtina, kad įgyvendinant fondų fondą tam tikrų funkcijų atlikimui gali būti pasitelkiamos kitos nacionalinės institucijos, sukaupusios didelę vandentvarkos sektoriaus projektų finansavimo ir įgyvendinimo patirtį, pavyzdžiui VŠĮ Aplinkos projektų valdymo agentūra, Lietuvos vandens tiekėjų asociacija, ir kt. Fondų fondo valdytojas turi teisę fondo įgyvendinimui pasitelkti kitas institucijas, su jomis bendradarbiauti sutartiniais pagrindais bei gauti iš jų tam tikras paslaugas.

8.4. Tikėtinų rezultatų nustatymas ir skaičiavimas

Apsisprendus steigti fondų fondą vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo projektų finansavimui, kuriuo būtų teikiami du finansiniai produktai – ir paskolos, ir garantijos, žemiau lentelėje pateikiami galimi fondų fondo rezultatai, priklausantys nuo dviejų finansinių produktų įgyvendinimo.

Skaičiuojant tikėtinius rezultatus, daroma prielaida, kad garantijai skiriamos lėšos yra 37 mln. eurų, kaip buvo skaičiuota kiekybinės analizės dalyje. Su šia suma garantijos priemonė leidžia pasiekti minimalų reikalaujamą 280 km renovuotų tinklų rezultatą. Likusi suma (33 mln. eurų) skiriama lengvatinių paskolų teikimui.

Lentelė 35. Vandentvarkos fondo tikėtinų rezultatų nustatymas.

	Lengvatinė paskola	Garantija	VISO
Skiriama FF lėšų suma, mln. eurų	33	37	70
Galutinius naudos gavėjus pasiekusios lėšos, mln. eurų	33	68,9	101,9
Renovuotų tinklų ilgis, km	138	280	418

8.5. Rezultatų prisidėjimas prie strateginių tikslų

Vandentvarkos fondo įgyvendinimas prisidėtų prie nacionaliniuose strateginiuose dokumentuose iškeltų tikslų: visų pirma, prie Veiksmų programos įgyvendinimo, taip pat prie 2014-2020 metų nacionalinės pažangos programos, nacionalinės aplinkos apsaugos strategijos, Geriamojo vandens tiekimo ir nuotekų tvarkymo 2008–2015 m. plėtros strategija (kadangi šiais metais baigiasi Strategijos įgyvendinimo laikotarpis, šiuo metu Aplinkos ministerija rengia atnaujintą strategiją sekančiam periodui).

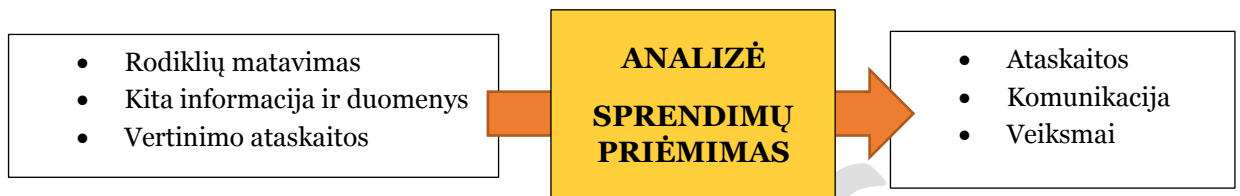
Konkretūs rodikliai, prie kurių įgyvendinimo prisidėtų Vandentvarkos fondas, pateikiami žemiau:

- Rekonstruoti vandens tiekimo tinklai (Veiksmų programa);
- Rekonstruoti nuotekų surinkimo tinklai (Veiksmų programa);
- Viešai tiekiamo geriamojo vandens atitiktis saugos ir kokybės reikalavimams (Strategija).
- Surenkamų nuotekų išvalymas iki nustatytųjų normų (Strategija).

8.6. Stebėsenos sistema

Siekiant užtikrinti, kad visi tikslai yra pasiekti, fondas įgyvendinamas efektyviai, o lėšos naudojamos pagal patikimus finansų principus, tinkamai reaguojama į rinkos pokyčius ar kitus didelę įtaką darančius veiksnius, lemiančius rezultatų pasiekimą, būtina apibrėžti tinkamą stebėsenos sistemą finansinės priemonės įgyvendinimui.

Pagrindiniai stebėsenos sistemos elementai yra šie:

Paveikslas 14. Pagrindiniai stebėsenos sistemos elementai.

Schemoje pademonstruota, jog išanalizavus įvairius duomenų šaltinius, tokius kaip rodiklių pasiekimas, ataskaitos, kita prieinama informacija ir duomenys, reikalinga atlikti analizę ir priimti sprendimus apie fondo įgyvendinimo eigą, ko pasekoje imamasi įgyvendinti konkrečius veiksmus bei komunikuoti priimtų sprendimų įgyvendinimą. Šie sprendimai gali būti susiję su tolimesniu finansinių priemonių vykdymu, jų koregavimu ar netgi ex ante vertinimo peržiūrėjimu.

Vadovaujančioji institucija turi užtikrinti, jog finansavimo sutartyje su fondų fondo valdytoju yra aiškiai apibrėžta ataskaitų teikimo tvarka.

Pagrindiniai ataskaitų teikimo reikalavimai fondų fondo valdytojui apibrėžti Europos Komisijos įgyvendinimo reglamente. Tačiau vadovaujančioji institucija gali neapsiriboti įgyvendinimo reglamento reikalavimais ir siūlomas ataskaitų formas papildyti jai reikalinga informacija, tačiau turi užtikrinti, kad gaunama informacija būtų proporcinga ir neperteklinė. Vadovaujančiosios institucijos ataskaitų teikimo formos tvirtinamos Finansinių priemonių taisyklėse.

Tuo atveju, kai fondų fondo valdytojas pasitelkia finansinius tarpininkus finansinių priemonių įgyvendinimui, fondų fondo valdytojas užtikrina, jog finansavimo sutartyse su finansiniais tarpininkais bus nustatyti visi ataskaitų teikimo reikalavimai ir kad finansinių tarpininkų fondų fondo valdytoją pasieks laiku, duomenys bus teisingi ir naudotini tolimesnėms ataskaitoms. Aktualių duomenų surinkimas iš finansinių tarpininkų yra fondų fondo valdytojo atsakomybė.

Vadovaujančioji institucija taip pat gali siekti, kad kuo daugiau informacijos apie finansinės priemonės įgyvendinimą būtų prieinama IT platformose, kur informacija gali būti atnaujinama ir naudojama pagal faktinę finansinės priemonės pažangą.

Ataskaitų teikimas turėtų būti įgyvendinamas šiais etapais:

1. Duomenų rinkimas
2. Įgyvendinimo ataskaitų formavimas
3. Finansinių ataskaitų formavimas

Tokia ataskaitų teikimo tvarka leidžia užtikrinti, kad prieinami duomenys yra tikslūs ir atspindi realią situaciją, todėl šių duomenų pagrindu parengtos pažangos ataskaitos bus teisingos ir galiausiai leis užtikrinti finansinį lėšų naudojimo teisingumą.

9 ATASKAITOS PABAIGA

9.1. Nuostatos ex ante vertinimo peržiūrėjimui

Siekiant užtikrinti ex ante vertinimo tinkamą naudojimą finansinių priemonių įgyvendinimui, ir, svarbiausia – atitikimą esamai situacijai rinkoje, ex ante vertinimo pabaigoje turi būti numatytos nuostatos ir atvejai, skirti ex ante vertinimo peržiūrėjimui ir keitimui. Tai pažymi esminius faktorius, kurių pasikeitimą reikėtų įvertinti ir apsispręsti, ar veikianti finansinė priemonė vis dar atitinka rinkos situaciją ir yra tinkama. Jeigu nustatoma, kad finansinė priemonė nebeatitinka esamos rinkos situacijos, nedemonstruoja gerų rezultatų, ex ante vertinimas gali būti koreguojamas ir taip sukuriamas pagrindas modifikuoti finansinę priemonę.

Ex ante vertinimą rekomenduojama peržiūrėti pasikeitus šiems faktoriams:

1. Reikšmingai pasikeitus prielaidoms, kuriomis remiantis buvo atliekami skaičiavimai šioje ex ante, kadangi dėl to gali būti nepasiekiami ex ante vertinime apskaičiuoti rezultatai.
2. Surinkus papildomų duomenų, kurie leistų patikrinti prielaidų tinkamumą.
3. Įvertinus didžiausią nuostolį generuojančių projektų srautą ir kiekį.
4. Įgyvendinant ex ante vertinime pasiūlytas finansines priemones susiduriama su reikšmingomis teisinėmis kliūtimis ar prieštaravimais, kurie iš esmės neleidžia įgyvendinti pasiūlytų alternatyvų.
5. Pakeitus ar papildžius vandentvarkos sektoriaus teisinę bazę.
6. Pasikeitus Lietuvos ar ES teisės aktams, kurie suvaržo siūlomų finansinių priemonių įgyvendinimą.
7. Pasikeitus Lietuvos ar ES teisės aktams, kurie atveria galimybes įgyvendinti finansines priemones lengviau, paprasčiau, patiriant mažiau kaštų ir pan. (pavyzdžiui, EK patvirtina naujas standartizuotas finansines priemones (angl. off-the-shelf instruments).
8. Pasikeitus strateginiams Lietuvos tikslams ir uždaviniams, siektiniams rezultatams ir pan.
9. Vadovaujančiai institucijai nurodžius papildyti ex ante vertinimą tokiu atveju, kai ex ante pildoma dalimis, arba vadovaujančiai institucijai ir kitoms suinteresuotoms šalims argumentuotai pagrindus, kodėl yra reikalingas ex ante vertinimo pakeitimas.
10. Išnaudojus, arba išnaudojus didžiąją dalį (pvz. daugiau kaip 90 proc.) atskiroms sritims skirtų ESI fondų lėšų.
11. Įtarus, jog ex ante nurodytomis sąlygomis nebus pasiekti numatyti rezultatai.
12. Pasikeitus kitoms sąlygoms kurios ženkliai galėtų įtakoti šios ex ante rezultatus.

Pažymėtina, jog siekiant laiku įvertinti susiklosčiusius pokyčius, išvardintus 1-10 punktuose aukščiau, turėtų būti užtikrinama šios informacijos stebėseną per ataskaitų teikimą. Rekomenduojame fondo valdytojui kasmet teikiant metines ataskaitas peržiūrėti išvardintus aspektus bei pateikti savo rekomendacijas dėl jų esminių ar neesminių pasikeitimų bei savo nuomonę, ar ex ante vertinimas teisingai atspindi esamą situaciją ir ar nėra reikalingas ex ante vertinimo pakeitimas.